

TỘI

LỖI

Tội lỗi

Tác giả: Javier-hernandez

Nguồn: vozforums.com – From f17 with Love

Ebook: Ry Cong Queo

MỤC LỤC

GIỚI THIỆU TRUYỆN

Chap 1

Chap 2

Chap 3

Chap 4

Chap 5

Chap 6

Chap 7

Chap 8

Chap 9

Chap 10

Chap 11

Chap 12

[Chap 13](#)

[Chap 14](#)

[Chap 15](#)

[Chap 16](#)

[Chap 17](#)

[Chap 18](#)

[Chap 19 J 18+ nhá](#)

[Chap 20](#)

[Chap 21](#)

[Chap 22](#)

[Chap 23](#)

[Chap 24](#)

[Chap 25](#)

[Chap 26](#)

[Chap 27](#)

[Chap 28](#)

[Chap 29](#)

[Chap 30](#)

[Chap 31](#)

[Chap 32](#)

[Chap 33](#)

[Chap 34](#)

[Chap 35](#)

[Một chút kỉ niệm thời sinh viên](#)

[Chap 36](#)

[Chap 37](#)

[Chap 38](#)

[Chap 39](#)

[Chap 40](#)

[Chap 41](#)

[Chap 42](#)

[Chap 43](#)

[Chap 44](#)

[Kỉ niệm Tết 2006](#)

[Chap 45](#)

[Chap 46](#)

[Chap 47](#)

GIỚI THIỆU TRUYỆN

Đã 1 lần mình định kể câu chuyện của mình rồi, nhưng nhiều ae nói dễ lộ info nên mình ko kể nữa. Một thời gian cũng đã qua, mình cũng bình tâm lại được đôi chút. Để trong lòng thì khó chịu lắm các bác ạ. Mỗi đêm với mình đều kinh khủng lắm, mình toàn ngủ sau 3 giờ sáng sau khi uống rượu, uống một mình thôi. Cũng chả cố định là uống bao nhiêu nữa, hôm thì nửa lít hôm thì chai 65 miễn sao ngà ngà để ngủ lay lắt đc đến sáng sau còn đi làm nữa. mọi chuyện cứ như thế đã nửa năm rồi....

Quote:

Tút...Tút

- Anh à

- Ừ em à, vẫn chưa ngủ hay sao

- Vâng

- Khuya lắm rồi mà

- Anh cũng thức đấy thôi, sao không không ngủ đi anh, mai anh phải đi làm nữa đấy, anh cứ thế này em không yên tâm mà xa anh được đâu

- Anh xin lỗi

- Anh có lỗi gì mà xin lỗi em ?

- Anh xin lỗi đã yêu em

- Yêu em mà cũng phải xin lỗi sao anh, em phải cảm ơn anh chứ, em rất hạnh phúc

- Nhưng chúng ta.....

- Anh đừng nói gì, em rất hạnh phúc vì được anh yêu, và được yêu anh anh ạ. Mãi mãi sau này cũng vậy, em chưa hề hối hận đã yêu anh. Anh đừng nghĩ gì nữa anh.

- Ừ...

- Anh ngủ đi, yêu anh nhiều.....

Câu chuyện mình kể ra đây là chuyện có thật, của chính mình. không phải là tiểu thuyết hay ngôn tình gì cả. văn vẻ chắc chắn không hay rồi. mình hứa cũng không kéo dài lê thê đâu. Và chắc chắn cũng không drop. Nếu thực sự có chuyện xảy ra khiến mình không thể viết tiếp được thì mình sẽ làm 1 chap tóm tắt luôn cái kết cho anh em. Câu chuyện của mình gồm 2 mối tình của chính mình. Một chuyện tình tưởng như HE nhưng lại buồn như SE. Một mối tình ngọt ngào như HE nhưng lại kết thúc bằng SE. Nói chung là buồn ae nào thích vui vẻ thì không nên xem nhé.

Chuyện bắt đầu cách đây tròn 10 năm!

- T, dậy đi học đi con.

- Máy giờ rồi u

- 6 rưỡi

Chết cha tôi rồi, muộn cmn luôn rồi. Mình vội rửa mặt oánh răng trong 5p, lẽ ra còn phải xae nỗi buồn phát nhưng thôi trưa cũng đc, nhin ỉa mấy tiếng chắc cũng không bực ruột già mà chết đc đâu

Các bác ạ em ko chăm học đến nỗi sợ muộn thế đâu, mà sáng nay có lịch trốn học bản CS ăn tiền rồi nên sợ mình đến muộn đội bạn đi học mất. Phi vội con asama ra sân không quên gọi U

- U ơi tiền tiêu tháng này của con!

- hôm nay mới 25 sao mà đã đòi tiền tiêu rồi. U cho mà tháng này rồi thầy

- Con ứng trc mấy hôm nay có việc

- Liệu đấy ông, mà dạo này tiêu hơi nhiều đấy, hay nghiện hút rồi

Nói thế chứ mẹ mình vẫn cho 500k, mình cũng khá sướng so với chúng bạn mẹ mình dễ tính mà chiều lắm, mỗi tháng cho 5 lít

tiêu. Mặc dù xin cũng ko dễ lần nào cũng bị lèm bèm nhưng cuối cùng thì lần nào cũng cho

Mình đến thì team mình 3 thằng kia đến rồi, team mình cũng là 3 thằng bạn thân của mình. Nói qua một tí cái trường mình học lờm lờm, cực lờm luôn ấy chỉ tốn lúa là chính thôi, giáo viên thì nát học sinh thì bét, mình đang học 11.

3 thằng bạn mình gọi tắt là TT(ghép cả tên bố nó để phân biệt với T mình), K và N

- Sao đến muộn thế này, bọn nó đang định đi học đấy - thằng K hỏi mình

- Bố ngủ quên, thôi góp tiền rồi bảo bọn nó chiến luôn đi đến tiết 3 vào, tháng này tao nghỉ 4 buổi rồi 1 buổi nữa mời phụ huynh lại mất đôi lít thuê xe ôm mệt lắm.

ngày đấy đang rộ cái audition với CF nhưng em không hứng lắm, đi một mình thì chơi võ lâm còn có đội thì CS hoặc AOE thôi

Bạn với đội kia 4 thằng trường khác, chính quy dkm bọn trí thức nhìn ghét thế , bắn 600k map italy bắn chạm 10 win đổi bên, bắn 3 hiệp.

Hiệp một oản tù tì nhận bên tay em thối quá đành để chúng nó bốc bên cạnh. Không biết các bác bắn sao chứ em thì thấy map italy cạnh lợi hơn tí vì lên chợ nhanh hơn (bắn ở chợ ko thủ, ko

móc lopps ko nhà hoa) . Em sở trường AWM trong team, nếu không AWM thì em chỉ bắn MP5 vì khu chợ cự ly gần, MP5 tốc độ nhanh, giật ít với nhẹ mình nhảy đảo dễ hơn. Hiệp đầu ăng ra phết, bọn kia hầu hết lên chợ trc, bọn em ra tới toàn bị canh sẵn ăn phát 3-0 rồi. Bọn đã thắng nó lại càng lên nhanh vì nhiều thắng ko phải mua súng, may đến phát thứ 4 bên em thắng K lên đc trước, cầm AK47 ăn đc 2 thắng bên nó. Thắng K bắn 47 đặc biệt hay, khẩu này dam khỏe mỗi tội giật. bọn em lên lừa nốt 2 thắng kia

Phát sau có súng trc lên trc win tiếp, đủ tiền mua AWM rồi chúng mày chết với bố rồi

Phát này lại là K với AK47 bên trc chiếm chợ, bọn bên kia một khi đã bị chiếm chợ thì cực bị động luôn vì nhà nó có mỗi lối ra chợ, lại éo có gì che chắn. Cầm AWM em ngồi sẵn, thắng K ăn 1 rồi là còn 3 chú chưa ra. chú đầu ra Oàng, chú năm đó. Chú thứ hai biết có mai phục nhảy ra rất điệu nghệ. Oàng chú cũng nằm một đồng. Còn chú nữa khôn hơn thò ra phát xong thụt luôn làm em bắn trượt. lấp ló mãi team em cay quá lừa vào tận nhà làm lông

Hiệp 1 team em win 10-7

Hiệp hai về bên cảnh thì dễ hơn nhiều win tiếp 10-3

vậy là còn 1 hiệp không phải bắn, sớm chán. Chia tiền xong 3 ông kia ngồi tiếp còn em té lên trường, chờ ra chơi rồi vào. Vừa phi xe vào quán nước, uống đc cốc coca thì ra chơi tiết 3, em sốc cặp đang định ung dung vào thì thấy có đứa con gái đi ra chắc mua gì đó. Trời thương người tốt rồi

- Bạn gì xinh đẹp ời

- Bạn gọi tớ à? Nhỏ quay lại.

- À ừ, bạn tốt cầm hộ tớ cái balo vào 11A4 nhé, tớ trót đi muộn mà giờ cầm balo hiên ngang vào sợ bị thầy giám thị bắt ^^

- Bạn T đúng không, bạn không nhận ra tớ à tớ cùng lớp bạn mà.

Ôi đêch, thảo nào nhìn quen thế, chả là lớp em nó không đoàn kết, chả chơi với nhau mấy nên bọn con trai vài thằng em còn không biết hết tên dù học với nhau đã hơn 1 năm. Ngượng VL em chữa:

- À có tớ nhận ra mới nhờ chứ, thôi đây balo đây mang vào hộ nhe,

Xong em vứt cmn balo đấy zọt luôn, chạy vèo qua dãy giáo viên vào đến lớp an toàn, đang ngồi thở. Ba thằng kia nghỉ rồi bàn còn nhõn 1 mình trống vắng vãi. Lát thì nhỏ kia mang balo vào cho em:

- T này balo

- Ủ tớ cảm ơn nhé, sau này có dịp sẽ đền đáp

- Tí nữa có luôn mà, nhà T ở đường XX đúng không?

- Ừ sao bạn biết

- Tớ hỏi lớp trưởng P lúc này, tưởng T nhà xa lắm mới đi muộn, có 4 km mà cũng đi muộn(thằng P này cấp 2 học cùng em, chơi bởi vớ cmn vẫn nên em cũng không chơi nhiều)

- À ừ sáng nay tớ đau bụng, nhưng có chuyện gì không bạn.

- Lát tan học chờ tớ cho tớ về nhờ, sáng tớ đi nhờ bên A2 mà hôm nay bên đó có 4 tiết thôi

- À uhm được

Lúc sau em phải khóc lóc với con M lớp phó học tập xóa cho cái án trốn ba tiết đầu, nói trọ cả mồm nó mới xóa cho bù lại mai phải khao nó ăn sáng. Đéo mẹ sáng tháng 150k bao nó ăn sáng mất bố 15k vị chi là 10% khác éo gì VAT nhà nước. Chưa kể lúc về còn phải thờ nhỏ kia, à mà....nhỏ kia tên gì thế không biết

.....

10 năm sau.

- T dậy đi làm đi con

- Vâng

- Ăn gì mẹ làm

-Thôi U con đưa cháu đi học rồi ăn xong về xưởng cũng kịp mà

- Ừ thế mẹ đi trước đây

Lật đật mình dậy, nhóc nhà mình đã được bà cho ăn xong đang nghịch thú nhún ở sân. Đánh răng rửa mặt xong dắt con CBR 150 ra cho nhóc lên bình xăng phi đến trường mầm non.

- Bống của bố hôm nay thích gì nhỉ

- Con thích siêu nhân

- Con gái ai lại chơi siêu nhân, con thích gì nào

- Siêu nhân

Bố tiên sư con với cái, mua cho nhóc con siêu nhân nhựa 5k:

- Cô giáo hỏi ai đưa bống đi học bống nói thế nào nhỉ?

- Là chú T đẹp trai

- Thế cô hỏi chú có vợ chưa bống nói sao

- Chú T chưa có người yêu

Giỏi, con bố có khác, hơn người . Chả là trường cháu năm nay các cô mới ra trường xinh đáo để

Mỗi ngày 1 chap các bác nhé, em mới bị cái xà gồ rơi vào chân rạn xương mu chắc cả tháng mới đi làm thời gian nhiều Em up chap toàn vào đêm thôi, vừa uống rượu vừa viết bác nào hứng đọc thì cứ đêm đêm có chap

Chap 1

#12

Old 29-11-2015, 23:43

Re: Tội Lỗi

Dẫn cháu vào lớp, ở trường lớp cháu gọi là lớp mầm hay lớp lá gì đấy nhưng mình chả biết toàn gọi là lớp 3 tuổi thôi. Cô giáo cháu đon đả lắm mới hôm 20-11 mỗi cô 5 lít chắc vẫn còn phảng phất chút hơi cô li me

- Chú hôm nay lại đưa bé đi học à
- Vâng cô giáo cho anh gửi cháu, à tình hình học tập của cháu thế nào cô (kiểm cố phét lác tí chứ 3 tuổi học cm gì)
- Cháu ngoan lắm anh ạ, thế anh là chú ruột của cháu à
- Ủ bố mẹ cháu đi làm sớm nên anh với bà thay nhau đưa cháu đi, chiều nhiều hôm đón hơi trễ các cô thông cảm nhé
- Vâng có gì đâu anh, mà anh T có gia đình chưa
- Anh chưa, anh nghề nghiệp lông bông làm lại bần bần chả cô nào thèm

- Anh nói vậy chứ chắc tại anh kén chọn quá

- Đâu có đâu cô giáo, hay là cô xem có cô giáo nào chưa có người yêu cô giới thiệu giúp anh, anh với bé bống không quên ơn cô

- Được anh T thích người như thế nào em giới thiệu cho, chỉ sợ cô giáo mầm non không được xứng với anh thôi

- Ấy chết được như các cô thì anh mơ còn chả thấy, à thôi anh xin phép về đi làm chiều anh đón cháu

- vâng anh về.

Đưa đẩy tí thế thôi các bác ạ chứ tán sao đc, em ấy để ý tí là biết em là bố đẻ cái bống thôi . Mãi chém muộn cmn làm rồi thôi chả kịp ăn sáng rồi phi thẳng về xưởng thôi

Nhà em có cái xưởng cơ khí, do em làm chủ thôi chứ bố mẹ em người nhà nước cả. Cơ khí nhà em không phải lan can cửa xếp đâu mà là cơ khí chế tạo máy, làm máy nghiền, máy sàng, băng chuyền ấy.

Phi về tới cửa thì thợ nhà em đến gần đủ đang uống chè rồi, sốc vào bản bi thuốc Lào xong em phân việc cho anh em

- Năm tí hàn nốt hai phễu lớn xong sang hàn lưng cơn nghiền nhé (thẳng này kém em một tuổi sn 89 người nhỏ con thôi, nhìn

thì có vẻ không hợp việc nặng này nhưng nó làm rất được, khéo tay lắm hàn đẹp với cắt hơi đẹp)

-Thằng Tình mang đồng nhíp ra nắn, nắn xong thì lấy kích nắn mấy cái lưng máy luôn nhé (thằng tình này nhỏ tuổi nhưng đô con, sn 93 sức khỏe phải nói vô địch chỉ sau em, nó mới làm tay về còn non, hàn toàn sâu cắt hơi xiên sẹo nham nhờ lắm, đc cái cho cầm búa tạ hay kích thủy lực thì đc, tay to đến nỗi đọt mới vào nó nắn nhíp nứt cmn cả đê)

- Thành ra phụ anh đưa trực lên máy anh tiện còn mày ra hàn nốt mấy cái bánh đà (ku thành này em họ em, sn 90 làm với em lâu rồi vắng em nó vẫn thay em quán xuyên thợ, tay nghề cao lắm chỉ thua mỗi em thôi, trừ cái nó ko biết tiện ra còn cái gì cũng làm được)

Còn 1 thợ nữa tên Hải mà hôm nay nghỉ đi đám. Mấy anh em chè cháo xong ai về việc đấy, vì xưởng nhà em nhỏ nhỏ thôi nên ko có dàn cầu chỉ có ba lăng thôi, nắn trực hay lánh đà lên máy tiện phải có hai người. Em thì cái gì cũng làm được, thường thì em tiện nhưng hết việc tiện thì cắt hơi, nói chung là chủ nhưng vẫn làm bỏ mẹ ra luôn. Trừ có hàn là em ít hàn vì làm cái này ko như cơ khí dân dụng, que hàn toàn que 4-5 ly, máy hàn là máy 3 pha ngày hàn cả đôi cân que hàn hơn chuột hun khói, đũa nào ko quen về đau mắt với lột hết da cổ da tay. Đặc biệt que mangan chống mòn thì khói thôi rồi ^^

Đang tiện say sữa thì có điện thoại, là em K.

Alo

-Anh T à

-Ừ

- Anh đang ở đâu đấy

- Anh đang đi làm

- Chiều anh có làm không

- Có chứ, có việc gì đấy em.

- Chiều anh đi họp phụ huynh cho em được không? bố mẹ bận hết rồi

- Anh á, nhưng mà anh trẻ thế này sao họp cho em được

- Được mà anh cũng được ko nhất định bố mẹ đâu

- Ừ cũng được mấy giờ

- 2h anh ạ

-Ừ được.

- em cảm ơn

Em K này là em vợ mình, tên giống hệt con trai buồn cười lắm, nghĩ lan man trc nay đi họp phụ huynh bao giờ đâu, chả biết cô giáo nó hỏi gì không, mà cô giáo xinh ko ko biết . mãi nghĩ tiện lỡm mẹ mất hai ren lại phải lấy máy hàn ra đắp. ngu người

Tiện xong 3 cây trực thì cũng hơn 10h rồi, lang thang xem anh em làm một lúc mình đi mua cơm cho anh em ăn. trưa tất cả ăn ngủ tại xưởng luôn. tháng 12 rồi mà hôm nay nóng vê lù xách thêm 4 chai sài gòn cỡ rụt cho mát. chả phải em kẹo gì đâu nhưng mỗi thằng 1 chai cho mát thôi, uống say chiều làm bố nào lại bị điện giật hay cái gì nó rơi cho què ra đấy thì khổ, làm việc nặng cứ phải cẩn thận.

Cơm rượu xong bảo ku Thành chiều làm anh đi có việc

- Anh đi đâu đấy

- Tao đi họp đảng bộ phường

- Anh điêu thế Đoàn anh còn không vào được

- Thằng này khinh anh à, nhưng mà đùa thôi chiều tao đi họp phụ huynh cho cái K

- Em vợ anh đấy á

- Ờ

- Nó dạo này xinh thế nhờ, hôm nào anh nói tốt cho em mấy câu nhé

- Xem ý thức mà sao đã, cứ ngoan khắc l*n tìm đến (Xin lỗi thành nhiều lắm)

- Em lúc nào chả ngoan anh

- Đm ngoan hôm nọ đưa nào ứng tiền đi đá phò với bọn thằng Nam, hôm nào tao bảo bố mà cho

- Ấy em lậy anh, anh giết em còn hơn

- Thôi biết thế ngủ đi, chiều tao ko có đây làm tử tế đấy

lan man lúc mình cũng lẩn quay lúc nào chả hay, đến lúc tinh tinh báo thức 1h30 mới dậy về thay quần áo đi họp phụ huynh. Quên mẹ mất có mỗi cái áo là sạch còn cái quần từ sáng đã mặc cái quần bò cũ nên bẩn toàn rỉ sắt, thôi kệ họp phụ huynh chứ có phải lên sàn đéo đâu. Với lại ngồi thì nửa trên sạch là đc rồi

Last edited by javier-hernandez; 30-11-2015 at 00:02.

Chap 2

#15

Old 30-11-2015, 00:24

Ngả ngớn hết tiết năm, bụng đói cồn cào lết cái than tàn ra quán nước lấy xe. Gớm trường với chả học đối diện thẳng cổng là quan tâm quất mát xa kiêm thôi kèn to ạch, chềch tí là quán internet tốc độ cao nhưng vắng khách lắm, chơi quan này có mà lậ thầy em ở bụi này này

Vừa vào quán nước bán được bi thuốc Lào, trả tiền xe thì thấy nhỏ kia đi ra vầy vầy. Gớm bố nhớ rồi xe ôm chứ gì.

- T về thôi

- Ừ mà bạn tên là gì ấy nhỉ

- T trêu tớ à

- À không dạo này học hành căng thẳng tớ hay nhầm tên các bạn trong lớp

- Thật thế á tớ thấy T toàn ngủ với trốn học thôi

- À ừm, thế bạn tên gì

- Tớ tên Y

Mình phi xe về, cũng chả có gì nói nhiều, nhỏ y này thì nhìn kĩ cũng xinh, mặt tròn tròn nhìn rất hiền, trong lớp cũng hiền ít thấy chơi mấy nên mình mới ko để ý. Thong dong đạp xe may nhỏ cũng nhẹ nên đi chả mấy đã gần tới nhà mình, mình mới hỏi:

- Nhà tớ kia rồi thế nhà bạn đâu.

- Nhà tớ đi 3 km nữa cơ, thôi T cho tớ đi nhờ tới đây thôi tớ đi bộ về.

- Ừ thế cũng đc

Nghĩ lan man mệt bỏ bu ra, mà cũng thân thiết gì đâu mà phải thồ nhỏ thêm 3km nữa xong vòng về chắc chót. nhưng làm thế cũng tội tội. Em phi mẹ xe vào ngõ nhà em:

- Ở T vào đây làm gì, cho tớ xuống tớ đi về

Em éo nói gì phi thẳng vào cổng nhà em, dựng xe mở cổng

- Vào tớ lấy xe máy chỗ về, đạp xe mệt lắm mà đi bộ còn mệt hơn.

Nhà em thì mẹ em trưa ăn ở cơ quan, tại xa mà mẹ em nghỉ trưa cũng ngắn. Bố em công tác tháng về 1 lần thôi nên xe máy bố em ở nhà, em cũng thỉnh thoảng đi thôi, đi học đi xe máy cũng không hay, mà tiền đâu ra đổ xăng.

- Nhà T có cây xoài sai quả nhỉ
- ừ ăn không lấy cái gậy kia mà chọc
- Ngọt không
- Chua lòn

Em dắt xe ra đến sân thấy nhỏ vẫn đứng nép nép góc sân, xe bố em là con dream thái còn đẹp lắm, lâu chả đi đê mãi không nổ, cuối cùng kéo le đạp phèn phẹt mới nổ đến nhục

Ngày ấy chưa có luật đội mũ bảo hiểm đâu, đi xe máy sướng lắm phi zéo tí đã đến nhà nhỏ rồi, mà đến nhỏ nhỏ bảo cho nhỏ xuống em cũng chả ga lảnh làm gì, quay đít về luôn. về gần nhà làm đĩa cơm rang rồi mới nhớ nãy đi đeo khóa cửa, may ko mất gì ko mẹ em lột da .

.....

Trường THPT XX, uhm lớp nó là lớp gì ấy nhỉ quên hỏi, đành móc con 1110 ra gọi, em nhắc lại là 1110 ấy ạ không có i đâu, hàng hiểm nền đen chữ vàng em sưu tầm mãi mới đc.

- K à em học lớp nào đấy
- Dạ 12b7 anh ạ

À ừ cúp máy luôn đỡ tốn tiền

Đi thẳng đến lớp em nó chỉ, thấy ba bốn đứa ngồi cửa em hỏi:

- Em ơi anh hỏi lớp này có bạn K phải không

- Dạ K nào ạ

- K nữ em ạ

- Vâng có anh ạ

- Ừ anh cảm ơn

Xong vào lớp thì cũng đông phết rồi, mà các bác già quá làm mình run vãi ra, may kia có thằng trạc mình chắc cũng đi họp cho em, mình sà vào ngồi cạnh luôn

Cô giáo bước vào, à cũng trẻ chắc trạc tuổi mình, và sao bụng cô to thế kia, chẳng lẽ toàn sách thánh hiền

Té ra họp phụ huynh cũng không có gì ghê gớm ae ạ, mỗi cái đoạn điểm danh cô nhìn mình đăm đؤi quá :

- Xin lỗi anh là gì của em K

- À tôi là anh trai

- Nhưng hình như em K không có anh trai

- à nhầm tôi là anh rể

- Vâng mời anh ngồi

Chắc cô cũng có vẻ ko tin lắm hay sao ấy, có khi tí gọi điện cho ông già vợ hỏi cũng nên. Sợ đếch gì mình anh xịn chứ có phải hàng fake 3-4 đâu

Last edited by javier-hernandez; 30-11-2015 at 01:10.

Chap 3

#16

Old 30-11-2015, 03:33

Ăn xong bát cơm rang mình về nhà cất xe máy, nằm lăn ra ngủ đến 3h dậy tắm rửa bật máy tính làm trận AOE, nhà mình cũng có máy nhưng éo có mạng, đánh với COM, thỉnh thoảng bí quá vẫn cheat xin 1k thịt 1k gỗ

hơn 4h thì mình lấy võ phục đạp xe đi tập võ, mình tập ở cung văn hóa tuần 3 buổi từ 5h-7h, bố mẹ mình cho tập từ cấp 1 cơ lâu ngày thành quen. Đến lớp 11 mình có đai đen taekwondo rồi. Mình tập cùng cả thằng N trong nhóm bạn thân của mình mà nó gà lắm tại mới tập, môn này tập muộn là khó xoạc lắm, lớn tuổi gân cốt nó ko dẻo như còn bé, xoạc đau mà mãi ko đc.

Mình cao 1m75 nặng 55 kg (10 năm sau vẫn thế nặng hơn chút khoảng 65 kg) tập đều đặn nên người cũng rắn chắc nhưng chả có cơ bắp với múi miếc mấy đâu, hồi đó chả có gym giếc gì. mãi sau này khi lao động nặng nhiều thì cơ bắp mới to ra nhưng bụng thì vẫn 1 múi

- Ê T sáng mà y đèo đưa nào về đấy, tao trong quán ra thấy mà đéo kịp gọi

- Con Y lớp mình ấy

- Con Y xinh xinh ngồi đầu lớp ấy à
- Ủ lớp mình mỗi con Y đấy còn con Y nào nữa
- Sao lại đèo nó
- Thì nó xin tao đi nhờ
- Ờ ờ

Thằng N này tính tình trầm, ít nói nhưng là đứa biết nghĩ, tin tưởng được lắm. Nhớ có lần mình bị úp năm lớp 10, mình nó nhào vào giữa đám 6-7 đứa lớp 12 giải vây cho mình, hai thằng chiến đến lúc bọn thằng K thằng TT ra tới thì cũng gần gục. Nhưng bọn lớp 12 cũng mấy thằng no đòn với mình, đánh ko lại nhưng trúng phát nào là thấm sâu lắm đấy, bác nào học taekwondo thì biết cú đá đúng kĩ thuật ăn vài cọng sườn là bt

Rồi mọi chuyện cứ bt như thế, không có gì nhiều, mình vẫn ăn học chơi cho đến một hôm.... Đang ngồi uống nước ở cổng trường cùng 3 thằng bạn, hôm đó bọn mình trốn tiết cuối ra trước. Có một nhóm 4-7 đứa đi 3 xe đến cổng trường mình, nhìn thì thấy con N là học cùng lớp mình. Con này dân chơi lắm dẫn theo bọn kia chắc đánh đứa nào rồi, mình nhìn thì chỉ biết mặt 1 thằng cũng là dân anh chị hơn mình mấy tuổi, nhà có quán cầm đồ. Nghe chúng nó rì rầm thì ra chặn đánh nhỏ Y, mình thoáng cũng boăn khoăn hai đứa nó ngồi cũng gần nhưng nhỏ Y thì hiền mà sao lại có xích mích với con N

Nhưng thôi kệ mịa, đánh nhau thì đánh liên quan gì mình đâu, làm thêm cốc trà đá về cho sớm không nhớ chả phải đâu thì phải tai

Tan trường bọn nó ùa ra, khiếp đông như kiến ấy, mấy đứa kia cũng đứng một chỗ chờ. Nhỏ Y đi ra, nhỏ đi bộ, đứng ở cổng chắc chờ bạn. Khá lâu sau hầu như về hết rồi vẫn thấy nhỏ đứng đó, chả biết bạn nhỏ đâu thì con N gọi nhỏ lại. Nó chửi bới nhỏ hóa ra là nhỏ nhắc nó làm bài không ảnh hưởng đến cả tổ, nó cho là nhỏ lên mặt nên cho nhỏ một trận ^^

Mình ngồi ngay quán cách vài mét thôi, chửi một lúc nó tát nhỏ Y, mình hơi khó chịu rồi nhưng cũng kệ ngại can thiệp chuyện người khác. Bỗng 1 thằng con trai tiến lại tát nhỏ, mình lúc đó không hiểu nghĩ cái gì nữa, cầm chai coca thủy tinh ném thẳng vào nó. Nó quay lại nhìn mình chăm chăm

- ĐKm thằng ôn con kia mà chơi bố mà à

- dạ em đéo dám, con mẹ chúng mà con trai 4-5 thằng mà quây đánh 1 đứa con gái à.

Rồi em đứng lên:

- Thằng nào máu, ra solo với tao

Em đã tính mình cũng cao to, thẳng đô nhất đội nó chỉ ngang em thôi mà em lại có tí võ solo thẳng chắc rồi . Nhưng đời éo như mơ cả bọn chúng nó lao vào. Em biết tránh đéo đc chủ động lao lên song phi luôn cho có đà. một thẳng bay sang rãnh, thẳng nữa lao vào em đá nó dạt sang ngang. Đến thẳng thứ 3 thì đập chúng em nhưng bọn bạn em cũng nhảy vô rồi, khá náo loạn luôn. team em cũng chỉ ngang team bạn thôi, team bạn hơn team em 1 thẳng, với team em thẳng TT nhỏ người, được cái cũng lanh chỉ rút được cái xêng múa nhiệt tình

Đang hỗn chiến thì thấy có bóng công an nên hai team dạt cmn ra hai bên đường, ông công an chắc nhìn rõ choảng nhau nhưng ông này kiểu công an ở đâu ấy đi qua thôi nên kệ. Thấy đánh nhau tiếp không ổn hai bên đều có tí thương tích bọn nó mới bảo ra bãi cát sau trường giải quyết. Đang hăng bọn em cũng oke luôn. Ra đó bọn nó ko hiểu sao lại nói lý lẽ là bọn mày nhỏ mà láo, rồi bọn mày gây sự trước. Em bảo thôi nếu là hiểu lầm thì ae dừng ở đây, bọn em có gì các anh bỏ qua. Chúng nó đéo nghe, con ranh N bảo bây giờ hoặc là để nó với em Y đánh nhau, hoặc nếu thích bênh thì cho 1 người ra đánh thay :

- Vậy cũng được, để T thay Y, bên đó mấy người thích ai lên thì lên.

- Để tao

Thẳng này trông bặm trợn gớm, là thẳng đô nhất team nó chắc cao ngang em nhưng đô hơn, với phải hơn em vài tuổi. Hai bên bước lên nhìn nhau, em thì quen cảnh này ngày nào tập mà chả

không làm trận đối kháng, tiên hạ thủ vi cường đeo khách sáo gì hết em lao vào luôn làm ngay cú đá ngang mặt nó. Trúng đòn nhanh bất ngờ nó choáng, em chỉ đợi thế đá lia lịa luôn. đá ngã nó rồi bồi thêm chục đấm nữa thì bọn kia can ra. Quân tử éo gì các bác nhỉ, đánh nhau chứ có phải thi đấu đâu

Bọn kia đỡ đồng đội dậy bọn nó rì rầm gì với nhau lên xe đi, không cả tạm biệt luôn. Em cũng kệ mẹ luôn ngồi thở lấy sức, lúc này bọn bạn em mới hỏi:

- Mà y thù oán đeo gì bọn đấy đấy T, bọn này tao biết lằng nhằng lắm chắc chưa xong đâu - thằng TT nói

- Đâu thù oán gì đâu

- Thế sao đánh nhau làm gì - thằng K hỏi

- Tao ngứa mắt quá, mà thôi ko sợ đâu, tao bảo cậu tao nói với thằng MG là thôi ấy mà, thằng MG là thằng em có nói nhà có tiện cầm đồ đấy ạ, cậu ruột em hơn em chục tuổi cũng dân giang hồ cơm tù hơn cơm nhà nên bọn nó nghe em nhờ cậu thì cũng yên tâm chả nói gì nữa

Cả bọn tính dắt xe về thôi, thì em sức nhìn còn nhỏ Y đang ngồi khóc, bảo ba thằng nó đi trc đi, mấy thằng khốn còn nháy nhăm bố bọn bệnh. Chờ chúng nó đi em mới ra chỗ nhỏ Y cho đỡ ngượng

- Về thôi

nhỏ không nói gì, lẳng lặng đứng lên đi theo em, dắt xe ra khỏi bãi cát rồi đạp một lèo về nhà em, trên đường nhỏ cũng lặng không nói gì luôn. Em vẫn rẽ vào nhà định lấy xe đưa nhỏ về thì thấy cổng không khóa. Mẹ em ở nhà, chả hiểu sao nay mẹ lại về trưa nữa. vừa thấy em mẹ đã nạt :

- Thằng kia sao quần áo bẩn hết thế, mà sao mặt bầm thế kia, sao tay trầy hết thế. Ông tưởng ông lại đánh nhau với ai hả....

- Đâu U con ngã xe đấy chứ

- Ngã xe mà tím mắt được à...

Mẹ em định nói gì đó thì thấy nhỏ Y nên không nói gì, nhỏ Y nhỏ nhẹ:

- Dạ cháu chào bác ạ

- Đây là Y bạn cùng lớp con U ạ

- Ủ hai đứa làm sao mà lại thế này, thôi đi vào nhà bác xem nào- U dịu giọng

-Dạ tại ng ta bắt nạt cháu bạn T bệnh cháu cho nên...Nhỏ Y sụt sịt chực khóc

- À vậy à, thế thì tốt con trai là phải biết bảo vệ bạn, không bỏ tiền cho mày đi học võ, tưởng chỉ biết đánh lộn. thôi hai đứa đi

vào nhà đi. Thằng kia vào đây tao xem mặt mũi xem nào...

Last edited by javier-hernandez; 30-11-2015 at 03:55.

Chap 4

#54

Old 02-12-2015, 21:30

Mẹ mình lôi ra lọ thuốc gì đó, day vào mắt mình phát đau điếng. Lúc hỗn loạn chả biết thằng nào hôn mắt mình giờ như gấu trúc luôn. :

-U Giết con đây à.

- Cho mày chết đi, đánh nhau thua còn làm bộ

mình chả buồn nói nữa, rút điều vina châm lên, hút cho bớt đau với nhục

- KHiếp mày hút thuốc hôi quá, thôi tự bơi đi

U mình nói xong đi mất, mình kệ đời cứ nằm ngả ra ghế, vừa mệt vừa đau, sức nhớ nhỏ Y vẫn đang ngồi kia

- À ừm để tớ đưa cậu về

- T đau lắm không? Y xin lỗi tại Y...

- Không sao tớ bị thế này suốt (đau bỏ mẹ ra đc ấy)

Chả nói chả rằng nhỏ lại gần lấy thuốc xoa tay với mắt cho em, gớm gái có khác cứ sượng sượng. Chả bù cho bà già làm đến đau...

- T hút thuốc lá à (không thấy hay sao hỏi khôn thế)

- Ừ

- T hút lâu chưa

- cũng hơn năm rồi, có gì không Y

- Mẹ T không nói à.

- Có chứ vừa nói đấy thôi

- ừm

- Để tớ đưa cậu về

Em đứng lên định dắt xe thì bà già gọi ra.

-T đâu gọi bạn vào ăn cơm, chín rồi này

em tần ngần chả hiểu cái gì nữa thì bà già đi ra.

- Ăn cơm thôi, giờ cơm rồi đi đâu nữa

- Dạ Ơ....

- Vào ăn cơm đi cháu, kệ nó không ăn thì nhin....

Nói rồi u mình kéo tay em Y vào, kệ mình đứng đó. mình bực lắm định đổi chỗ ăn nhưng ko ăn thì đói, ăn tạm 4 bát mình đi nằm dưỡng thương kệ đội rửa bát.

phòng mình nằm trên tầng 2. nhà mình kiểu cũng rộng rãi, trong ngõ mà, tầng 2 có 2 phòng 1 phòng mình 1 phòng để không, giữa có nhà vs. Bên ngoài cũng có ban công rộng mình hay tập dấm đá ngoài ấy

Nằm được lúc thì nhỏ Y lò dò lên

- T ngủ à

- Không, đau bỏ xừ ngủ gì nổi

....Im lặng... Sao không khí giống chiến tranh lạnh thế nhỉ.

- À Y về luôn không tớ đưa về

- Thôi chiều đặng nào cũng đi học, ngồi nghỉ một lúc rồi T cho tớ đi nhờ nhé.

- Ừ thề T ngồi đây này

Mình đứng lên nhường giường cho nhỏ, tại phòng có mỗi cái bàn học với cái giường, mà bàn bừa bộn quá ngại ngại. Vừa ngồi ra

bàn bật máy tính định làm trận AOE thì có ng đập cửa rầm rầm.
Đu đánh ghen à, chưa có gì đâu nhá...

Vừa mưa cửa thì cậu mình hằm hằm phi vào

- Thăng nào đánh mày, có bị sao không...

Ông vạch mặt mũi mình, lột cả áo mình ra xem người ngợm,
thiếu điều định lột quần thì mình phải ngăn lại, lúc này ông mới để
ý nhỏ Y ngồi ở giường

- Chết người yêu à, đéo mẹ sao không nói sớm

- Cậu có kịp cho cháu nói câu nào.

- Chào em, Anh là cậu ruột thằng này - ông nói rồi vỗ tay bôm
bốp vào đầu mình

- Dạ... Cháu chào... Cậu

- À ừ thế cũng được trước sau gì cũng người một nhà. Thế
thằng này sao ai đánh mày?

Mình kể blabla, ông phán

- Chết mẹ mày rồi, thằng đó bố nó cũng lẳng nhăng lăm á, tối
đi với tao

- Đi đâu cậu

- Thì kéo đội đập chết mẹ nó đi, chờ nó đập mày trước à

- Thôi thôi cháu lạy cậu, cậu làm sao cháu còn hơn năm học yên ổn là được.

Ông nói làm nhảm lúc rồi cũng đồng ý thu xếp cho, ông té cũng đến giờ đi học chiều, mình xuống nhà định đi thì bu mình bảo đi xe máy mà đi, người ngợm đau thế đi xe đạp làm gì, rồi nhờ thằng nào nó đánh còn chạy đc

- Con đổ U xe máy chạy bằng gì

- Bằng xăng chứ gì nữa...

- Thế U nhìn con có giống như đang có tiền đổ xăng không

- Tiên Sư mày xin tiền thì nói ra lại còn đổ với chả thách

U cho hẳn 5 chục, hôm nay u hào phóng bất ngờ quá, nhưng tiền này để tiêu còn lâu con mới đổ xăng, xăng xe vẫn còn đi đc mà :3

chờ em Y đến trường, chắc em ngại hay sao cũng chả nói gì. Thả em xuống công em quay xe..

- T đi đâu vậy, sắp vào học...

- Trước nay tớ có học thêm bao h đâu, đưa cậu đi thôi.

- Thế T đi đâu
- Đi chơi xong về
- Thế chiều đón tớ được không, tớ không có xe...
- Ừm biết thế, không thấy thì đừng chờ

.....

Xưởng mình, giờ là 4h30. Anh em vẫn đang quay tay đều, hôm nay cuối tháng rồi hình như ai cũng phấn chấn

- Anh em nghỉ tay hội ý tí đã
- Gì đấy sếp (thẳng năm nghe tiếng mình vút luôn hàn xuống, nhìn mặt mũi đen nhèm tóc thì phờ hơn rơm, rõ khổ khó hàn ám quá mà)
- Nay nghỉ sớm liên hoan xong anh phát lương, tặng 1 anh bao tặng hai ca sĩ Lệ Quyên tài trợ

Last edited by javier-hernandez; 02-12-2015 at 21:40.

Chap 5

#57

Old 02-12-2015, 21:56

Lùa đám thợ đi thu dọn đồ vào. mình móc alo ra bấm số:

- Em yêu à
- Dạ
- Cơm nước xong chưa anh với anh em về giờ đó
- Vâng xong hết rồi anh, à mà uống gì em mua
- Rượu đi, mua cho anh 5 chai sương mù nhé
- Vâng

Cup máy, vợ mình đẩy anh em ạ, có con tất nhiên phải có vợ ae nhỉ . Xưởng của mình nhỏ nhỏ thôi nhưng chủ với thợ thân tình lắm, mình cũng hay tổ chức nhậu nhẹt để ae gần gũi với nhau hơn, mà toàn ăn ở nhà mình cho nó tình cảm. Vợ mình cũng rất khéo léo, làm nhà nước nhưng vẫn hỗ trợ mình hết mức trong công việc, sổ sách thu chi với công xá thợ.

về đến nhà thì cơm nước đã sẵn, hai mâm mình với anh em thợ một bên. U mình với vợ mình, nhỏ K em vợ một bên. À nhỏ K này hay ở lại nhà mình những hôm có việc để phụ giúp anh chị chứ ko phải ở hẳn đây

Rượu vào lời ra, nhà như có đám, bên mình chả thấy nói gì về công việc chỉ thấy toàn chuyện thế giới, mà thanh niên giờ đôm lăm đi làm nhưng mặc quần áo đẹp như đi chơi, đến xưởng thay đồ rồi lúc về lại đóng bộ vào.

Cơm rượu cũng tàn, mình gọi

- Y qua anh bảo

- Dạ gì anh

- Em cộng tiền cho anh em đi, thêm mỗi người 500k nhé

- Vâng hình như thiếu cậu hải à anh

- Ủ hải nhi kệ nó mai anh đưa nó sau

Đúng là làm gì đến khi thấy thành quả cũng là giây phút xúc động nhất các bác ạ, bọn nó có tiền phát là khoác tay nhau đi tăng 2. Em thì không đi, có tí quá chén rồi, về phòng lên giường nằm luôn. Hai chị em thu dọn xong cũng về phòng, em K hỏi mình :

- Anh T đi họp cô em nói gì không?

- Cô em khen anh đẹp trai, xin anh sdt nhưng anh nhìn bụng to chắc có bệnh nan y anh ko chơi

- Anh chỉ nói linh tinh, cô em hỏi gì anh không

- Không, cô chỉ nhắc dạo này em yêu đương xa sút học hành lắm đấy

- Anh nói điêu, em làm gì có quen ai

- À ờ thế chắc anh nhầm, cứ nhắc thừa hơn thiếu

Tả qua về nhỏ K em vợ mình, kém mình 8 tuổi, phải nói là rất xinh, vợ mình cũng xinh mà vẫn kém nhỏ này. Với lại ngoan, chả chơi bởi gì chỉ đi học xong về nhà, hoặc đến nhà mình trông cháu phét lác 1 lúc mình ngủ thiếp đi lúc nào không hay

Bình mình, mở mắt đã thấy nắng xiên tận giường, chắc tại qua uống hơi nhiều, đợt ấy em chưa uống khỏe như bây giờ. lờ mờ quờ quạng tay ôm vợ, nay chủ nhật mà kệ chúng nó làm tí đến cũng đc. Ôm đc lúc mới dậy tính gọi vợ đi ăn rồi đi qua xưởng thì giật mình tí lộn cmn xuống đất, là em K chứ đéo phải vợ mình

ĐM có lẽ nào đêm qua rượu say có gì lằm lằm chẳng, nghĩ một lúc ko đc gì mình mới đi xuống nhà

- U à vợ con đâu

- Nó đi đám cưới chiều mới về

- Thế ạ

Mình đéo nói gì nữa lui đi đánh răng rửa mặt, ko biết U có để ý gì ko nữa, đánh răng xong ngồi nhai bánh mì thì nhỏ K cũng xuống, loáng thoáng thấy U mình bảo tí đi với anh qua xưởng dọn qua hộ anh, hôm nay chị đi vắng

Last edited by javier-hernandez; 02-12-2015 at 22:27.

Chap 6

#78

Old 03-12-2015, 20:26

Dắt con bò lết ra, đi con này cho người như con cbr yên dốc lắm ko tiện. Đến xưởng thì chúng nó đang giải lao rồi, cu thành đang ba hoa khoác lác gì đó. Bọn này chưa vợ có khác trâu thật

- Tối qua về muộn không bọn này?
- Dạ sớm mà anh, ko có anh mất vui
- Đm không có tao vui hơn ấy
- Không có anh ko có ai trả tiền
- Thế sao ko làm đi ngồi mãi thế
- Nóc cầu chưa hàn được, em phải cắt bệ
- Thằng Năm sao ko bảo nó lên hàn?
- Nó thấp với không tới?
- Ừ thôi làm đi

Nói rồi mình thay áo, dàn chuyền này của máy nghiền đá 1-2, cao cỡ 6m trên đỉnh là phễu, gá lên rồi vì máy chuyển đi xa nên phải hàn chết luôn lên đó ng ta ko có thợ ráp, em kéo dây dẫu mát rồi lên luôn. Em hàn hơi bị đẹp, nay là chủ ít hàn thôi chứ ngày đi làm thuê hàn suốt .

- K này em vào trong thu dọn với giặt đồng quần áo lao động cho anh, gạt qua thôi ko cần sạch lắm đâu.

- Vâng ạ, thế anh đi làm à

- Ủ anh lên ngọn dàn hàn cái phễu kia, thằng Năm với ko tới

- Cao thế anh cẩn thận nhé

- Ủ anh trèo suốt ko sao đâu

Dắt bó que hàn vào đít em leo lên, cũng cao phết thôi ko nhì nhằng hàn luôn cho kịp trưa, mà làm chả có đồ bảo hộ như tivi đâu các bác, có mặt nạ mà chả ai cầm vướng víu. Cẩn thận như em thì đeo kính đen, còn mấy thằng nó chả kính mũ gì

Tùng đốm lửa xanh lè thắp lên giữa trời đông rét mướt, hàn cũng ấm áp quá đi chứ . Đang say mê tự dưng lở vĩa, toi rồi (em giải thích qua chút, khi cắt hơi hay hàn thì những phần thép bị nóng chảy ra rơi xuống gọi là vĩa hàn, rất nóng) cục to to rơi thẳng xuống chân em, xỏ mỗi đôi tông lào. Em giật cmn mình nhảy ra tránh mà quên đang đứng trên ngọn dàn cao 6m. Suýt ngã may tùm

được thanh V, quả via rơi đúng mu bàn chân bồng rât. Bọn nó chạy ra:

- Anh T sao thế ngã à anh
- Không sao, bị via hàn rơi vào chân
- Xuống đây xem nào
- Ừ ừ

Lóc cóc leo xuống, cũng sâu phết thép chày đầu như gần 2k độ sao ấy ae nhỉ. mau mà bằng đầu ngón tay thôi mà đau thấy xương, diu em vào nhà ngồi rồi chúng nó cũng đi làm, chuyện như thế nào cũng là cơm bữa nên ai cũng thấy bình thường thôi. Em K bê quần áo ra phơi thấy em ngồi ghế, chân gác bàn thì hỏi:

- Anh sao đấy ạ, chân anh sao đỏ thế kia, anh bị gì thủng cả chân rồi?

- Em hỏi từ từ thôi, anh bị cái via hàn nó bắn vào chân chứ ko có gì.

- Thủng to như này cơ mà, sao anh không đi giày vào. Anh ngồi đây em đi mua thuốc

- Không cần thuốc ở tủ kia kìa

Cũng có cái tủ thuốc nho nhỏ trong xưởng, chủ yếu là bông băng vì cái nghề này chân tay sứt sẹo nhiều, với ít thuốc sát trùng vớ vẩn.

- Đưa đây anh tự làm, anh quen rồi

- Không để em lau cho, mà hay bị thế này lắm à anh

- Ừ nghề này nó vậy mà em, người ngợm lúc nào cũng bẩn, sứt sẹo đầy. Mùi sắt rỉ nữa, tanh lòm

- Anh nói ghê thế, mà đau lắm không ạ

- Không đã bảo quen rồi mà

Em băng gọn gàng lắm, nhưng em hơi dốt vết thương khô miệng thế này lau sạch rồi gạc thoáng là được, băng kín để mưng mủ lắm

Ngồi dựa vào ghế hút thuốc, em K thu dọn rồi ngồi cạnh mình.

- Anh đỡ đau chưa anh

- Rồi, có tí mà

- Anh hút nhiều thuốc thế

- Ừ anh quen rồi, em ghét mùi thuốc à

- Dạ không nhưng hút nhiều thì không tốt.

- Sau này em yêu đứa nào hút ngang anh em sẽ thấy chả có gì ko tốt, vẫn khỏe mạnh bình thường

- Thế ạ, mà ngày anh yêu chị Y anh đã hút chưa

- Rồi em

- Anh chị yêu nhau lâu vậy chắc chị quen rồi anh nhỉ?

- À ừm cũng chưa hẳn. mà em hỏi kĩ thế yêu thằng nào hút thuốc à, mới hút thì khuyên nó bỏ đi

- Dạ không, chỉ là thích thôi, em có khuyên mà không được

- Nó hút lâu chưa, hút nhiều không

- Dạ cũng hút nhiều như anh

- Thế thì ko đc, trẻ tuổi mà hút nhiều chỉ chết sớm, bố trí đường ai nấy đi đi

- Em chỉ là thích thôi ạ, mà để hết thích một người thì làm thế nào ạ

- Anh cũng không biết, lâu lắm rồi anh không có cảm giác thích ai cả

- Anh yêu chị Y lắm ạ

- Hơn thế nữa em ạ, trước là yêu, sau là nhiều thứ khác còn hơn cả yêu nữa

- Vâng....

- Em cũng biết mà, anh chị đến với nhau không phải dễ dàng gì. Càng khó khăn càng phải biết giữ gìn.

- Ngày đấy nếu anh bỏ cuộc không biết sao anh nhỉ?

- Không có chuyện đó đâu, anh mà Mà thằng em thích đó là người thế nào

- Là một người hơn tuổi em, rất là tốt, anh ấy rất hiền và vui tính nữa. Nhưng khi cần thiết anh ấy rất mạnh mẽ. Rất là cá tính

- Xịn dữ vậy à, sướng nhé

- Nhưng người ta không thích em

- Sao lại thế ?

- Dạ vì người ta yêu người khác rồi

- Thế thì em quên đi cho nhẹ đầu, người tốt thiếu gì

- Vâng....

Mình cũng chả nói gì nữa, tập tễnh đi mua cơm cho anh em, trong lòng thoáng buồn chút gì đó, có thể mình quý em K, nên có

chút lo lắng, yêu đơn phương như thế chắc cũng buồn lắm

Chap 7

#87

Old 03-12-2015, 22:23

Bữa cơm đạm bạc được dọn ra, 6 hộp cơm phần, mỗi hộp 25k. Riêng hộp em K 35k nhiều thịt ít cơm còn lại nhiều cơm ít thịt

- Anh T chiều làm không hay về
 - ĐM làm chứ về mai nhin ăn à, mà cho anh tiền anh về
 - Thế anh làm gì, què quặt thế kia - Thằng thành lol sao nay noi lắm thế
 - Làm công tác dưới mặt đất, chiều tao tiện mấy cái sextoy (con lăn)
- nói huyền thuyên một lúc thằng Thanh quay sang em K
- K dạo này lớn nhĩ càng lớn càng xinh ^^ học hành có tốt không em
 - Dạ em bình thường ạ
 - Thế hả, tập trung học hành, đứa nào làm phiền cứ bảo anh...T một tiếng nhé

- Anh thua nhé, có tuổi rồi ngại va chạm, chúng nó đánh cho thì nhẹ cũng ngáo ngơ có gì gọi Thành ^^

em K ngại chỉ cười cười, má ửng hồng, chắc tại trời lạnh mà

-À anh T ơi anh cho em ứng 80tr

mình suýt phụt cơm ra mâm, may nuốt lại được:

- Anh nói thật với thành nhé, chưa to vậy rồi có đến 800tr cũng ko phá đc đâu, thôi để để đi mất tầm 10tr thôi

- Anh điên à em làm gì có người yêu

- Thế đụ má mày giết người đên tiền hay buôn đá dăm mà ứng 80tr

- em mua xe

- Ô tô à

- Không xe giống anh ấy, em có 15tr rồi thiếu 80tr nữa thôi

- Bán xưởng đi

- Đi mà...

- Cho ứng 30tr mua con bò lết hay exciter mà đi, mỗi tháng trừ 3tr đồng ý thì tao dẫn đi mua xe luôn. ko thì giải tán thế nhé

- Thế thôi tối cho em mượn xe anh

- Đi đâu

- Tán gái

Mình tát cho c4-5 cái vào đầu, đùa thôi ko phải đánh đau đâu :

- Bao giờ mà mới khôn ra được hả, thế sau này tán đc rồi nó hỏi xe đâu bảo theo lô chưa thấy về hay thế nào

đang cãi nhau với thằng thành thì em K lên tiếng:

- Tối anh T chở em đi cô giáo....

- Cô nào, cô hôm qua anh ko thích đâu bụng lăm giun lăm

- Anh chỉ vợ vẫn em với các bạn đi chúc tết mà, đi tối 1 mình em ngại

- Thế Thành tối chở cái K đi, thì tao cho mượn xe

- OK ok, sáng mai em mới trả đấy nhé

- Thôi em tự đi một mình cũng được ạ

Mình với bọn kia ngớ cả người ra ý, kì lạ người gì đổi ý cứ xoành xoạch

- Thế càng tốt tối em đc một mình 1 xe ^^

- Quên mẹ đi, ko chớ nó đi ai cho mà mượn, để mà đốt xe tao à

- Thế mượn bò lết được ko

- Bò lết hỏi bác

- Thế con nouvo

- Nouvo hỏi chị nhé

- Thế dream

- Dream thì được, cho mà mượn 1 tháng luôn

Cơm nước xong trải chiếu ra ngủ trưa, toàn bọn da trâu đông cũng như hè nhõn có mỗi cái chiếu rách, hôm nay có thêm em K éo biết tính sao, bảo về nhà mà ngủ thì ko nghe

mình đành để em K nằm trong, đến mình rồi thành, rồi 3 thằng kia. Làm mệt chỉ có tí mà chúng nó ngày o o hết, mình trần trọc không ngủ được, nghĩ về chuyện sáng nay, ngại về lờ. Em K có vẻ lạnh nầm cứ co ro quay vào tường, sao giờ làm gì có chẵn. Mình nghĩ lúc rồi rút cái áo khoác của mình đặt cho em nó, thôi méo mó có hơn không

Last edited by javier-hernandez; 03-12-2015 at 22:27.

Chap 8

#96

Old 04-12-2015, 00:52

Chiều chiều lại làm, cuộc đời mình chán lắm anh em ạ toàn làm ít thấy chơi lắm, hay hooiftrer chơi đã quá giờ trời phạt. 4 thằng kia thì vẫn làm ở ngoài, mình thì tiện trong nhà, em K thì cứ lãng xãng phụ mình, nói thế cho oai có khi gì đâu mà phụ. Tiện tuy là kĩ thuật khó nhất trong cơ khí nhưng lại nhàn nhất. Chiều cũng chả có gì nói ngoài việc 1 bố già xường khác đến nhờ mình tiện cho mấy cái bích curoa

BG: T xem kiểm bố thằng thợ tiện nào tay cứng cứng, tao kiểm mãi không được

- Bố cứ trả 6 củ 1 tháng con tìm cho, thợ đẩy ra nhưng bố thích thợ 3 tr thì lấy đâu ra cứng, xuống lilama tìm mấy thằng mới ra trường đi

- Mà con máy như máy đang tiện bao nhiêu

- Gần trăm củ, máy hai đầu dao, bố tiện nhỏ thì làm con 4-5 chục cũng đc

- à ừ biết thế, mà đứa nào kia không phải vợ máy à

- Ông tinh phết nhĩ, vợ 2 đấy

- Đm thẳng ranh bồ à

- Bồ cc đũa em đấy, bố mất nết vừa thôi, 4 lít tiền công xì ra đây nói nhiều quá

Nói chơi thế thôi lấy 2 lít, chèn ép ng ta quá cũng ko hay các bác nhĩ, em thợ tiện tay nghề cũng khá, trước cùng mấy đũa bạn còn mầy mò tiện súng nữa cơ, đầu tiên định làm mấy khẩu PCP mà ko có máy cnc làm quy lát, nên em quay ra tiện hoa cải, loại nòng dài để đi săn ấy ạ. cũng hoàn thành đc 2 khẩu bắn nổ to quá em sợ cho hai thằng bạn eo chơi nữa. Ghê vồn, bắt chúng nó thề đọc là ko đc nói em làm ko vớ vẫn đc phát lịch thì bỏ mẹ ra

Về nhà, cơm canh đã sẵn, vợ đảm cũng sướng, gia đình em thực sự có thể nói hạnh phúc. Tiền bạc không thiếu, mẹ em rất hiền hậu thương con thương cháu không ai sánh bằng. Chỉ có điều, tình cảm vợ chồng, thật êm đềm quá khiến con người ta như dần mất hết động lực, chẳng còn gì để mong chờ nữa

Cơm no em lên chui cmn vào chăn luôn, rét vồn gần tết rồi, cái K lục đục quần áo đi thì vợ em bảo

- Anh ơi, chờ cái K đi tí chứ tối nó đi mình em ko yên tâm

- Thôi anh rét lắm, mà 7h chứ nửa đêm đâu

- Rét thì đi ô tô

- Thôi đi ô tô ngại ra bãi lấy lắm

- Anh đi đi, chở nó đi tí nó ko biết đi xe máy nữa

Mình đang phân vân thì em K nói:

- Thôi em tự đi được mà, anh T đau chân đấy để anh nghỉ

nghe giọng con em sao buồn thế, con chị thì cứ khẳng rằng anh lười ghê

- Thôi để anh đưa đi, người yêu em nó đánh nhầm anh là anh mách bố đấy

Con bé cười rồi chạy tót xuống cầu thang, mình khoác cái áo, cầm ví với điện thoại rồi xuống, tiện còn xe mẹ ở sân định đi luôn thì con em bảo đi xe anh được không

- Làm gì, xe anh đi ko tiện

- Nhưng em muốn thử xem như nào

- Nhưng nó dốc lắm

- Kệ không sao ạ

Cũng được thôi, chả sao cả, thì ra em nó hẹn đám bạn cùng lớp ở cổng trường cấp 3, cách nhà mình cũng vài km thôi. Thả em nó xuống cho chạy sang cổng, mình vẫn đứng bên này đường, mỗi

điều thuốc hút. Đúng hót gơ có khác có ngay thẳng bầu vào, mà đụ má sao xấu trai thế, chả lẽ nó thích thẳng này à, đéo mê đc

Kệ mẹ, đéo care trời lạnh thì chỉ hút thuốc là sướng thôi, kể có ấm chè đây nữa thì nhất

Tự dưng clg thế, sao giằng co nhau thế kia, uỳnh nhau à, Mình thấy thẳng bé cứ cầm tay em K nói gì đó, em K thì giãy ra. Nghe loáng thoáng đâu như ai thế? anh kia là thế nào...Rồi quát lên Thằng đó là ai... Bọn này nói ai thế nhỉ, đây có mỗi mấy thằng bạn cùng lớp nó chả lẽ cùng lớp không biết nhau, hay cái thẳng mà nó nói là mình

Đúng mẹ rồi, ở đây mỗi mình là lạ, nhưng kệ mẹ, nó cần giúp thì nó gọi, ko thì chuyện nam thanh nữ tú can thiệp làm gì, vợ vẫn chúng nó đánh cho tội bao đồng

- Anh T, anh T - Giọng quen nhĩ nhìn như cái K, mà sấp khóc là sao nhĩ

- Có gì đấy

Thằng lỏi kia thấy mình tiến lại thì buông tay em K ra, em ấy khoác ngay lấy tay mình

Thằng ôn kia hằm hằm nhìn như cay lắm ý

- Anh T là người yêu của mình, mình đã nói mình có người yêu rồi câu đừng làm phiền mình nữa

CLGT này, triệu hồi thể thân à. Cứ nói là anh được rồi, nó lằng nhằng anh vẫn đánh nó đc mà sợ gì phải nói thế, nghĩ vậy nhưng mình vẫn éo nói gì

Thằng ôn túm luôn cổ áo mình. DKM mét rưỡi mà bày đặt vovisc ố áo anh à, anh tát cho phát lại ngất mẹ đến ngày kia bây giờ. Nghĩ vậy thôi mình lớn rồi, tính tình cũng hòa nhã chứ phải chực năm trc thằng lỏi này có vé đi xe còi đèn rồi

- Cậu buông tay khỏi áo tôi

thằng ranh đấm mình luôn, chắc kiếng, dù thanh niên mạnh động vãi

Last edited by javier-hernandez; 04-12-2015 at 01:02.

Chap 9

#99

Old 04-12-2015, 01:07

Anh đéo nhìn nổi nữa nha, bất ngờ nên nó đâm trúng luôn, may nó với quá nên cũng không có lực mấy. Một cú đá chéo góc sở trường xẹt thẳng vào mặt thẳng bé, bay 2-3 mét là ít. Dù sao đá nó mà chân mình đau thế này, mặt nó gấn ám khí à

Tế ra là chân bị bong, may quá cứ lo trúng độc . Mấy đứa kia hóng từ nãy mà thấy bất ngờ quá ko kịp can thiệp gì, có hai thằng nghe chừng thân với thằng này đỡ nó dậy, xong xì xèo gì đó rồi tiến về phía mình. 1 Chân 3 rồi học võ gần 20 năm đéo nhớ thầy dạy 1 chọi 3 làm thế nào ấy nhỉ, hình như là chạy ^^

Mà vương cái của nợ bám tay thế này, mình nói nhỏ

- Bỏ tay anh ra, lùi ra đằng sau

3 thằng ôn kia cũng lao vào, chân phải đau quá mình đéo dám đá nữa, vết bong nó sưng va đập vào đau phụt nước mắt luôn, chuyển sang đá chân trái, cũng đc 8/10 so với chân phải. Thằng lỏi bị mình đá lúc nãy lao vào đầu tiên, thằng này chắc đang hăng thôi đao kiếm vô tình, cứ cho mày gục đã còn hai thằng kia để nói chuyện hơn. Chơi đẹp lúc này là điều không nên chờ nó lại đủ gần mình xia chân trái vào thẳng cổ nó luôn, nó ngã ra, mình đá luôn

thăng bên phải ngã nốt. Đéo nói nhiều chúng nó chưa kịp dừng thì phải sút thăng vào mặt ở cự ly siêu gần. Thăng cầm đầu đã xiú

uqas nhiên hai thăng kia thấy mình có nghề, lại thấy thăng này xiú mẹ rồi cũng chùng xuống. nhưng đéo như mình nghĩ chúng nó ko thôi mà nhào vào, mình vừa đỡ vừa lùi, 2 đánh 1 với mình bị đau chân nữa. Cần giữ khoảng cách, để nó áp sát qua rất bất lợi cho mình. lùi gần đến tường rồi, phải phân công thôi

mình đạp vào gối một thăng lấy đà nhảy lên, sút thăng mặt full lực luôn, nằm im. Chân mình đau vcl. Còn một thăng thôi

- Tiếp không em, vào đây

Nó chùn, hấn rồi có 3 thăng còn đéo thăng đc mình thì mình đánh giá đây là quyết định khôn ngoan, nó đỡ 2 thăng kia dậy cả 3 leo lên con wave phi thăng

lúc này bạn em K cả trai lẫn gái mới xúm vào hỏi han, gồm bạn tốt thế lúc bị combat chả thấy đưa nào ý kiến. Nghe phong phanh thì thăng kia kiểu cá biệt trong lớp, bọn này sợ, bọn đó một nhóm chơi với nhau, cũng kiểu thanh niên đú đờn không có gì nhiều. Rồi hỏi han mình, gồm thẹn thế ko biết cứ như ngôi sao phim hành động ấy

Thì ra thăng ku kia yêu em K, rồi từ chối mãi mà nó không nghe nên em K mới làm thế này, bạn bè em thì cứ tíu tíu hỏi thăm, nào là ng yêu giỏi võ, đẹp trai, nhìn men lỳ thế, rồi thì yêu lâu

chưa... Mình chỉ ợm ở cho qua chuyện, em K thì trả lời luôn là yêu hơn năm rồi, phét ko chớp mắt

- Anh T đi làm rồi à

- Ừ anh đi làm rồi

- Anh làm gì vậy

- Hàn xì

thấy các em ấy có vẻ xiu ra, chắc thất vọng lắm, xì xầm xì xầm nghe loáng thoáng như : " Tưởng thế nào...." Đúng là con gái giọng đéo nào cũng nói được luôn

Éo care, bố ra lấy xe đã. Mình đi qua đường gọi em K bảo có đi không không thì về thôi, muộn mẹ rồi. mấy em kia lại nhìn mình như kiểu thằng thợ hàn này mượn đâu được cái xe đẹp thế kia, xe bố đấy sao không Hàn xì thì không được đi xe máy à, may bố đéo đi con camry thần thánh của ông già nhé không khéo lại đc gán là uber trá hình

Đưa bọn nó đến nhà cô giáo, mình đứng chờ ở ngoài rét sun chim, xong bắt đầu về cũng hơn 10h rồi, em K lên xe đi đc tí thì bị sát cmn vào mình, khổ thế đấy bảo yên dốc rồi mà.

- Anh giận em à

- Giận cái gì, nó bắt nạt em thì anh phải bênh chứ
- Không phải, là chuyện em nói anh là người yêu em ấy ạ.
- Không, ai chấp trẻ con
- Em không phải trẻ con
- Ừ thì lớn
- Với anh em mãi chỉ là trẻ con thôi đúng không ạ
- Thì em là em của anh
- Nếu những gì em nói, là thật, anh nghĩ sao.....

Last edited by javier-hernandez; 04-12-2015 at 01:38.

Chap 10

#114

Old 04-12-2015, 22:57

Đột nhiên câu nói của em khiến mình sững sờ, tất nhiên rồi. không sững sờ sao được, mình không phải còn quá trẻ để có mấy ý nghĩ kiểu mơ mộng thả hồn theo mây theo gió. Sự thật mình là một người đàn ông, trưởng thành và có gia đình. Và em biết điều đó, hơn nữa, em là em gái của vợ mình. Vậy.. Nghĩa là sao?

Chiếc xe cứ rì rì đi trên đường, số 3 và mình cũng chẳng muốn giật lên số 4 nữa, đi nhanh khi đầu óc thế này có hơi mạo hiểm, không khi nặng nề quá:

- K này
- Dạ
- Ăn ngô nướng không
- Dạ có

Số 4-5, chiếc cbr vút đi trong màn đêm, đã 11h rồi, chỉ còn những cặp đôi yêu nhau đang ríu rít tìm tổ trú rét. Còn mình, chỉ muốn đi thật xa mà không cần phải dừng lại, mặc cái rét cắt da cắt thịt những ngày cuối năm luồn sâu vào cơ thể

Quán ngô nướng, khoai nướng linh tinh nướng cũng xa phết, lao bừa chiếc xe vào một khe còn trống, mình bước vội vào trong. Ấm áp thật, nhỏ K thì cứ lẻo đẻo theo mình mà chẳng nói chẳng rằng gì, chắc nó ngại

Anh chị dùng gì ạ! nhỏ phục vụ tiến lại, xinh thế ăn nói nhỏ nhẹ thế không biết

- Gọi ông chủ ra đây cho anh
- Dạ có chuyện gì ạ, để em vào báo lại ạ
- Em cứ nói anh T tìm nó biết
- Vâng ạ

Nhỏ K nhìn mình:

- Ai vậy anh
- Chủ quán này bạn học anh

Lát sau thẳng K đi ra, càng ngày nó càng phát tướng dữ tợn so với hồi cấp 3, anh em lâu ngày không gặp tay bắt mặt mừng, cũng luyên thuyên một lúc thì nó kêu đồ nướng, cả thịt cả ngô lung tung cả, kèm be rượu

em K có vẻ ngại chả biết nói gì, chỉ nhỏ nhẹ ăn bắp ngô nướng mãi không hết, chừng như sau biết ý thằng K xin phép tiếp khách, phía sau còn cafe vườn nữa. Mình cũng chả tiễn

- K ăn đi đồ đây ngon lắm em

- Vâng, em chưa đi những chỗ thế này bao giờ

- Ừ, mai một có người yêu thì bảo nó đưa đi, anh cho đi một mình cho biết ko sau này lại như trên bản xuống

- Sau này không có anh đưa đi thì chắc không được đi rồi

Em xịu mặt xuống, sao buồn thế kia. Khuôn mặt em bây giờ mình mới nhìn kĩ như thế này. không phải trước đây mình nhìn không kĩ, chỉ có điều đó là ánh mắt của một người anh luôn để ý đứa em của mình. Hôm nay mình mới nhận ra, em thực sự không còn là một đứa trẻ nữa rồi. Em xinh quá, mái tóc gọn sóng mềm mại thật nữ tính. Đôi mắt nâu hạt dẻ sâu thăm thăm khiến người đối diện thật khó giữ được bình tĩnh khi nhìn vào, thật đẹp mà cũng thật buồn. Ở em, toát lên sự trong sáng, ngây thơ mà hiếm khi thấy được ở con gái trong cái thời đại này...

- Ăn đi, nếu không may mà ế thì sau anh lại cho đi

- Thật hả anh

- Anh lớn bằng này không lẽ nói dối trẻ con

- Anh nhớ nhé.

Em lại ăn ngon lành, mình cảm thấy như trút được cái gì nặng nề lắm vậy, con gái khi im lặng thật đáng sợ các bác nhỉ

Ăn xong tính tiền, ra xe cũng đến 12h rồi, đường xá cũng vắng lặng. Mình đóng nhanh luôn về cho sớm, rét mướt thế này, cái yên xe, lại hại chủ rồi

Tự dưng em đút tay vào túi áo khoác mình, tìm gì nhỉ, có mỗi bao thuốc với cái bật lửa thôi mà. Rồi em gục đầu xuống vai mình, nghe như tiếng em đang khóc....

- K sao đấy em, buồn ngủ quá hả

- Dạ không ạ

- Thôi ngồi tí về tới nhà bây giờ

- Em không muốn về

- Mình hoảng luôn, sao nữa đây tiểu thư, bình thường ngoan lắm mà sao hôm nay khó bảo thế

- Khuya rồi còn chỗ nào chơi nữa đâu, ăn cũng no rồi về thôi

- Em chưa được anh dẫn đi chơi bao giờ

- Bậy, hồi bé anh cho đi công viên suốt còn gì

- Nhưng em không bé nữa
- Thế muốn đi đâu
- Đi chơi ạ
- Chơi đâu
- Đâu cũng được, miễn là anh cho đi
- Ừ thế mai, sáng đi học đi chiều anh cho đi
- Sáng mai anh đưa em đi nhé

Ừ.....

Last edited by javier-hernandez; 04-12-2015 at 23:00.

Chap 11

#135

Old 06-12-2015, 19:53

Về tới nhà đúng nửa đêm, ngày trước hồi chưa vợ em hay đi đêm lắm, mẹ em quen rồi nên cứ em chưa về là chờ cửa. Dắt xe vào nhà, giục em K rửa mặt mũi rồi đi ngủ. Về phòng vợ em vẫn đang thức làm việc

- Hai anh em sao về muộn thế
- Ừ anh cho nó qua chỗ thằng K ăn ngô nướng có mua cho em kìa
- Thề à anh, lâu rồi không thấy bọn K sang nhà mình chơi anh nhỉ
- Ai cũng phải đi làm hết mà, mà sao ngủ muộn thế
- Em làm nốt, anh lấy ngô em ăn
- ừ để a cho vào lò nướng lại cho lạnh rồi

Lên giường nằm, nhìn hai chị em ngồi nói chuyện, tự dừng lại thấy... cả hai, đều đáng yêu, đều dễ thương

Chẳng lẽ, mình có cảm tình với K rồi, đột nhiên quá khứ cứ ùa về, kỉ niệm của 10 năm về trước:

.....

Tén ten tèn ten.....

- Alo
- Mà đang ở đâu đấy - Là cậu
- Cháu đi chơi
- Mà cho cậu mượn xe bố mà
- Cháu đang đi đây, cậu qua xxx lấy nhé, nhưng 5h phải trả đấy
- Ừ chờ tao

Chưa đầy 10p ông cậu mình đã phi đến, mình tả sơ cho ae dân giang hồ thế hệ cũ, người xăm trổ kín mít, cả đùi cả chân cũng xăm lung tung. Cao gần mét 8 nặng trên 80, đc cái mặt đẹp trai đầu bồ luống Đan Trường

- Cậu đi 5h trả xe cháu về đấy
- Biết rồi nói nhiều vả vỡ mồm mà bây giờ

Mình ngồi chơi võ lâm rồi lên yahoo chat loạn xạ với mấy con ấ ớ, ngày đấy hâm lăm các thím ạ chả biết đũa nào vào đũa nào mà nc cả ngày đc

5h. Đéo thấy cậu đâu hết :(

Lủi thùi đi bộ lên trường, kiểu này chả biết như nào, gọi chả thấy nghe luôn. Ngồi uống đc 2 cốc nhân trần thì nhỏ Y ra

- T ới về đi

- Ừ, về

- Ở xe đâu rồi

- Cắm rồi

.... Nhỏ im lặng chả nói gì, đi bộ lững thững bên em, đi đc đoạn thì cậu gọi

- Màý đâu rồi

- Cháu trên trường

- Đứng đấy chờ

May quá mấy phút sau thì cậu mình phi lên trả xe

- Cậu về luôn không

- Thôi không dám phá đám anh chị, về đi

Mình quay sang nhỏ Y kêu lên xe rồi chào cậu hai đưa về luôn, đưa nhỏ Y về nhà hôm nay mình mới chổ vào tận nhà, nhà nhỏ nhỏ xinh xinh, có khu vườn rất đẹp nhiều cây ăn trái, chả bù nhà mình cũng rộng nhưng toàn cỏ mọc.

- T vào nhà uống nước đã nhé

- Thôi ngại lắm, về luôn đây

- AAAAAA

-? Con gì kêu vậy, tự dưng trong nhà chạy ra một đứa nhóc cỡ gần 10 tuổi

- AA chị Y dân người yêu về này

- K nói linh tinh gì đấy, ko biết chào ai à - nhỏ Y nạt con nhóc

- Dạ em chào anh, anh là người yêu chị Y ạ

- Không anh là xe ôm

- Xe ôm á, anh nói điêu xe ôm gì trẻ thế

- Trẻ thì không chạy xe ôm đc hả nhóc

- Nhưng lại đẹp trai nữa...

- Sao nói đúng vậy, ăn kem không ra anh mua cho

Con bé nhìn nhỏ nhỏ thế mà khôn, nghe mình nói vậy tốt mẹ lên xe luôn.

- Ở đi thật hả

- Vâng anh bảo mua kem cho em còn gì

Nhỏ Y chắc ngại quá giờ mới nói

- K xuống cho anh về, hư quá

- Khoooooooooong

- Thôi để tớ cho nhóc đi ăn kem rồi tớ đưa về, ko sao đâu trẻ con mà...

- Phiền T quá, con nhỏ này hư lắm đừng chiều nó

Chở nhóc con ra quán kem, nhỏ làm liền 2 cốc kem cacao, ăn cả bím bím vừa ăn vừa nói

- Anh là người yêu chị Y hả

- À không anh là xe ôm

- Anh nói điêu, anh nói thật đi em không nói với bố mẹ em đâu

- Anh bạn học thôi

- Thế ạ, mà sao chị Y đi với anh

- Đi nhờ

- Thỉnh thoảng anh lại cho chị Y đi nhờ nhé

- Để lại cho em đi ăn kem hả

- Vâng

- Ừ ăn đi, ngoan thì thỉnh thoảng anh sang cho đi

Chở nhóc về thì cũng gần 7h tối rồi, gọi nhỏ Y ra đưa nhóc vào

- Cảm ơn T nha

- Không có gì, về đây

- Bye bye anh rề

Mình chả nói gì, phi thẳng, ngượng ngượng nhưng mà cũng thích, vừa đi vừa cười

Loáng cái đã về nhà

- Mà đi đâu về muộn thế, nhật được tiền à mà cười nhả nhờ thế kia

- Tán gái đó U

- Thế hả, gái đâu

- Về rồi

- Thật à

- Đùa U thôi, con chó cậu M đi công việc

Cả buổi tối, cứ thấy vui vui vì những chuyện xảy ra trong hôm nay, dù hơi đau tí nhưng hình như mình thích cmn em Y rồi, chắc lại phải nhờ cậu tư vấn không biết lấy công không đây.

.....

6H AM

- Anh, dậy đi cái K bảo anh chở nó đi học kìa

- Ừ dậy đây

Vscn, ăn sáng xong thì dắt con cbr ra, hôm nay thì chả còn lựa chọn nào khác rồi. vừa đi được một đoạn tự dừng em K ôm eo

mình luôn.

- Ấm không anh
- Ừ có, mà ai nhìn thấy là ko tiện đâu nhá
- Kệ
- Kệ thì kệ, anh sợ hả
- Mà chiều thích đi đâu
- Trưa anh đón em xong đi luôn nhé
- Ừ nhưng đi đâu
- Thật xa....
- Ấm à, có buổi chiều đi đâu xa được
- Vâng....
- Thôi xuống xe vào đi, chiều a đón

Chap 12

#142

Old 06-12-2015, 21:21

Về xưởng lang thang vặt vẹo, chân đau cũng chả buồn làm gì nữa, đến gần trưa đưa tiền chúng nó mua cơm rồi xách xe đi đón em K

Cổng trường đông vãi, trai xinh gái đẹp, nhìn mới thấy mình bỏ phí bao nhieeeeei niềm vui trong cuộc sống. Chiều chiều mà ra đây làm ấm trà hút thuốc lào, ngắm gái cũng là một thú vui tao nhã. mãi nghĩ lan man em K ra tới nơi, vẫy tay cười toe toét.

Em xinh quá, lâu nay không nhận ra, nụ cười em thật đẹp, rạng rỡ như nắng ấm giữa mùa đông

- Về anh

- à à, ừ

- Anh sao đấy

- Nhiều gái xinh quá mất hồn

Thế ạ, em có xinh không

- Không, em xấu mù

Em K chả nói gì lên xe ôm eo mình luôn, tự nhiên nhờ. Hóa ra là thằng lỏi hôm qua đang nhìn, đã thế bố cũng nắm tay em K cho mày tức luôn thế nhé

- Đi đâu bây giờ anh

- Ăn đã rồi đi đâu thì đi

Phóng xe đi xa xa một chút, mình cũng ngại người quen gặp lắm. Chọn một quán phở bò nhỏ nhỏ, ăn no nê xong mình mới hỏi

- Giờ đi đâu

- Em cũng chưa biết anh cho đi đâu em đi đấy

- Đi mua đồ nhé, anh mua cho mấy thứ

Em K chần chừ không muốn đi nhưng mình cứ lôi đi, căn bản cũng chả biết đi đâu lâu không đi với con gái mình gà lắm. Vào mấy shop thời trang em ngại chả chọn gì mấy, chủ yếu mình chọn rồi bắt em thử. Mấy con bán hàng cứ khen chiều người yêu, rồi thử xong bộ đồ nào cũng khen đẹp, khen mặc xinh. Lang thang mãi cũng chọn đc 1 áo khoác, 1 đôi converse mất bố hai củ. Cái tội đại gái mà U dạy mãi ko khôn

- Giờ đi đâu nữa K

- Mỗi khi anh buồn anh hay đi đâu

- Nhưng đang vui mà

- Em muốn biết

Đưa em đến một nơi, là một bờ kênh nhỏ, có hai hàng cây hai bên bờ rất đẹp, và quan trọng là vắng. Mỗi khi buồn mình hay đến đây, ngồi một mình, ngắm trời ngắm nước, nhiều khi chán nằm ườn ra bãi cỏ rồi về....

Ngồi xuống bờ cỏ, mình và em cứ thế nhìn xuống dòng nước, chẳng ai nói với ai câu gì một lúc lâu

- Mỗi khi buồn anh hay đến chỗ này à

- Ừ

- Đẹp thật anh nhỉ

- Ừ

- Chị Y có biết chỗ này không ạ

- Không

- Anh đang nghĩ gì thế

Cũng chẳng biết mình đang nghĩ gì nữa, nghĩ điều gì mà dẫn em tới đây, chỉ biết im lặng...

- Anh này
- Ừ
- Anh đã từng yêu mấy người con gái rồi
- 2
- Kể cho em nghe đi
- Chị em là thứ 2
- Thế thứ nhất là ai vậy ạ
- Quản ca hồi anh học mẫu giáo

Em cười, lại nụ cười ấy, thật rạng rỡ, đã có ai nói với em là em cười rất xinh chưa hả nhóc.

- Anh có nghĩ anh sẽ yêu ai nữa không
- Có thể
- Thật ạ
- Khi nào em lớn em sẽ hiểu thôi, đôi khi tình cảm mình không quyết định được đâu
- Em lớn rồi

- Ừ

- Thích một người có gì sai không anh

- Tất nhiên là không, mà em thích ai

- Một người, mà em không thể nào với tới được, nhưng càng ngày em càng nhớ mong, em tìm nhiều cách để được gần anh ấy, đau lắm, anh ạ

- Em thích anh, có phải không?.....

Chap 13

#158

Old 06-12-2015, 23:09

Nhìn thẳng vào mắt Em, em cũng nhìn mình, đôi mắt em đã bắt đầu rung rung. Mình thực sự lúng túng, quay mặt nhìn vào dòng nước...

-Anh hi vọng là anh nhầm

Nhờ gục đầu vào vai mình, người nhỏ bắt đầu rung lên

- Em xin lỗi....

- Anh hiểu rồi, đừng nói nữa

nhỏ vẫn như vậy, gục đầu vào vai mình rất lâu

- Anh có chút nào, thích em không

- Anh sẽ chỉ nói một lần này thôi, duy nhất một lần. Có những thứ tình cảm không thể nào hiện thực hóa được, như anh và em lúc này. Cả anh và em hiểu như vậy, phải quên thôi em hiểu ý anh không

- Vâng....

- Về thôi

Suốt dọc đường về nhà, em vẫn ôm chặt mình như vậy, gục vào vai mình chẳng nói lời nào. Xe đi thật chậm, nhưng rồi cũng đến, chẳng thể nào cùng em đi mãi được.

- Vào nhà đi, anh về đây

- Anh đi cẩn thận...

- ừ

Mình quay xe, Có một gia đình, nhỏ nhỏ chờ mình về...

Những ngày sau đó đôi khi em K có gọi điện nói chuyện này chuyện kia, mình cố gắng bình thường hết sức. Đôi khi lạnh nhạt, chuyện này rõ ràng là không tốt đẹp gì, không muốn nói là ngõ cụt cho cả hai, nên dù đôi khi thấy mình không phải nhưng cũng đành thế thôi chẳng làm khác được

Được một thời gian, đâu khoảng nửa năm gì đấy thì mọi thứ cũng bình thường trở lại, em ấy cũng không còn buồn buồn mỗi khi nói chuyện cùng mình nữa, mình cũng đỡ phải tránh mặt. Một ngày tháng 6

Tén ten tèn ten tén ten tèn ten....

- Alo

- T hả
- Dạ, gì đó bố
- Tuần sau con làm gì không
- Con vẫn đi làm thôi, có gì không bố
- Đưa em đi thi đại học cho bố được không
- Con đưa bố với em đi à, hay mẹ đi ạ
- Con đưa em đi là được rồi, bố mẹ đi cùng cũng biết gì đâu
- Con xem bàn với nhà con đã, tối con qua nhà
- Ừ

Tối hôm đó bữa cơm

-Em này, bố lúc chiều gọi bảo anh tuần sau đưa cái K đi thi đại học đấy

- Hôm trc bố cũng bảo em rồi, anh nghỉ mấy ngày đưa nó đi
- Bố mẹ ko ai đi đâu em nghỉ đi cùng luôn nhé
- Không em sao mà nghỉ được 4-5 ngày, anh đưa nó đi là được rồi

- Nhưng mà nó đi thi anh có mỗi mình buồn lắm....

- Mà chỉ lười ấy buồn gì, đưa em nó đi ở nhà mẹ trưa lên cơm nước thợ cho, làm đã có thằng Thành rồi lo gì

- Vâng, thế tí mẹ coi cháu vợ chồng con sang bên ngoại tí

Nhà ngoại mình, cách nhà đẻ 3km thôi, bố vợ mình kinh doanh nhỏ, mẹ vợ cũng công tác nhà nước. Kinh tế nói chung ổn, tôn trọng con cái.

- Thế nó thi trường nào bố

- Anh cứ uống nước đi đã, em nó thi trường xxx

- Xa vậy à bố

- Cũng gần 300 cây, anh tính đi thế nào

- Thì đi ô tô nhà con cũng đc

- Cũng xa đấy, lái được không

- Được bố, 300km bình thường mà, đi xe nhà cho thoải mái, chủ yếu cho cái K nó đỡ mệt thi cho tốt, chứ bon chen xe khách lên được đó cũng ngất ra

- Tùy anh quyết định, bố giao việc này cho anh

- Vâng

Còn chưa đầy 1 tuần, lại một chuyến đi dài, lành thì ít, dữ thì nhiều.....

Chap 14

#187

Old 07-12-2015, 19:47

Cả một tuần mình thu xếp việc nhà cũng lộn nhộn lắm, công việc ở xưởng dặn dò cu em, mượn một thợ tiện ở xưởng khác. Tối trước hôm đi em K đến nhà mình ngủ lại sáng hôm sau đi sớm, hai chị em dặn dò nhau đến khuya, có mỗi mình là ngủ mẹ từ chập tối.

Sáng sớm hôm sau, lên đường

- Mang gì lắm đồ vậy K

- Có mỗi quần áo với ít sách của em thôi chứ có gì nhiều đâu ạ

- Balo to thế, đưa anh để cốp cho

Lên xe cả nhà còn ra tiễn, cứ như đi luôn không bằng ấy có 4-5 hôm thôi mà. Con camry 2.5G lao đi vun vút....

- K say xe không đấy

- Dạ không, đi có lâu không ạ

- Khoảng 6 tiếng, buồn ngủ thì ngủ, khi nào nghỉ trưa anh gọi

- Không em ngắm đường, em chưa được đi xa thế này bao giờ

Mình cũng không nói gì nữa, tập trung lái xe, mùa thi cử đường khá là đông, đến 11h trưa thì cũng đi được 2/3 chặng đường, dừng chân một quán cơm bụi trên đường. Nạp năng lượng với mấy chén rượu xong lại đi tiếp. 3 H thì tới nơi. Đầu tiên phải tìm khách sạn nghỉ đã, đi lòng vòng kiểm khách sạn có chỗ để xe. Cũng may có cái gần trường em thi, cách 200m thôi

- Cho anh 2 phòng đơn em
- Dạ 1 phòng 2 giường được không ạ
- Hai phòng đơn thì sao em
- Dạ anh thông cảm đợt cao điểm chỗ em hết phòng đơn rồi ạ

Đang tính đi chỗ khác thì em K bảo như vậy cũng được mà anh, ngủ một mình em cũng sợ nữa

- Thế cũng được, lấy phòng cho anh
- Anh cho em mượn CMND
- Đây
- Dạ còn em kia ạ
- Nó em anh, anh đưa đi thi
- Vâng - Chắc nhìn em K trẻ quá sợ trẻ vị thành niên đây mà

Phong cũng khá rộng rãi, 500k một ngày đêm, có điều hòa, nóng lạnh, sáng sủa, thế là được rồi, sinh viên đi thi tiêu chuẩn cao hơn đại tá rồi

- Ngủ một giấc đi em, rồi dậy đi ăn cơm

- Vâng

Chả cần biết em có ngủ không mình lăn lên giường ngủ luôn, đi đường xa cũng mệt nữa, mỗi tội ngại ko dám thay quần áo nên chơi nguyên sơ mi Armani quần jean ngủ luôn, cũng sót nhà hết cmn áo

- Anh ơi, dậy đi 6h rồi

- Ừ ừ đây dậy đây

Em K chắc tắm rồi, thấy quần ngố áo phong rồi, tóc còn ướt ướt nữa

- Chờ anh tắm rồi đi ăn cơm nhé

- Vâng

Tắm rửa được cái sáng khoái thật, mỗi tội vẫn ngại ko dám mặc đồ cọc lại sơ mi khác với quần Jean

- Cơm thôi

- Vâng

Khu này đúng là gần trường học, lắm hàng quán lắm, đi lang thang quanh rồi cũng vào một quán cơm sinh viên, ăn thử cho biết cơm sinh viên như nào nào

- Ăn đi nhoc

- Vâng, cơm đây ngon anh nhỉ

- Ừ ồ rồi tha hồ ăn

- Em chả thích đồ mấy

- Hâm à

- Đồ thì phải xa nhà buồn lắm anh

- Vớ vẩn, chịu khó thì sau mới sướng chứ

- Vâng, ăn cơm xong đi chơi anh nhé

- Về học đi, anh đi thôi

- Anh đi đâu

- Ngắm gái chứ còn đâu nữa, lắm gái xinh thế kia cơ mà

- Em đi cùng

- Không về học đi

- Không em đi

- Không

Chắc em tức quá, không nói gì nữa cúi mặt ăn mắt lại rừng
rừng

- Thôi thôi đừng có khóc, đi thì đi lắm chuyện quá

Lại cười ngay được, đúng là trẻ con mãi chỉ là trẻ con thôi
nhóc ạ. Cơm xong em khoác tay mình, hai anh em lang thang
quanh trường em, cũng chả có gì nhiều nhưng em ít được đi chơi
xa nên chỗ nào cũng thích, cái gì cũng đòi xem

9h tối, mưa rào . chạy cong mông hai ae về đến ks, giữa hè mà
mưa cũng rét thật, mình hết mẹ sơ mi rồi, đành thay áo cộc nhưng
vẫn mặc quần jean, lên giường trùm chăn luôn

Em thay quần áo xong ra ngồi cạnh giường mình

- Anh, dậy em bảo cái này này

- Anh ngủ rồi, học bài rồi ngủ đi

- không, dậy em bảo - Lại đổi rồi

- Nào gì nói nhanh

Im lặng, kì quái thật ngủ thì bắt dậy bằng được, dậy rồi thì cứ
ngồi, im im chả nói gì cả, cứ như thế

- Sao bảo gì bảo đi anh còn ngủ

Tự dưng em khóc, khóc nước nỡ.....

Chap 15

#192

Old 07-12-2015, 20:49

Nói thật với anh em, nhìn con gái khóc mình hãi lắm, phải nói là sợ ấy. Mình chả biết làm gì cả

- Này sao đấy, đau bụng à

Em càng khóc to hơn mình càng sợ, dù má giờ mà khóc to nữa khéo bọn chủ ks nó tưởng mình làm bậy cũng nên

- Này nín đi, thế làm sao nói thử xem nào

- Tại sao, tại sao anh tránh em, anh ghét em lắm đúng không anh

- Đâu có, anh có ghét gì đâu, anh bận đi làm mà

- Anh có biết thời gian qua em nhớ anh thế nào không, em gọi điện anh không muốn nghe, em đến chơi thì anh ngủ lại xưởng, em chỉ muốn được nhìn anh thôi, anh có biết bao nhiêu lần em đi qua chỗ anh làm, đứng nhìn anh làm bao nhiêu lâu, anh có biết em nhìn anh cười đùa với mọi người mà em chỉ ước là anh cười với em

Em nói một tràng dài, mình chẳng biết nói gì lúc này, cơn say nắng của em, nó kéo dài hơn mình tưởng. Đột nhiên em ôm lấy mình, càng khóc lớn, mình chẳng biết làm gì chỉ biết ngồi im nghe em khóc. Trong lòng ngổn ngang bao nhiêu suy nghĩ... Mình và em, đó là điều không thể. Lạnh lùng, gạt tay em ra

- K, anh xin lỗi

Em đứng dậy, quay đi ra phía cửa, em đi như chạy vậy

- Em ghét anh

.....

Mình sửng sờ, sao em tự dừng lại thành thế này, con bé ngoan hiền dễ bảo đâu rồi, mất mấy phút định thần, mình mới nhớ phải chạy theo em, trời đang mưa mà.

Chạy ra cửa khách sạn, không thấy em đâu cả, chạy nhanh thế không biết, mình thực sự hoảng cmn rồi, mình chạy ra, chạy một hơi những chỗ đã dẫn em đi chơi tối nay vẫn không thấy em đâu, ướt sũng, lạnh và lo lắng. Mình cứ chạy như thế rất lâu, cuối cùng, mình cũng thấy em, ngồi một mình trên chiếc ghế đã ở công viên nhỏ đối diện trường em, em ướt.

Chậm rãi mình tiến lại gần em, em thật nhỏ bé, run rẩy dưới mưa, em khóc.

- Về thôi, nhóc

- Em không phải nhóc - Em hét lên

- Ừ, thì lớn, về thôi

Em ôm chầm lấy mình, lại nữa rồi. Đu lên cổ mình, chắc tại mình hơi cao m75-77 trong khi em chắc chỉ đc m6 thôi. Em hôn mình, quá bất ngờ, mình gạt em ra, nhưng em càng ôm chặt. Một nụ hôn thật mạnh liệt, có lẽ là tất cả tình cảm em đã phải dồn nén bấy lâu nay. Và mình, cũng chẳng thể kìm chế bản thân hơn được nữa, mình hôn em, hôn lên đôi môi ngọt ngào của em, đầy ma mị, say đắm và cả sự ngay thơ, vụng dại của em.....

- Em yêu anh

mình chỉ biết im lặng thôi, nói gì bây giờ chứ

- Anh có yêu em không

-C..ó

- Về đi anh - Nhóc cười toe toét

- Ừ

- Bế em về

- Thôi nặng lắm

- Anh cao to thế kia em bé thế này mà kêu nặng nữa

- Anh ngại
- Anh không chịu em đứng mãi ở đây
- Cũng được không
- Cũng được, hi hi

em nhảy lên lưng mình, nói thật em nhẹ phèo, chắc được 45-46 kg là cùng lúc mình đi làm cái bình oxy rỗng hơn 70kg mình còn vác ngon mà

công em lững thững dưới mưa, đường cũng chẳng còn bao nhiêu người, và mưa rất to, nên có thì người ta cũng chẳng nhìn rõ mình

- Anh này
- Ừ
- Em thì xòn mình đừng về nữa nha
- Điên hả

- Nhiều lần, anh đi xe máy nhanh em sợ lắm, nhưng em mong anh đi nhanh hơn nữa, em mong anh đâm xù vào ô tô đi, anh và em cùng chết, sẽ đc bên nhau

- Em làm anh sợ đấy

- hihi

Về đến khách sạn, ngỡ ngàng với con lễ tân vl, bảo xuống không chiu. mình cầm mặt công em vào thang máy

- Xuống được chưa

- Không về đến phòng

Vừa vào phòng, em nhảy xuống hôn chụt vào má mình, rồi chạy thẳng vào nhà tắm. còn mỗi thẳng mình ngồi ghế, châm một điếu thuốc, đêm nay có lẽ là một đêm dài.....

Last edited by javier-hernandez; 07-12-2015 at 21:24.

Chap 16

#215

Old 07-12-2015, 23:56

- Anh không lạnh à - Nhỏ bước ra

- sao không

- Anh đi tắm đi, mà anh hút ít thuốc thôi anh nhé

- Hút tốt mà, em nhìn xem mấy thằng ko hút yếu xìu anh hút khỏe hơn mà

Em tiến lại ghế mình ngồi, bẹo má mình

- Anh cứng đầu quá

- Này này, láo nha, anh em lộn phèo hết rồi à. Em ún hư quá

Em lại hôn lên môi mình, ôm chặt cổ mình suýt nghẹt cmn thở, con gái mới tắm xong thơm thật

- Anh mới hư ấy, anh đi tắm đi

- Ủ ừ đi đây

Lúi vào nhà tắm, đóng cửa, mình cứ để nguyên cả quần áo như vậy, ngồi sụp xuống dưới vòi hoa sen, từng dòng nước ấm áp mà mình mong là nó rửa trôi được những suy nghĩ trong đầu, những cảm giác mà mình đã để nó tuột khỏi tầm kiểm soát trong ngày hôm nay

Mình ra thì em đã nằm trên giường rồi, chắc ngủ, đi xa vậy cũng mệt, mình cũng kệ lăn lên giường mình định ngủ luôn, không quên cài báo thức mai còn dẫn nó đi thi nữa, trần trọc mãi mà không ngủ được

- Anh T

- Gì

- Anh ngủ chưa

- Rồi

- Anh điêu thế, ngủ rồi mà còn trả lời được à

- Ngủ đi mai còn thi đấy

- Em sang nằm với anh nhé

- Không

Nói không rồi, mà em vẫn cứ thế ôm gối sang, rúc luôn vào chăn của mình. Điều hòa ro ro 16 độ. tiên sư bọn KS điều hòa

không có khiến lúc éo nào cũng 16 độ mùa hè mà rét như đông

em rúc luôn vào tay mình cười hì hì, mình đẩy mẹ ra quay sang bên, mệt rồi định làm giấc, với em mặc bộ đồ ngủ hello kitty cũng chả dày dặn gì lắm mình cũng ghê, nằm được lúc thì nghe cứ rưng rức sau lưng, lại khóc rồi

- Ngủ đi sao đấy

- Ôm em được không, anh đừng như vậy nữa mà, chỉ có 5 ngày thôi, hết 5 ngày này anh lại là anh của em rồi, chỉ 5 ngày thôi anh là của riêng em được không

Nghe mà não mẹ nó ruột các thím ạ, em vốn đã ngại nước mắt con gái rồi, với cũng lo em ấy mai thi rồi

- Nào, xích vào đây

em chỉ chờ có thể, sà luôn vào lòng mình, ôm em trong tay, cơ thể nhỏ bé của em, tất cả đều thật mềm mại, và thơm, rất là thơm, mặt hai đứa sát nhau đến nỗi nghe được từng hơi thở của em, cảm nhận được cả từng chút ấm áp trong hơi thở của em, và thơm nữa, rất là thơm

Lần này, đến mình chẳng thể nào kìm chế được nữa, đặt lên môi em một nụ hôn, môi em thật ấm thật mềm, em nhẹ nhàng đáp lại, vụng về, nhưng cũng đầy say đắm. Nụ hôn cứ thế kéo thật dài, đê mê, môi em, miệng em, lưỡi em tất cả đều thật ngọt ngào. tay mình đeo kìm được nữa, luồn vào trong áo em, làn da em mịn

màng quá, em thật ngây thơ trong sáng, trong khi mình thì đã quá quen và quá nhiều kinh nghiệm với phụ nữ rồi. Tự dưng thấy mình thật khốn nạn. Mình buông em ra.

- Sao vậy ạ

- Chả sao

- Anh không yêu em à

- Có

- Thế sao....

- Mai em còn đi thi mà, ngủ đi

- Vâng, nhưng ngày kia em ko có thi đâu

- Ừ, ngủ đi, mình siết em lại thật chặt, cứ thế ôm em, chìm vào giấc ngủ thật ngọt ngào, cái ngọt ngào mà đã lâu lắm rồi mình không còn cảm nhận được....

6h sáng:

- Dậy đi em, còn đi thi nữa

Em dụi dụi mắt, em có biết không, lúc này, khi em cười, em còn rạng rỡ hơn cả mặt trời ban mai nữa. em lại hôn lên môi mình, phớt qua nhưng vẫn nghe một tiếng chụt khe khẽ

- Mất VS, em chưa đánh răng mà đã hôn anh à

- Hì hì, em đánh răng luôn đây

- Ừ nhanh lên không muộn, còn ăn sáng nữa

Em vào nhà vs rồi, mình lại ra ghế làm điều thuốc, pha ấm trà, mình nghiện trà nặng lắm ae ạ, tại đi làm uống nhiều quen đi, sáng dậy cứ làm cốc đã tính sau

chờ em vs cn xong mình cũng vào, rồi dân em đi ăn sáng

- Anh công em đi

- Sao mà phải công

- Em thích

- Thôi ngại lắm, ban ngày người ta nhìn

- Ở đây có ai biết mình đâu anh, chỉ 5 ngày thôi mà - Giọng em tròng xuống, đôi mắt em lại đượm buồn

- Ừ, nào đi anh công

Công em ra quán phở, vừa ăn vừa lau miệng cho em, em ăn gì mà hay vị vương quanh miệng thế, em vẫn còn trẻ con lắm nhóc ạ. Nhưng thật đáng yêu, rồi em cũng ăn xong, lại công em qua

trường, đi đường nhiều ng nhìn mình cũng ngại chết đi được, nhất là các em trẻ trẻ xinh xinh cứ nhìn xong cười.

- Vào thi đi, anh ngồi quán nước bên kia chờ nhé

- Thôi anh cứ về đi lúc nào em gần xong anh ra đón cũng đc.

- Không, anh ngồi đây, em dốt lắm anh sợ nhớ anh ra muộ
em lạc mất

- Vâng, hì hì

Em hôn chụt lên một mình, rồi chạy biến vào trường, chờ bóng em khuất hẳn mình mới lang thang sang quán nước bên kia đường.

U ơi, cho cốc trà nóng bao hero

Last edited by javier-hernandez; 08-12-2015 at 00:00.

Chap 17

#247

Old 09-12-2015, 21:56

Chà mốc cả đít, gần 11h mới thấy tan trường, ây da em nào cũng xinh cũng trẻ, cuộc đời éo le quá lâu nay chỉ biết làm chẳng biết hưởng thụ, không biết đã bỏ lỡ bao nhiêu rồi

- Làm được không nhóc
- Dạ được, mà em không phải nhóc
- ừ, thế về nhĩ
- Cõng em

Lại giống buổi sáng, vác em về tới khác sạn

- Rửa mặt mũi đi, rồi đi ăn
- Vâng
- Anh xuống trước lấy xe nhé
- Ở đi ăn tận đâu mà phải lấy xe ạ
- Đi ăn nhà hàng, làm được thì ăn mừng chứ

- Bố đưa em 3tr , bố bảo em đưa cho anh
- Cát đi, tiền đi thi lần này anh cho
- Thôi anh cứ cầm thiếu thì anh cho em thêm
- Không cát đi, nhanh nhé anh xuống trc

mình lấy được xe ra cửa ks thì em cũng xuống, thay áo sơ mi trắng bằng áo sơ mi hồng, gôm khác quái gì nhau mà cũng bày đặt thay . lịch sự tí nhĩ, chạy xuống mở cửa cho em lên ngồi ghế phụ cạnh mình

chở em đến một ks khá là đẹp, trước có lần mình tiếp khách ở đây rồi nên biết trên tầng cao cảnh đẹp lắm. Chọn một bàn gần cửa kính

- Ở đây đẹp anh nhĩ
- Ừ, em thích ăn gì gọi đi

em nhìn quyền menu một lúc, rồi cười bảo mình gọi, em ăn gì cũng được. Có lẽ tại em thấy giá ở đây hơi đắt, mình cũng biết em dễ ăn nên gọi 1 phần bó bít tết cho em, 1 đĩa sườn cừu, với đĩa bò cuốn uống bia cho mát, súp ngô nữa ^^

Bữa ăn rất vui vẻ, vừa ăn vừa ngắm thành phố đẹp thế này cũng sướng thật, mỗi tội mỗi bữa triệu mấy thế này ko biết làm gì

cho lại đc

- No chưa
- Dạ no
- Ăn gì nữa không
- Dạ không
- Thế về thôi
- hì hì

Trên đường về em cứ tíu tít, hết khen cảnh đẹp, đồ ăn ngon lại đến chê đắt, em còn kết luận là đưa phục vụ liếc mắt với anh, xong anh cũng liếc lại, anh là đồ dê . Oan bỏ mẹ ra nhưng kệ, anh chả chấp trẻ con

Về đến phòng mình lăn lên giường định làm giấc luôn, uống mấy chai bia cũng buồn ngủ, vừa nằm được tí thì em lại rúc vào

- Về giường em ngủ đi cho anh ngủ
- Em nằm đây với anh
- Nằm cũng đc, ngủ luôn đi
- Ôm em

Lúc đó mình cũng có tí men, mà thực sự thì cũng muốn ôm em nữa, thôi chả bắt em nài nỉ nhiều nữa, thích bỏ mẹ còn làm bộ thì ko thật với lòng .

- Anh T này

- Ừ

- Anh có biết sao em yêu anh không?

- Có, anh đẹp trai quá hả

- Em không đùa đâu

- Ừ, thế vì sao

- Vì anh rất tốt, anh rất tốt với chị em, chẳng biết từ lúc nào, em mong những điều ấy là dành cho em. Anh cũng rất chiều em, nhưng em không muốn làm em gái anh, em tham lam phải không ạ

- Ừ

- Em xin lỗi

- Em xứng đáng với những điều còn tốt hơn thế nữa, nhóc ạ, em còn bé chưa biết gì cả, rồi sẽ có người tốt với em còn hơn anh nữa, hơn nhiều

- Em không bé, em đã lớn rồi, em cũng có người thích, nhưng chỉ làm em càng yêu anh hơn thôi

- Em biết là anh và em không thể mà

- Anh có yêu em không

- Ừm, có

- Em chỉ cần thế thôi, chẳng cần gì ở anh cả, em cũng không muốn anh chị có chuyện gì hết. Em xin lỗi em không ngăn tình cảm của em được

Em khóc, mình lúc đó buồn lắm, Thực sự mình có tình cảm với em mất rồi. Vợ mình là người mình rất yêu thương và trân trọng, bọn mình đến với nhau cũng nhiều khó khăn lắm, suốt 10 năm trời chưa một lần mình phẫn bội vợ dù chỉ trong suy nghĩ, vậy mà.....

Chap 18

#251

Old 09-12-2015, 22:34

Mình nghĩ, có lẽ điều mình thích ở em, là em giống vợ mình, không phải về ngoại hình, cả hai đều xinh nhưng không giống nhau nhiều. Em giống vợ mình, nhưng là vợ mình 10 năm về trước, có chãng em ngây thơ hơn một chút, ngực hơn một chút. 10 năm là một chặng đường dài, vợ mình không có nhiều điều có thể chê trách được, nhưng cũng thay đổi không ít, vợ của mình cô ấy đã trưởng thành, rất đảm đanh, tháo vát. Công việc của mình nhiều khi cô ấy tính toán còn hơn cả mình luôn. Nhưng, đôi khi mình chẳng tìm được sự ngây thơ ngày xưa nữa, đôi khi nhớ, ước gì cô ấy cứ ngực nghếch vậy đi, để mình có thể bảo vệ cô ấy, có thể che chở, như 10 năm trước

.....

- T, dậy đi học

- 15p nữa U

- Tao đập chết bây giờ, 15p nữa thì mà ngủ luôn đi

trời lạnh dậy đi học đúng là cực hình, sao nước ta không có nghỉ đông như nước ngoài nhỉ, sau này mình quyết làm bộ trưởng giáo dục, học 3 tháng mùa xuân còn nghỉ đông nghỉ thu và nghỉ hè, vậy mới đã

Nghĩ lung tung rồi cũng phải lật đật dậy đi học, nay rét rét lại mưa nữa, vscn xong bảo u:

- Con đi xe máy đi nhé
- Sao xe đạp làm sao
- Không, con rét thôi
- Đi cẩn thận đừng để thầy cô nhìn thấy là mang tiếng lắm nhé
- Vâng

Dắt xe ra đi được một đoạn mới thấy chả đỡ rét đc tí nào, còn rét hơn ấy, nhưng được cái nhanh . Nhớ lời U dặn gửi xe cách trường hơn trăm m luôn, đi bộ vào cho máu

- Ê đi bộ hả, ra anh đèo - Thằng TT bạn mình
- May quá hehe
- Tao bào này
- CC gì nói nhanh

- Chiều nay tụ tập tí đi
- Có vụ gì
- Tao sắp chuyển nhà rồi, tao học nốt tuần này thôi
- Cái cc, sao bây giờ mà mới nói
- Tại bố tao mới chuyển công tác, tận nha trang cơ
- Xa nhỉ, thế chiều bảo thằng K với N đi bọn tao chia tay mà
- Tao gọi cho hai thằng nói tối qua rồi, tối qua tao gọi mà ko nghe, tao gọi máy bàn thì mẹ mà bảo mà ngủ rồi, tí về ae mình đi luôn nhậu một bữa
- Ừ tao thì thế nào cũng đc trưa nhà tao cũng có ai đâu

Bàn mình hôm đó 4 thằng chỉ nói về chuyện chia tay TT, học với nhau năm rưỡi rồi, ngồi cùng từ ngày vào cấp 3 thân nhau lắm. Giờ nó đi cả mấy thằng đều buồn, xa xôi như vậy chẳng biết khi nào mới gặp lại nữa

tiết 4

T ơi - Nhỏ Y

- Có chuyện gì vậy Y
- Lúc về cho mình về với nhé

- Ở....

- Sao thế, hay là.... mình làm phiên T à

- Không phải thế, nhưng trưa nay tớ ko về nhà

- Thôi chết, mình cứ nghĩ về nhờ được T nên ko bảo bạn mình chờ nữa, A2 về trc rồi

- Hay là...Đi cùng tớ, chiều tớ cho về

- Đi đâu

- Trung Quốc

Nhỏ nhìn mình bằng ánh mắt như này, rồi lắc đầu như này này

- Đùa thôi, chia tay TT, hết tuần nó đi miền nam rồi

- Vậy á, sao ko nói gì với mọi người trong lớp

- Nói thì cũng đũa nào quan tâm đâu, thế đi không đây

- Có, đũa nào cũng không có xe về

Suốt tiết năm mình nghĩ nát cmn óc, không biết phải giải thích sao với 3 đũa còn lại về sự xuất hiện của nhỏ nữa, và cũng chả hiểu sao mình cứ dính với nhỏ thế này

.....

Em vẫn nắm rúc vào tay mình, chắc em nhận thấy mình đang suy nghĩ gì đó nên em im lặng. Nhưng sự im lặng của em cũng không kéo quá dài, em vòng tay lên cổ mình

- Em hôn anh nhé

- Hôn cũng phải xin phép à, anh là người yêu của em mà

- Thật ạ

- ừ, còn 4 ngày

- Em hiểu mà....

Lại một nụ hôn thật ngọt ngào lên môi mình, em thật ngọt quá, thật mềm mại. Cảm giác yêu đương mãnh liệt thế này, không biết bao nhiêu năm rồi, lần cuối cùng hẳn là đã rất lâu, nên mình cũng không nhớ nổi nữa. Em đã biết cách hôn hơn, mạ mị và hấp dẫn hơn. Mình và em cứ ôm chặt lấy nhau, sự co sát của cơ thể, hơi men đưa lối.....

Chap 19 J 18+ nhà

#254

Old 09-12-2015, 23:20

Em bắt đầu thở gấp gấp hơn, hơi thở của em cũng nóng dần lên, mặt em bắt đầu đỏ. Những nụ hôn thì vẫn cứ tiếp diễn, cả hai đang chìm trong ngọt ngào của mình yêu, mà quên mất cả bản thân mình

Vừa hôn em, mình vừa lần từng chiếc nút áo, từng chiếc một. Cơ thể em thật trắng, rất trắng. Những nụ hôn bắt đầu rời môi em, xuống cổ, rồi xuống ngực em. Thơm lắm các bác ạ, với kinh nghiệm của mình thì cũng chả mấy chốc cái khuy nhỏ nhỏ sau lưng em cũng bung ra. Rm thoáng ngược ngược rồi kéo mình vào, mình không dám tả chỉ tiết sợ ra đảo nhưng quả thật rất đẹp, và rất thơm nữa. Mình hôn lên tất cả những chỗ có thể hôn, người em run lên, và rất nóng.

Nhẹ nhàng luồn tay vào trong quần của em, mình biết, không thể dừng lại được nữa rồi. Cũng ướt như những ng khác thôi, à mà có lẽ rất ướt, những lần đầu bao h cũng thế các bác tự hiểu nhé

Mình và em cứ thế quấn chặt nhau, rồi chút quần áo còn lại trên người cũng bị quăng xuống chân giường

- Em có sợ không

- Sợ gì ạ

- Đau....

- Không, em muốn. Nếu là anh thì em không sợ đâu

Mình cố nhẹ nhàng hết sức, nhưng tất nhiên là vẫn rất đau, chỉ có điều, em mỉm cười, rồi hôn mình. Mọi thứ đều thật tuyệt diệu, say đắm, ngọt ngào.

Mình đặt một nụ hôn nhẹ lên môi em, rồi ôm em vào lòng. Cả hai thiếp đi giữa bao nhiêu cảm xúc, còn những suy nghĩ, thì lúc ấy chẳng nghĩ đc mẹ gì

mình cũng mệt ngủ say lắm, dậy phải đến gần 5h chiều rồi, vừa mở mắt đã thấy em đang nhìn mình, em mỉm cười

- Em cười gì vậy

- Em vui

- Sao vui

- Vì anh yêu em, em rất vui, rất hạnh phúc

Mình thở dài, lúc này hơi men đã tan hết, mình nghĩ về thực tại, mình và em....

- Anh buồn à

- Ừ

- Sao vậy ạ, anh không thích ạ

- KHông phải vậy

- Thế sao anh buồn

- Anh đã làm một chuyện chả ra gì rồi, làm khổ em

- Anh đừng nghĩ như thế, em yêu anh, em chỉ cần lúc này anh yêu em là đủ rồi.

- Rồi sau này em sẽ ra sao đây

- Em chẳng quan tâm điều đấy đâu, em yêu anh, em muốn là của anh, dù một lúc nào đấy thôi cũng được

ôm chặt em, lúc này em vẫn chưa mặc gì cả, cơ thể em mềm mại lắm, dễ thương như cún con. Mình cũng chẳng biết nói gì, lúc đó chỉ cảm thấy yêu thương em rất nhiều, và buồn nữa, buồn vì chỉ có vài hôm thôi là không thể bên em nữa rồi

- Muộn rồi, dậy tắm xong rồi đi ăn tối thôi em

- Dạ

Em ngồi dậy khá khó khăn, mình cũng biết em đau, đây là lần đầu của em nhưng mình thì chứng kiến rồi. Nhẹ nhàng bế em vào

nhà vs, đặt em xuống

- Có đau lắm không em
- Dạ, một chút ạ
- Ừ, xong gọi anh, anh bế ra nhé
- Vâng, hì hì

Mình lại quay lại chiếc ghế, châm một điếu thuốc. Lòng ngổn ngang suy nghĩ, lúc này hầu như chẳng nghĩ gì có lỗi với vợ, chỉ thấy thương em, thương rất nhiều

Trên chiếc ga trắng giường mình có một vết máu khá lớn, có lẽ em chảy nhiều hơn người khác. Mình gấp chiếc ga lại, cất vào balo, thứ này, mình muốn giữ lại.....

Chap 20

#299

Old 11-12-2015, 23:28

Chờ cho em tắm xong mình bế em ra ngoài, đặt lên giường em rồi cũng vào tắm cho mát.

- Anh ơi

- Hà

- Cái ga giường anh đâu rồi

- Anh cất rồi, anh thích nên mang về

- Nhỏ vậy đâu có dùng được ạ

- Kệ thích là được

- Anh hâm quá

- Này láo nha

- Hì hì, giờ anh đâu phải anh trai em đâu mà

- Đi ăn nhé

- Vâng

Mình lại dắt em đi lanh quang khu trường em, mùa thi hàng quan đông lắm. Bọn khách sạn cũng vl, mình kêu làm bữa cái ga vớt đi rồi, mình trả tiền nó đòi 400k cái ga ghê.

Buổi tối hôm đó mình dẫn em đi rất nhiều nơi, hết đi bộ lại công em trước nhiều ánh mắt gato của các thanh niên đi đường, em rất xinh. Lang thang một lúc nóng quá mình rủ em vào TGDD xem đt, tiện thể đứng cho mát. Có cái nào đẹp lần mò xem hết

- Này nhóc

- Dạ

- Thích cái nào không chọn đi, anh cho quà đồ đại học

- Nhưng em đã đồ đâu

- Trước sau gì cũng đồ mà

- Không khi nào em đồ thì em lấy

Mình nói đi nói lại mãi em ko chịu lấy, bực mình mình phải dọa ko chịu chọn là anh mua nhặng đấy, Em cũng chịu chọn cái samsung ghê gì đấy hơn 3tr, nhưng mình ko chịu. Cuối cùng cũng bắt đc em chọn ip 5s vàng. May lúc mình đi mẹ mình có dúi cho cái thẻ của bố mới có tiền mà mua, chứ mang có hai chục tr cả tiền đi đường, nếu mua thì ko có cả tiền về, cái đt đã 16tr mấy trăm rồi

- Em thích không

- Dạ có, nhưng không phải vì nó đắt tiền. Vì anh mua cho em nên em thích

- Ủ, thích gì nữa không

- Anh mua cho em cái gì em cũng thích hết, nhưng anh đừng mua đồ đắt tiền nữa. Tất cả những gì anh cho em em đều còn giữ cẩn thận hết, dù nhiều thứ đã hỏng nhưng em không vứt đi thứ gì cả

Những lời em nói như dao cứa vào tim gan mình, tình cảm của em, mình có thể làm gì đáp lại được. Thật buồn vì chẳng gì cả, mình chẳng làm được gì cho em hết.

- Anh công em nhé

- Anh không ngại nữa ạ

- Không, lên đây anh công về sớm mai còn đi thi nữa

- Vâng nốt ngày mai xong nghỉ hai ngày anh cho em đi chơi nhé

- Ủ làm bài cho tốt muốn đi đâu cũng được hết

Quãng đường về khách sạn, mình chỉ mong nó kéo dài mãi, để được công em như thế này mãi. Đêm hôm đó, em lại ngoan ngoãn ngủ trong vòng tay mình, cảm giác yên ấm lắm, lần đầu tiên, mình không muốn trở về nhà.....

- Em, dậy đi ăn sáng còn đi thi nào

- Vâng

Em vừa mở mắt, đã rướn lên hôn mình, cũng hơi mất vs nhưng kệ, thích bỏ mẹ ra

-Bế em vào nhà vs đi

- Không tự đi đi

- Không, anh không bế em không dậy đâu

- Lắm chuyện quá

Nói thế thôi, nhưng mình cũng muốn chiều em hết mức, thời gian có thể ở bên em thế này mình hiểu là không nhiều, chỉ còn 3 ngày thôi tính cả ngày hôm nay. Bế em vào vs xong mình lại quay lại bàn làm điều thuốc, rồi gọi điện về nhà thông báo tính hình tất cả đều tốt đẹp

.....

Ba ngày, trời đi nhanh lắm, mình và em cứ vậy, đi chơi khắp mọi nơi, tối đến thì ôm nhau ngủ, và yêu nhau nữa, cuộc sống bỗng đẹp như một giấc mơ mà mình chẳng muốn tỉnh lại chút nào cả. Nhưng rồi cũng đến buổi sáng cuối cùng em thi xong, mình và em sẽ phải ăn bữa cơm cuối cùng ở đây. Vài tiếng đồng hồ nữa thôi, cả hai sẽ phải trở về thực tại, thực tại mà trong mấy ngày qua mình và em đã quên đi.....

- Ăn nhiều vào chiều còn về nữa em, về tới nhà là cũng muộn đấy

- Vâng

Em buồn, chậm rãi và từng miếng cơm nhai như nhai cỏ vậy, mình cố gắng nói chuyện vui vẻ nhưng em cũng chẳng vui lên được bao nhiêu. Rồi mắt em rưng rưng

- Anh ơi

- Hà

- Hay đừng về nữa được không

- Làm sao được bây giờ, phải về chứ

- Em không muốn về, em muốn như thế này mãi thôi

Mình im lặng, chẳng biết phải nói gì đây, mình cũng không muốn về. Em à, anh cũng yêu em nhiều lắm, cũng muốn cùng em

đi thật xa nhưng anh không thể, anh hèn nhất lắm phải không em, sao em cứ mãi yêu anh như vậy, sau không trách móc anh.

Trưa hôm ấy, ở khách sạn, mình và em lại quấn lấy nhau, cả hai như cố gắng vớt vát, như là dành hết tất cả tình cảm cho nhau vào lúc ấy, vì vài tiếng nữa thôi, mọi thứ phải kết thúc rồi.

Chap 21

#305

Old 12-12-2015, 00:26

Xe chậm chậm lăn bánh, không khí nặng nề bao trùm lên cả mình và em, mỗi người đuổi theo một suy nghĩ.

.....

Tan trường

- Đi đâu đây mà

- Đi nhậu, tuần sau tao đi rồi hôm nay anh em mình say bữa nhé - Thăng TT hào hứng rút ra mấy tờ 500k, lúc đó to vật vĩa các thím ạ

- Đâu ra lắm tiền thế Thăng K hỏi

- Tao xin bố tao chia tay bạn, thôi đi đi

- À tao bảo này, tao đem nhỏ Y theo nhá

- Đm mà yêu con nhỏ ấy à

- Không phải, tại nó đi nhờ cùng tao ko có xe cho nó về

- Tao nghi lắm

- Thôi cũng đc chứ sao, đi thôi - Thăng N nói, thằng này hiểu chuyện thật toàn gỡ cho mình

Cả đám ra đến cổng thì nhỏ Y cũng đứng chờ mình ở đấy, sau một hồi trêu chọc nhau làm mặt nhỏ đỏ lừ thì cũng chia nhau ra 2 xe máy, mình với nhỏ Y đi 1 xe còn ba thằng kia kẹp 3 trên xe thằng K

Trưa hôm đó 4 thằng uống nhiều lắm, nhỏ y thì chỉ im im thỉnh thoảng hỏi gì nói ấy

- Này Y bạn yêu Thăng T à - Thăng K oang oang

- Đm mày biết cc gì về điện Minh nạt

- Đéo nói thì thôi làm gì căng thế

Nhỏ chỉ đỏ mặt nhìn mình, nhìn đéo gì ghê vậy

Hồi đó uống xũng xoàng, uống đc mấy chai bia say xỉn mẹ nó, chúng nó lại hò nhau đi hát hò, lôi mình và nhỏ y đi bằng được. Vào quán kê gào khản cả cổ rồi mấy thằng lại gọi bia uống cuối cùng say xỉn hết lúc nào đéo hay....

- T ơi, T dậy thôi tối rồi đấy

- U để con ngủ tí nữa đi

- Dậy đi gọi mọi người về thôi

Mình dụi mắt, mơ mơ màng màng, chỗ này là đéo nào mà sao
âm ỹ thế nhỉ. thôi chết bỏ mẹ

- Mấy giờ rồi

- 9h Rồi

- Chết mẹ

Mình bật dậy đấm đá mãi bọn kia mới lục đục dậy, còn căn
nhãn là 9h thì kệ mẹ 9h chứ sao. Đéo nói nổi nữa kệ chúng nó
mình còn phải cho nhỏ Y về nữa. Dắt xe ra phi cong đít về, mình
thì không quan trọng lắm về sớm muộn cũng được nhưng vương
nhỏ này làm mình lo, lòi con gái ng ta đi thế này nhớ có gì chết mẹ

Về đến cổng nhà nhỏ mình giục nhỏ đi vào, quay xe định té
luôn phòng có biến thì....

- Này cậu

- Ai đấy

- Cậu đứng lại đây, tôi hỏi chuyện một chút

Thôi rồi, đời trai 17 năm chẳng lẽ phải vùi xác chốn này sao....

.....

8h30 tối, thành phố miền sơn cước nhỏ nhỏ quê hương mình hiện ra, đưa thẳng em về nhà. Cố gắng hít thở những hơi thật dài, mong rằng đừng ai nhận ra tâm trạng của mình lúc này

- T về rồi hả con
- Vâng mẹ ạ, con vừa về tới đưa em về cho nó nghỉ
- K làm bài được không con
- Dạ cũng được ạ

Em nói rồi xách đồ đi thẳng vô nhà, mẹ vợ mình chắc cũng nghĩ em mệt nên ko hỏi gì nhiều, bố vợ mình đi đâu đó vắng. Mình ngồi chơi nói chuyện lúc rồi cũng xin phép về nhà nghỉ ngơi. Về nhà mình mẹ mình cũng hỏi han lung tung, vợ mình thì thấy mình nhột nhạt cứ nghĩ mình đi xa về mệt quá, năng nặc đi mua đồ nấu cháo tía tô cho mình ăn

- Anh, dậy ăn cháo thôi chín rồi này
- Ừ
- Nào há miệng nào

- Thôi anh tự ăn được mà

- Không em đút cho, mệt còn làm bộ

Em cứ thế đút từng thìa cháo cho mình, tự dưng, nước mắt mình chảy ra

- Anh sao thế

- Không, anh nhớ em

Chap 22

#317

Old 13-12-2015, 02:25

Ăn xong bát cháo vợ nấu, rồi đút tận miệng, cảm giác trong lòng mình hỗn loạn lắm. Thương vợ lắm, day dứt vì có lỗi với vợ, và thương Em K, thương em rất nhiều. Vợ của mình dù sao cũng có những tháng năm hạnh phúc bên cạnh mình, ít nhất 10 năm trời mình đã là của riêng cô ấy. Còn em, mình chẳng thể làm được gì cho em hết. Đêm dài trăm trọc không biết bao nhiêu lần dậy ra ban công ngồi hút thuốc, một lần như thế, điện thoại reo

- Alo

- Anh ạ, anh ngủ chưa

- Anh chưa, sao em thức đến giờ này

- Em nhớ anh

-.....

- Em không ngủ được, không có anh ở đây em không ngủ được, em phải làm sao bây giờ ạ

- Anh xin lỗi

- Em nhớ anh lắm - Giọng em lạc đi, em khóc
- Ngủ đi, anh cũng nhớ em lắm. Ngủ đi mai anh sang
- Thật anh nhé
- Ừ

Trong một ngày, nước mắt mình đã rơi hai lần, mình cũng thương em và nhớ em rất nhiều. Phải nghe em khóc, phải nhìn em đau khổ với mình đau đớn vô cùng, đau lắm các tím ạ

Sáng hôm sau mình dậy sớm, qua xưởng xem tình hình rồi chạy qua nhà vợ, lấy cố qua chơi với bố vợ nhưng thực ra là mình vừa nhớ vừa lo lắng về em. Bố vợ mình làm kinh doanh nên ở nhà hầu hết thời gian.

Vừa thấy mình đến, em đã cười tươi chạy tới mở cổng cho mình. Nhưng vì có bố vợ mình ở nhà nên mình cũng ko tỏ thái độ gì khác với em cả, bình thường như mọi khi

- T sang đây à con
- Vâng bố ạ
- Vào pha ấm trà đánh ván cờ với bố. Mà ăn sáng chưa con để bố bảo em làm gì cho mà ăn

- Con ăn rồi bố

bố vợ mình rất thích chơi cờ tướng, ông đánh cũng khá hay. Mình thì kém hơn với lại hôm nay đầu óc để chỗ khác nên làm 3 ván thua liền xong xin thôi

- Em nó làm bài không tốt hay sao mà bố thấy nó không được vui?

- Con cũng không rõ, con hỏi nó thì nó bảo làm cũng được

- Ừ thế có khi nó mệt vì đường xa, thế tiền nong đưa em đi hết bao nhiêu bố đưa

- Dạ thôi, cái đấy vợ chồng con cho em, cũng không đáng bao nhiêu bố ạ

- Con đã mất công đưa em đi rồi còn cho tiền nữa sao được

Ông cụ cứ nói mãi, nhưng mình nhất quyết không lấy, cái này không phải do mình mình mà hai vợ chồng đều thống nhất như vậy. Vợ chồng mình tôn trọng nhau trong chuyện kinh tế gia đình, dù khách quan mà nói thì thu nhập của mình gấp khoảng 10 lần vợ. Tuy thế nhưng mình cũng không hay cầm nhiều tiền mà đều đưa vợ hết, làm gì bàn với nhau. Nhớ có lần dịp tết khu mình có mấy sới bạc con con, mình về bảo vợ đưa mấy tr ra đan quạt với AE cho vui mà vợ mình nhất quyết không đưa tí cái nhau

Nói chuyện với bố vợ một lúc đến gần trưa mình định về thì ông cứ giữ lại ăn cơm, bảo mình ngồi chơi ông đi làm ít thịt chó về uống rượu, mình nghe cũng bùi tai

Ông vừa đi khỏi, mình vẫn ngồi ở phòng khách hút thuốc thì em đi vào, ngồi xuống ôm mình

- Em nhớ anh quá - em nói mà giọng em chỉ chực khóc

- Đừng khóc nữa em, nhìn em thế này anh không yên tâm đâu

- Anh nhớ em không

- Không nhớ mà sáng nay anh bỏ việc sang đây à, nhưng nghe anh nói này, Anh và em vốn đã không thể đến với nhau, hôm nay anh vì lo lắng cho em nên anh sang. Nhưng lần sau anh không thể làm như thế nữa. Em phải quên anh đi để sống thật tốt vào. Ít hôm nữa em sẽ học đại học, có nhiều bạn mới, nhiều niềm vui mới. Sẽ có người tốt hơn anh nhiều, yêu em hơn anh nhiều.....

- Không đừng nói thế mà, em xin anh.... Em òa khóc nức nở, tim mình như bị bóp nghẹt lại, phải rất cố gắng mình mới không khóc theo em

- Anh xin lỗi, tại anh tất cả

Em lại nghiêng sang hôn mình, cái hôn mặt chát của nước mắt em, thương em nhiều lắm, nhưng đây phải là cái hôn cuối cùng thôi, vì em và vì cả anh nữa.....

Chap 23

#408

Old 30-12-2015, 14:48

một bàn tay đặt lên vai mình, cảm nhận được rõ lắm cái sức nặng trong cái hoàn cảnh này, may là có tí đèn đường mình mới để ý được một người đàn ông trung tuổi, cỡ 45 nhìn đàng hoàng tử tế. May cho ông này và may cho cả mình nữa chứ tối thêm tí nữa chắc mình đạp ống bắn mẹ xuống dệ đường để chạy rồi

- Cậu là gì của con Y?

- Dạ cháu là bạn học

- Bạn học? học hành gì đến giờ này?

- Dạ cháu... Tại hôm nay lớp cháu chia tay một bạn chuyển đi nơi khác, nên về hơi trễ. Dạ tại cháu cùng đường nên cháu đưa Y về thôi chứ không như bác nghĩ đâu ạ

- Vậy thì tốt, bạn bè chơi với nhau bác không cấm cản gì nhưng còn đi học thì không nên đi quá khuya thế này

- Dạ vâng

- Cháu có vào nhà uống nước không?

- Dạ thôi cháu xin phép để khi khác, cũng muộn rồi cháu xin phép về

- Ừ đi cẩn thận

Mình chào ông già nhỏ Y rồi té thẳng, sợ chết khiếp tưởng vỡ cmn tim anh em ạ. Về nhà thì thấy U già của mình đang xem phim hàn quốc cắn hạt dưa vút ra đây nèn nhà, hồi ấy cái phim trái tim mùa thu ấy, gồm nhiều fan hâm mộ hơn cả cô dâu 8 tuổi bây giờ.

- Mà đi đâu về muộn thế

- Tán gái đấy U

- Con hôm nọ đấy à, được đấy xinh xắn, tao thấy cũng hiền

- Con đùa thôi, yêu đương gì mới 17 tuổi. Mà sao U biết con đi với nhỏ đấy

- Ngoài nó ra thì chó theo mà

- U đừng có dìm con trai u thế

- Tao nói sai à, vừa lười vừa bẩn, lại còn học dốt

- Thôi thôi u có gì ăn không

- Có cơm nguội với cá kho trong bếp

lếch thếch ăn được có 4 bát nuốt không trôi nữa, mình về phòng nằm. Mọi khi khỏe là chạy ra ban công cởi trần khoe cơ bụng 1 múi tiện thể đi mấy bài quyền nhưng mà hôm nay mệt đéo vào, lôi con đen trắng ra thấy có tin nhắn số lạ

- T về đến nhà chưa

- Gọi cho Y nha

- T đi đâu vậy sao không về nhà.....

Chả là các bác ạ, hồi đấy đt thì có mấy khi có tiền đâu, mà cũng chả ma nào gọi ngoài bố mình thỉnh thoảng gọi về xem học hành thế nào, hay mẹ mình ko thấy về sau 11h thì gọi xem có về ko còn chờ cửa.....

Muốn gọi lại, nhưng mà éo có tiền, đành phải bê con đt mẹ bỗng con vnpt thần thánh ra.....Định gọi, nhưng nghĩ gọi máy bàn mẹ biết nhục bỏ mẹ ra, thế là lục đục đi tìm cái sim rác nhớ không nhầm còn hơn 10k

- alo

- Y hả

- Cái Y nó đang tắm, cậu là ai gọi có việc gì không

Đụ má di động mà mẹ cũng nghe nữa à

- Dạ không có việc gì đâu cô, chỉ là thế này em Y còn thiếu chỗ cháu mấy chục triệu với hơn nghìn điểm lô cô xem nhắc em thu xếp nốt cho cháu nhé

- cậu...cậu nói gì...cái Y...

- Thế cô nhé, có thể nào cô nói em Y báo lại sớm giúp cháu.

Cúp mẹ máy luôn, nằm cười rung cả giường. tháo sim rác ra vứt rồi phóng ra đầu ngõ mua cái thẻ 20k, nằm chơi lúc nữa mới gọi không nhớ em ấy nghi thì chết mình

- alo

- Y hả

- Ủ, T về nhà chưa sao không trả lời

- À về lâu rồi ăn cơm xong mới xem đt, mà Y sao thế hình như Y khóc hả

- Ủ, không biết ai gọi điện trâu ác quá, nói với mẹ Y là Y nợ tiền người ta làm mẹ Y mắng quá, y nói mãi mà mẹ y không tin

- Ủ đứa nào chơi ác thế, thôi không phải thì nín đi kệ nó

- Ủ, mà mai T sang đón Y đi học nha

- Ủ ừ, ngủ đi

- T ngủ ngon nha

Sao tự dưng em Y này cứ thích đi cùng mình nhỉ, chắc em ý cũng có xe đạp chứ nhìn nhà giàu vĩ cả của cải ra. Hay là em ấy thích mình rồi hí hí, đang mơ màng thì cậu mình từ đâu xông xộc vào

- Đi mà

- Đi đâu?

- Đánh nhau

- Không, cháu có biết đánh nhau đâu, cháu sợ lắm cậu đi mà đi

- Thằng ngu này, ai cần mà đánh, mà ra đấy ngồi cho đội nó đông thôi, ra ngồi bóc bánh bột nước mà uống rồi về

- Thật không

- Tao bằng này tao lừa mà à

- Cháu là cháu chỉ ăn thôi đấy nhé

- Nhanh lên tao tát cho mà giờ

xuống nhà mẹ mình vẫn đang xem trái tim mùa thu, thấy hai cậu cháu quần áo chỉnh tề đi thì hỏi

- Muộn rồi tụi bay còn đi đâu

- Chị cho thằng này nó chở em ra đón người yêu tí (khiếp nói dối như thật)

- Thì cậu lấy xe anh mà đi cho nó đi làm gì

- Người yêu em đi cùng đưa em nó nên là em phải cho thằng này đi cho đủ người

- Thế cho nó về sớm nhé mai nó còn đi học đấy

- Chị yên tâm

Mình đi theo chỉ dẫn của cậu, một đoạn đường quốc lộ khu cầu bãi nhìn qua đã thấy phức tạp rồi, các chiến hữu của cậu ngồi chật một quán nước đâu cũng đến 15-20 người, rất nhiều anh đầu trọc xăm trổ như cậu mình

minh chào hỏi qua loa rồi nhớ lời cậu ngồi vào góc gọi bánh trái với cô ca uống, nghe cậu với các anh nói thì hình như chần chừ đánh nhau với đoàn xe tải nào đấy mình cũng kệ chả quan tâm, cậu mình trên đường đã dặn là chỉ ngồi ăn thôi

chừng đâu hơn nửa tiếng thì có một đoàn xe 6-7 cái xe tải dừng lại, bên đó xuống xe cỡ chục người vào quán ngồi nói chuyện với đội của cậu mình, hình như về mâu thuẫn va chạm vì đó vì bên đội cậu mình cũng nhiều người là lái xe tải, cứ thế hai bên đôi co càng lúc càng căng thẳng rồi.....

tự dừng, chai lọ bay từ tung hai phe lao vào nhau, mình thấy đội cậu mình lồi ở gằm bàn gằm ghế ra kiếm, sâm gạo, phóng lộn rượt đội kia, đội kia chạy về phía dãy xe hô hào gì đó. Chắc có chuẩn bị trước hay sao ấy bên kia thêm hơn chục mạng nữa nhẩy trên các xe xuống cũng vũ trang rất đầy đủ.....

Last edited by javier-hernandez; 30-12-2015 at 14:50.

Chap 24

#413

Old 30-12-2015, 16:09

Lúc đấy mình sợ vãi cả đái ra ấy anh em ạ, đã bao giờ thấy cái cảnh này đâu. Có mấy lần cậu mình đánh nhau gọi mình đến đón về nhưng mình đến thì toàn xong rồi hôm nay mới được xem live.

Toàn dân chuyên nghiệp uỳnh nhau cũng hăng say lắm, ông cậu ruột mình rõ ràng là một trong những người hăng nhất, một tay cầm xâu gạo một tay cầm cái kiếm katana tào (chỗ mình cũng có đường biên với nước bạn nên hàng này đây giá rẻ hơn giao thái thịt loại tốt). Bên kia có vẻ đông hơn bên này kha khá, dần dần bên mình về phía quán nước kiêu ăn đêm cho cánh tài xế đường dài. Tự dưng mình thấy cậu mình bị chém, hai ba thằng quây cậu mình cậu mình phải ăn hai ba nhát rồi.

Mình hoảng, vớt vội cái bánh tro đang ăn dở, xách chai cô ca thủy tinh nhảy vào ném thẳng vào thẳng đang định chém cậu mình , tiện đà mình song phi luôn thẳng còn lại. Cậu mình nhanh như cắt đứng dậy đưa con katana tào cho mình rồi hai cậu cháu đâm chém mấy thằng khi này quây cậu mình. Lúc tham chiến rồi thì ko biết sợ nữa các bác ạ, tự dưng nó hăng hăng lắm.

Mình chỉ chả biết ai vào ai cứ thấy thẳng nào định chém mình hay cậu mình thì mình chém nó.....Nhưng đội mình vẫn ở thế yếu

thì bỗng nhiên

Đoàng...Đoàng.....

Đội kia chạy chối chết, bên đội mình hai anh đầu trọc cầm hai khẩu hoa cải vẫn còn nghi ngút khói.....Các anh bên đội mình thừa thắng xông lên, mình đéo hiểu nghĩ gì cũng định đi theo mà cậu mình túm mình lại lôi quay lại quán nước

- Mà bị ăn mấy nhát rồi kìa

Lúc này mình mới để ý, tay phải mình có máu chảy xuống, vạch áo lên thì một vết ngay bắp tay mình tí xiu mẹ ra đấy

Lại còn ở lưng nữa, cậu mình còn thảm hơn mình người toàn máu không, thế mà ông vẫn bê điều cày hút sòng sọc, mình thì run mãi mới châm đc điều thuốc. Chừng lát sau thì các đàn anh kia quay lại lôi theo mấy tù bình, màn tra tấn dã man gồm dệp tông lào và chai thủy tinh bắt đầu sau đó là phân chia tuyến đường gì đó, mấy anh lành lặn với rảnh thì chở mình với cậu mình cùng mấy anh bị thương vào bệnh viện băng bó.....

mình bị khâu 7 mũi ở tay với 13 mũi ở lưng, may ko đứt gân ko thì to chuyện lắm. Về nhà mình cứ len lén sợ mẹ mình biết. Vừa mệt vừa đau lại phải nằm sấp mãi không ngủ được, trần trọc mãi rồi mình thiếp đi lúc 4h sáng....

- T dậy đi học

Mình cố mở mắt dậy mà sao người rã rời thế thế này, ướt sũng mồ hôi nữa..

- Chết sao sốt cao thế này con. Ốm thế này thì phải nghỉ thôi

- Không sao con đi được

- Mày sốt cao lắm, để mẹ gọi cho thầy mà nghỉ

Mình cũng chẳng biết nói gì chỉ nằm đó, đau và mệt thật

- Mẹ xin nghỉ cho mày rồi đấy, nhưng mẹ không nghỉ được ốm thế này ở nhà một mình được không, hay mẹ gọi cậu sang trông mày

- Thôi thôi cậu ấy đi với người yêu chưa về đâu

Nói thế chứ mình biết thừa cậu mình còn thảm hơn mình nữa. Mẹ mình đang nghĩ cách thì đt mình reo

- Alo

- T hả, qua đón Y đi không muộn học mất

- Hôm nay tớ không đón được rồi, tớ ốm phải nghỉ

- T bị sao?

- Sốt vặt thôi, Y tự đi vậy nhé

Nói xong mình cúp máy luôn, đang mệt chả muốn nói nhiều, mẹ mình thì nấu cho nồi cháo ăn, lúc mẹ đang chuẩn bị đi làm thì mình nghe dưới nhà có tiếng ai đó, lát sau thì có tiếng người đi lên cầu thang, ai mà đến sớm thế ko biết ...

- Đây cháu ở đây với nó hộ bác nhé, trưa bác về, phiền cháu quá

- Dạ không có gì đâu ạ, bác cứ đi làm đi ạ

Là nhỏ Y, nhỏ làm gì ở đây, ngại vl để nhỏ thấy mình trong cái bộ dạng này. Nhỏ bước vào phòng ngồi xuống giường cạnh mình. Cả hai đều ngại nên chả nói gì cả, mẹ mình thì đi làm luôn rồi chắc muộn

- Y không đi học hả

- Không....

- Sao nghỉ

- Thì T ốm không ai đưa đi

- Thế mai một tờ chết thì nghỉ học luôn à

- Nói linh tinh, thế sao T lại ốm thế này

- Tự dưng nó sốt thôi....

Dưới nhà có tiếng gọi, kèm theo đập cửa uỳnh uỳnh kiểu này chỉ có cậu mình chứ chả ai vào đây nữa, mình gượng dậy mà đau quá á lên một tiếng

- T sao đấy, đau chỗ nào

Vừa nói nhỏ vừa nắn vào tay mình, đúng mẹ chỗ đấy rồi đấy bóp vào đau muốn khóc luôn

- Đau quá đừng rờ vào

- T bị sao đấy

- Không sao đâu, Y xuống mở cửa cho cậu M hộ T với, không ông ấy đập hỏng cửa mất

ông cậu mình vẫn như mọi khi, khỏe mạnh và hồ báo chả thấy tí ốm nào cả

- Sao như rệp thế thẳng kia

- Cậu biết rồi còn hỏi củ cái gì nữa

- Còn sống là được rồi, ăn gì chưa

- Chưa, mẹ cháu có nấu nồi cháo rồi

- Đâu

- Dưới bếp

Ông xuống bê lên, lấy luôn 3 cái bát với thìa, múc ra 3 bát đưa nhỏ Y

- Ăn đi cháu, đừng lo nó không sao đâu

- Dạ

- Thằng kia dậy ăn luôn đi còn gì

- Đéo ăn, đau lắm

- Ko ăn thì nằm đấy chờ tao ăn xong tao đút cho mà

Mình nghe đến đây sợ kinh hồn luôn, nhớ hồi mình nhỏ cỡ 5-6 tuổi lười ăn, ông lúc đó 17-18 chuyên nhận đút cho mình ăn, ông dong mình ra ngõ dọa không ăn ông ném xuống hồ mình sợ vỡ cả mật, đến giờ vẫn sợ

- Chào ngon phết, thuốc tao để đây nhé ăn no đi rồi uống vào không nhiễm trùng đấy

- Vâng

- Thôi tao về, ở con bé gì đây nhi...ở lại chơi với thằng T nhé cậu về

- Vâng...cháu chào cậu - nhỏ bẽn lẽn

nhỏ tiễn cậu về rồi quay lại phòng, ngồi xuống cạnh mình

- Cởi áo ra.....

Chap 25

#435

Old 31-12-2015, 13:23

Mình giật mình thủ thế, đừng tưởng mình bị thương là muốn làm gì thì làm nhé. Vừa mới quen đã định cởi áo con trai nhà người ta rồi à

- cởi ra...
- Làm...Gì đó
- Tớ xem T bị làm sao chứ làm gì, có cởi không hay để tớ cởi
- Đây đây, cởi thì cởi

Của đáng tội, hôm qua máu chảy nhiều mà ở bệnh viện bác sĩ chỉ lau cho qua loa rồi khâu thôi, nên giờ cởi áo ra người toàn máu khô không, kèm mấy vết băng bó nhìn cũng ghê. Nhỏ Y giật mình, rồi nhỏ lặng im, đưa tay sờ lên nhưng vết thương trên người mình, nhỏ khóc....

- Tại sao lại như thế này T
- Ừ tối qua đi với cậu về bị người ta đánh

- Thật không...
- Thật, nói dối làm gì
- Có đau không
- Có chứ.....

Nhỏ không nói gì, đi ra ngoài, chắc giận đây khổ quá có làm gì đâu mà giận, thôi thì kệ mẹ muốn giận thì giận. Đang đau mà đòi anh nịnh thì anh đầu hàng. Một lúc thì nhỏ quay lại, bưng chậu nước ấm rồi lau máu trên người mình, cũng dễ chịu lắm, rồi nhỏ lấy áo khác cho mình thay

- T nằm xuống ăn nào
- Ngồi mới ăn được chứ nằm ăn sao được
- cứ nằm xuống đi

Mệt éo cái nữa mình nằm luôn xuống, bụng cũng đói nữa, nhỏ bưng tô cháo đút cho mình . Cảm giác ngại vì các bác ạ, nhỏ giờ đã được con gái chăm thế này bao giờ đâu, sướng hơn cả bu chăm nữa. Mấy lần mình ôm bu mình đút cứ nhồi như nhồi gà ấy ăn ko kịp nhai.

Ăn xong nhỏ lấy thuốc cậu mang tới đỡ mình ngồi dậy uống, uống xong thuốc chả biết làm gì nữa không gian im ắng lắm, cứ ngại ngại

- Y ời

- Dạ

cái gì mà dạ nữa nghe ghê cmn sống lưng

- Ở ngoan, đi ra mua anh bao thuốc tiền trong túi cái áo khi này

- Vâng

Tự dừng mình thấy sợ vl, ngày ấy hình như chưa có voz không là mình chạy lên đây lập thốt " khẩn cấp, cần tư vấn gái tự dừng ngoan hiền nghi vấn trap"

Nhỏ đi một lúc rồi về, mang theo bao vina, mình nhìn là biết hỏng rồi, ngày đấy các bạn giờ tầm 25 đố đi chắc biết vina nó có hai loại, vina tổng và vina hà nội, mình ghét vina hà nội vl hút khét mù. nói thế nhưng vẫn hút, vừa thèm vừa hút cho bớt đau nữa. Tự dừng nghĩ vẫn vợ có con gái bên cạnh thế này cũng thích thích...

- Y này

- Dạ

- Ngồi gần vào đây

nhỏ xích lại gần mình, chả thấy đau gì nữa chắc lúc đấy quên đau, mình nhồm dậ sát mặt vào tóc nhỏ

- Ăn gì thơm thế....

- Ăn cơm

- Ờ ờ

Ngại vcl ra, mình đéo nói gì nữa nằm xuống quay mặt vào trong tường, định làm giấc nhưng mãi ko ngủ đc. Nhỏ cười khúc khích rồi khều tay mình

- Gì đấy

- T sao đấy

- Không sao

- Xấu hổ hả

- không

- Quay ra đây xem nào

- không

- Không thì Y về đây

- Ủ về đi

- Về thật nhé

Đéo hiểu sao, lúc đó em tự dưng không muốn nhỏ về, cứ thích nhỏ ở đây luôn ấy, hay là về bảo bu cho cưới vợ đi, trên mình 17 tuổi cưới đc rồi á, lớp mình hai ba đứa có vợ rồi

- Thôi đừng về

- Đuối rồi không về ở lại làm gì nữa

- Đâu đuối đâu

- Đứa nào vừa bảo em về đi

Lại em nữa, sao nghe ngọt thế nhỉ, thích ghê gồm các thím ạ, mình đánh liều nắm lấy tay nhỏ

- Hay là Y ở đây luôn đi đừng về nữa

Nhỏ đỏ lừ mặt, nhìn yêu không chịu được, nhỏ quay mặt đi chỗ khác

- Ở luôn là thế nào, làm ô sin hay là gì

Em ngớ người ra, mặt lúc đấy chắc thộn lắm

- À ừm, T...Thích Y lắm, hay Y ở đây luôn nhé, nhà còn một phòng bên kia kìa chưa ai ở đâu

Im lặng, tình hình phải nói là quan ngại sâu sắc

- Anh ra ngoài đi

- Ơ...

- Đi ra đi....

Đù mà không yêu thì thôi nhà bố mà, bố lại đập bắn cạ nó ra ngõ bây giờ láo toét. Nhưng lúc đấy nó không được tỉnh như thế, mình nén đau lóp ngóp đi ra hành lang, vừa ra khỏi thì cửa phòng đóng cái rầm...

Chap 26

#446

Old 31-12-2015, 16:15

Đời lắm nỗi bất công, đàn ông là chủ nhà lại đang đau yếu bị đuổi ra xó cầu thang ngồi. Lâu ra phết phải đến 10p sau mình mới thấy cửa phòng hé mở, đẩy cánh cửa bước vào "phòng riêng của mình" mà ngại hơn cô dâu mới về nhà chồng

Em ngồi ở bàn học của mình, thấy mình tiến lại thì đẩy về phía mình một tờ giấy gấp làm 4. KHÔNG khách sáo gì cả mình giở ra đọc luôn . Trên tờ giấy vòn vẹn dòng chữ " Em cũng thích anh ". Cảm giác lúc ấy thích vòn các tím ả, nhưng tính mình hay ngại nên chả biết nói éo gì cả ngồi đấy, hai đứa cứ đỏ lừ mặt nhìn nhau thôi

phải lâu lâu sau mình mới đỡ ngại

- Em này

- Dạ

- Đi nấu cơm đi mẹ sắp về rồi đấy

- Vâng ...vâng

em đi xuống nhà nấu cơm, mình lắm đấy, nghĩ vẫn vợ sướng sướng trong bụng.....thì có điện thoại

- Alo

- T hả cậu đây

- Gì đấy cậu

- Trưa có gì ăn chưa

- Cháu có người yêu nấu cơm kia rồi

- Tốt, nấu cả cho tao ăn với

...tut...tut

Năm lúc thấy dưới nhà có tiếng mẹ mình về, hai người nói chuyện vui vẻ lắm mình cứ hóng tai nghe xem có nói xấu gì mình không thì nghe được mấy chuyện toàn là nói xấu mình hết . Em thì kể mình hay trốn học, trong lớp hay ngủ, đánh nhau.... Mẹ thì kể mình ăn ở bẩn thỉu, còn kể cả chuyện mấy hôm rét hai ngày ko thay quần xì xấu hổ ko để đâu cho hết

- T đâu xuống ăn cơm

- Vâng chờ con tí....

Mình ngưỡng quá cứ năm đấy, ngại ẻo muốn xuống luôn ấy, định năm lỳ đấy chờ em mang cơm lên bón tiếp thì nghe tiếng ông cậu quý hóa của mình (cậu mình với mình vừa như một người anh, một người cha vì bố mình vắng nhà nhiều lắm. Từ những cái nhỏ đến to mình đều nói với cậu. Dạy mình đi xe đạp cũng là cậu, đi xe máy cũng là cậu và sau này lái ô tô cũng là cậu. Nghĩ lại vẫn hã lần đầu tiên mình cầm vô lăng cậu mình đưa mình lên con mặt quỷ 4 chân kinh vồn. Vì mình mà giờ cậu mình vẫn đang thụ án 3 năm không biết tết tới có được ân xá không nữa, chắc khó có lẽ phải 2-9 sang năm, cậu mình thương mình lắm mình tin nếu phải chết mà cho mình sống thì cậu mình cũng sẵn lòng.)

- Thăng T đâu ăn cơm thôi

- Vâng vâng đây

xuống nhà thấy 3 người ngồi bàn ăn rồi, cậu với mẹ mình ngồi bên kia nên mình ngồi xuống cạnh em, ăn bên lén như cô dâu mới

- Chị này bọn này nó yêu nhau hay sao ấy

mẹ mình cười cười

- Thật không T

Mình nhìn sang em, em đỏ lừ mặt cúi gằm xuống bàn, mình cũng cuống lăm mặt chắc đỏ lăm

- À thực ra thì....

- Có chuyện gì mà vui vậy?
- Ờ... Bố
- Anh về sao không gọi em ra đón - Cậu M nói
- Ừ anh có xe cơ quan tiện đưa về tận ngõ
- Dạ cháu chào bác... Em bẽn lễn
- Ừ bạn T hả con, ngồi đi ngồi đi

Rồi bố kéo ghế ngồi ở đầu bàn, mẹ đứng dậy lấy bát đĩa cho bố

- Người yêu thằng T đấy anh
- A T có người yêu rồi cơ à, nhanh quá nhỉ mới mấy năm trc còn bé tí....

- Bố này, con 17 tuổi rồi đấy
- Ừ nhanh thật đấy - Bố nói giọng buồn buồn, bố mình là người sống nội tâm (nhưng không khóc thầm cũng không thích màu tím nhé) mình biết bố luôn suy nghĩ và day dứt nhiều vì không dành được thời gian cho mình, công việc của bố là vậy, cũng là vì gia đình cả.....

- Thế hai đứa mà yêu nhau từ bao giờ đấy - cậu m hỏi

- Mới... Lúc này....

Cả nhà cười ồ lên, mình xấu hổ đéo tả được, em cũng vậy mặt đỏ như gấc chín

- Bố về hôm nay có lẽ đúng dịp vui rồi, M em chạy ra tú cầm chai rượu vào đây uống mừng cho các cháu

Cậu mình cầm vào chai rượu gì đó mình quên rồi, cũng lâu rồi nhưng mình nhớ mang máng là khá là quý và đắt tiền, kèm theo 3 chiếc ly. rót đầy 3 ly cậu đưa bố mình 1 mình 1

-Cháu có uống rượu đâu

- Uống đi con 1 chén không sao đâu

Thế là mình và cậu chúc bố, rồi mình không uống nữa để cậu và bố mình uống thôi, cả nhà vừa ăn uống vừa nói chuyện rất vui vẻ, một bữa cơm đầm ấm đủ cả nhà thế này đã lâu lắm rồi mới diễn ra. Lần này có cả em nữa, thỉnh thoảng bố mẹ lại hỏi chuyện em làm em ngại lắm nhưng vẫn trả lời rất lễ phép, mình ưng

Cơm nước xong mẹ với em dọn dẹp, mình với cậu ra pha nước mời bố ra uống nước. Bố mình lát nữa lại phải về cơ quan dưới thành phố hôm nay không phải ngày nghỉ bố chỉ tranh thủ về qua nhà thôi. Ngồi chơi một lát xe cơ quan gọi điện bố phải ra xe để đi, cả nhà tiễn bố ra cổng...

- Hai đứa ở nhà bảo ban nhau nhé, nay 17 rồi sang năm có gì thì nói với bố mẹ nhé - Bố vừa cười vừa nói làm mình và em ngại quá

Ở trên mình vùng sâu vùng xa nó thế các bác ạ, 18 lấy vợ là đẹp rồi, đứa nào tầm 22 đổ đi là ế cmn rồi ấy. Cậu m cũng đi luôn chả biết đi đâu, mẹ cũng đi làm, nhà lại chỉ còn mỗi mình với em

- Anh này

- Hà ...ơi

- Anh nghĩ gì đấy

- Không có nghĩ gì đâu, thế em đang nghĩ gì đấy

- Em nghĩ... hi hi

- Nghĩ hi hi là nghĩ củ cải gì

- Anh đừng có mà nói bậy nữa

- À ừ ừ thế em nghĩ gì

- Em nghĩ....

Chap 27

#452

Old 31-12-2015, 18:36

Chả biết em nghĩ gì mà cứ ấp úng mãi, mình hút xong mẹ điếu thuốc rồi vẫn chả thấy nói

- Em nghĩ gì vậy

- Em nghĩ về tương lai của mình đó anh, anh là mối tình đầu của em đấy. Người ta nói mối tình đầu thì không đến được với nhau đâu, sau này, anh có lấy em không

- Có

- Thật à anh, bao giờ

- Sang năm

- Thật ạ

- Ừ, không nghe bố anh vừa nói à, sang năm cưới cũng đc

- Nhưng em muốn học đại học nữa

- Anh cũng thế, vẫn cưới được mà

- Hì Hì anh hứa đi

- Hứa gì

-Hứa sang năm anh lấy em

- Ừ hứa

Em cười, tiếng cười trong veo vang vang trong gió. Lúc đấy mình cũng chả nghĩ gì nhiều đâu, nhưng mình thật lòng, tính mình đơn giản, yêu nhau thì mong muốn sống cùng nhau thôi

Thời gian sau đó, bản mình khuyết một người chuyển đi nên em xin đến ngồi cạnh mình, lúc đầu bọn nó biết mình với em yêu nhau cũng trêu lảm. Trước thì ngượng mà sau cũng quen đi. Thời gian sau đó mình cũng qua lại nhà em chơi, rồi xin phép bố mẹ em yêu em, nói chung chuyện này cũng khá dễ thôi trên mình tâm này là đến tuổi rồi. thanh niên 17-18 mà tối không đi chơi đi tán gái thì có vấn đề, chứ đi đến nửa đêm hay sáng về thì là thanh niên khỏe mạnh bình thường không có vấn đề về tâm sinh lý

Tình yêu của mình và em rất êm đềm, ngọt ngào lắm. Em dịu dàng trong veo như một bông hoa rừng miền sơn cước, sự dịu ngọt của em lúc nào cũng dành trọn cho mình. Tính em ít nói mà hiền nên ko chơi với ai mấy, mình cũng ko phải ghen tuông bao giờ cả. Thời gian này trưa mình và em về nhà nấu cơm ăn mình ko phải ăn hàng nữa, cuộc sống cứ như đôi vợ chồng trẻ ấy ^^

Đêm Noel năm mình và em học lớp 12, mình sang nhà đón em đi chơi, lúc này hai gia đình có nói chuyện rồi tuy chưa chính thức nhưng cũng là kiểu như đặt gạch rồi ấy

Xin phép phụ huynh cho em đi chơi cùng lúc này cũng dễ lắm, không có khó khăn gì cả...

- Hai đứa đi chừng nào về

- Dạ cháu cũng chưa biết nữa, chắc qua nửa đêm một chút ạ

- Thế về đây ngủ hay về bên nhà

- Dạ cháu cũng chưa biết tiện đâu về đó ạ

- Ừ đi cẩn thận sang làng bên đó chú ý không bọn thanh niên bên đấy nó đánh cho đấy

- Vâng ^^

Bố vợ mình hỏi đầu mình hơi sợ nhưng về sau thì cũng dễ thôi, mẹ vợ mình thì hiền lắm, hiền sánh ngang được với mẹ đẻ mình

Mình đưa em sang vùng dân đạo xem vui lắm, hai đứa lang thang xem hết cái này cái kia đến gần 1h sáng mới về nhà

- Giờ về đâu anh

- Về nhà anh đi
- Sao ko về nhà em
- Nhà em em ở chung phòng với cái K ngại lắm
- LẦm gì mà ngại
- Ngủ không cũng ngại

Về nhà mình thì mẹ mình vẫn để cửa, mẹ mình ngủ rồi còn hai đứa lục cơm nguội ăn xong cũng dắt nhau về phòng ngủ. Em cũng ngủ nhà mình nhiều rồi, mình cũng vậy nhưng chưa có gì đi quá giới hạn cả.....

vscn xong mình chui tót luôn lên giường quần chần bông, trời mùa này lạnh được cái ngủ ngon. Nhưng mà em không chịu, bắt mình dậy học bài

Cãi nhau mãi cuối cùng cũng thỏa thuận được là có học bài nhưng học trong chăn, mình vừa đọc sách vừa ôm em, lát lát mò mò vào trong áo em thì em lại hét phát vào tay

- Hư nhá, tay anh lạnh như tay ma ấy

Ngượng đéo tả được, mình phải kẹp tai vào D*i cho ấm một lúc lâu rồi lại mò sang, lần này ko thấy em nói gì nữa :3 . Cũng có sờ mó vài lần rồi nhưng mà toàn luồn luồn xong bị cóc xê nó thiết vào tay thành ra chỉ thấy mêm chứ nào biết tròn méo thế nào đâu.

Hôm nay em lại mặc cái chật chật luôn mãi đéo được mình cay lăm, lừa lừa vén vén áo em lên. Em vẫn nằm im chả nói chả rằng gì, mình đánh bạo luôn tay sang lưng em tìm cái móc. Mình cũng có tìm hiểu về cơ cấu khóa và cách mở cái này rồi nên mò tí là bung, rồi mình vén lên.....

mình không tả kĩ đâu nhưng rất là đẹp, em bỏ quyển sách xuống giường rồi nhắm mắt lại, mặt em hồng lên chắc em ngại. Rồi mình cũng vụng về, hôn lên cơ thể em, em lúc đầu chỉ nằm im sau đó cũng ôm hôn mình rất mãnh liệt, rồi cái gì đến cũng phải đến thôi.....Vụng dại nhưng là những điều mình không thể quên được đến hết cuộc đời này

Chap 28

#501

Old 05-01-2016, 12:57

Sáng.....Người mình đau ê ẩm, chả hiểu vì sao chắc tại đêm vận động mạnh. Đầu gối mình sưng sưng mẹ nó lên, mùa đông nhưng mình ngủ hay toát mồ hôi nên trên nệm còn trải cái chiếu trúc nữa, sau này phải rút kinh nghiệm

Em vẫn ngủ, mình nằm đó, ngắm em, em xinh và hiền lắm, ngay cả khi em ngủ đôi môi em vẫn như đang mỉm cười. Nhưng thôi, đến giờ đi học rồi, mình và em vẫn đang là hs lớp 12 mà

- Em, dậy đi học

Em lờ mờ mở mắt ra, xong hơi giật mình kéo chăn lên, em vẫn chưa mặc quần áo. Ngại gì chứ đêm qua lúc đấy đang học bài nên cũng có tắt đèn đâu, mình thấy cả rồi mà.

- Anh...

- Hả

- Anh có lấy em không

- Có chứ

Em mỉm cười, má em ửng hồng lên xinh quá, kéo em vào lòng, ôm em mà chả muốn đi học nữa

- Dậy mặc quần áo đi học thôi anh

- Ừ ừ

Thay quần áo xong mình và em định xuống cầu thang mà nhìn em đi lại khó khăn quá

- Em sao đấy

- Dạ...không sao

- Không sao mà đi nặc nè thế

- Dạ...Hôm qua....Em hơi đau

Mình lúc đấy thì cũng không hiểu lắm đâu nhưng lờ mờ đoán đc là chuyện hôm qua làm em đau, ngại VCL ra

- Lên anh công xuống nhà

- Thôi ngại mẹ lắm

- Nói nhiều thế, lên đi

Em ngoan ngoãn leo lên lưng mình để mình công xuống cầu thang, xuống nhà thì mẹ đang nấu ăn sáng. Mẹ nhìn mình công em

xuống mẹ thoáng ngạc nhiên rồi mỉm cười

- Hai đứa qua về khuya mà dậy sớm vậy
- Dậy còn đi học chứ u
- Ủ đánh rang rửa mawth rồi ăn sáng đi các con.

Mình và em đều ngại ngại chuyện hôm qua nên ăn liền mà ko nói chuyện gì cả, cơm xong mình lấy xe máy rồi mình và em chào mẹ lên đường. Suốt cả dọc đường đi mình đi chậm thôi tại em nói em đau mà....Gửi xe thì phải cách trường 1 đoạn ko các thầy cô nhìn thấy thì rất ngại, Mình lại quyết định công em vào trường, em thì ngại nhưng thấy mình kiên quyết nên ko dám cãi gì cả.

Tầm này hs đến trường đang đông, lăm đứa cũng chỉ chỗ ngại thật, nhất là lúc bước vào lớp chúng nó cứ rú lên.....

.....

Thời gian sau đó của mình và em là một quãng thời gian rất hạnh phúc, bọn mình vẫn thường xuyên ngủ lại nhà nhau. Mình nói với bố mẹ mình chuyện cưới xin bố mẹ mình cũng mừng lắm, quyết qua nhà em nói chuyện luôn. Chỉ có điều, không hiểu các cụ xem ngày xem tuổi thế nào, mà ngày cưới nhất định là ngày 11/7/2006 còn ngày âm thì mình quên xừ nó rồi. Điều đáng nói ở đây là ngày cưới được ấn định đúng 1 ngày sau kỳ thi đại học của

mình và em, mình thi khối a nên xong trước em 2-3 ngày gì đấy còn em thi hết ngày 10 mới xong

Đợt thi đại học bố mẹ mình đưa mình với em xuống hà nội, thuê cho bọn mình 1 phòng ở Chùa LÁng rồi bố mẹ mình té luôn, về còn chuẩn bị đám cưới nữa . Trước hôm đi thi thì ăn hỏi rồi, ngưỡng lăm các bác ạ

mình thi khối A GTVT, thi trước em, mấy ngày mình thi em chỉ quanh quẩn ở phòng thôi cũng ko dám đi đâu vì tính em nhát, mình thi về thì hay dẫn em đi chơi quanh cho biết mặc dù em cứ bắt mình ở nhà học bài. Dù thi cử mệt mỏi và vô cùng căng thẳng nhưng mỗi tối vẫn ko quên làm nháy các bác ạ

Rồi những ngày thi cử kèm trăng mật của mình và em cũng kết thúc, trưa ngày 10 mình với em ăn vội rồi bắt xe về quê ngay vì ông bà già ở quê gọi âm âm. Em thì tự tin làm bài đc trong khi mình thì không chắc lăm.

Về đến quê cũng 7h tối rồi, chia tay nhau luôn ai về nhà nấy, mình về đến nhà thấy nhạc nhều xập xình, tranh trí phong rap đẹp đẽ hết rồi, xách balo vào sân thấy họ hàng nhà mình đang ngồi tầm chục mâm 1.2.3 zô âm ã cả lên. Bỡ ngỡ lăm các thím ạ

- A chú rể về đây rồi, rửa mặt đi rồi ra ngồi đây - Ông anh họ mình gọi

- Vâng ...vâng

Bố mình trong nhà đi ra thấy mình thì nói luôn

- Rửa mặt mũi thay quần áo đi con, ăn nhanh nhanh đừng có uống rượu chè gì tí còn qua nhà gái đấy

- Vâng ..vâng

Tuyệt nhiên, chả ai thèm quan tâm hay hỏi xem mình thi cử thế nào, làm bài có được không

Đám cưới thì cũng như bao nhiêu đám cưới khác thôi chả có gì mà kể. Sau đám cưới thì mình với em có đi chơi đó đây mấy tuần, rồi về nhà chờ kết quả đại học. Mình và em cùng đỗ, mình giao thông vận tải còn em ngoại thương, trước khi thi bọn mình cũng bàn nhau rồi chọn hai trường gần gần nhau với lại gtvv phù hợp sức học làng nhàng của mình. Đỡ vớt ae ạ dư có nửa điểm thôi đấy là đc cộng điểm miền núi ko thì chặn bò rồi.

Quãng đời sinh viên của mình ko đc bay nhảy như nhiều ae trên này, cơ bản là có vợ rồi, ở cùng nhau nên đi học rồi về thôi, chơi bời rất là hạn chế. Nhưng cũng hp lắm, mình và em đi đâu cũng có nhau, phải cái bọn lớp mình với em biết bọn mình cưới rồi nên mỗi khi có việc qua trường tìm nhau là chúng nó trêu ngại lắm. Trên mình thì bt nhưng dưới xuôi 18 tuổi lấy nhau có vẻ là chuyện hiếm

Những năm tháng sinh viên với mình cứ như một giấc mơ, một kì trăng mật kéo dài, gồm toàn ngọt ngào và hạnh phúc. Ra trường, mình và em đều muốn về quê dù bố mẹ mình có ý muốn

cho bọn mình ở lại hn. Mình con một, thương các cụ lắm không muốn xa nhà. Em vào Sở tài chính làm, còn mình vào một nhà máy của tỉnh với tấm bằng kĩ sư cơ khí nhưng nói thật chả biết gì mấy. Lúc đấy mới thăm câu mấy ông kĩ sư cựu gọi bọn mình là " đám mới ra trường" nó có nghĩa là đám này đéo biết gì hết.

Chap 29

#518

Old 05-01-2016, 21:30

HIỆN TẠI

Từ sau đợt đưa em K đi thi về mình đã phần tránh mặt em, đôi lúc em cũng có gọi điện nt nhưng mình cũng cố giữ khoảng cách. Sai lầm thì cũng đã sai rồi, tìm cách sửa chữa còn hơn là cứ để lún sâu vào. Em nhận được giấy báo nhập học, mình biết nhưng cũng không sang nhà, đến ngày trước hôm em lên trường bên nhà vợ mình làm một bữa tiệc nho nhỏ thì không tránh được nữa, vợ chồng mình cho cả bống sang nữa

Tiệc tùng rượu chè thì cũng chả có gì nhiều, họ hàng chúc mừng, cho em tí tiền tí quà, mẹ vợ mình thì bịn rịn cơ bản cũng xa mấy trăm cây số.

- T này

- Dạ, có chuyện gì bố

- Mai chịu khó dậy sớm đưa em ra bến xe giúp bố

- Vâng...

Khu nhà mình cách bến xe lớn cũng đến hai chục km, mình thì không muốn nhưng từ chối thì không được. Quanh đi quẩn lại có mỗi mình là làm nghề tự do có thời gian rảnh rồi thôi.....

Sáng dậy sớm, qua đón em rồi đưa đi, mình cũng ngại và cố gắng giữ vẻ tự nhiên nhất có thể.

- Anh à

- Sao em

- Anh cố tình tránh mặt em đúng không...

- Ừ

- Tại sao

- Tại vì từ đầu anh và em đã là không đúng rồi

- Em xin lỗi vì ảnh hưởng đến anh

- Không, là lỗi của anh, anh hi vọng....Thời gian sẽ

- Cảm ơn anh

.....

Suốt quãng đường còn lại, mình và em im lặng, đến bến xe, vừa xuống thì có xe chuẩn bị chạy nên mình vội vã mở cốp lấy đồ cho em. đỡ em leo lên xe. Chiếc xe chuyên bánh, em nhìn mình,

em khóc. Mình biết không phải chỉ là tiễn em đi học xa, mà là một khoảng cách còn xa hơn thế, xa rất là xa....

Tèn ten ten ten....

- Alo lô

- T hả

- Vâng, con đây (bố để mình gọi)

- Con về ngay nhà, có việc gấp

- Có chuyện gì vậy bố

- Cứ về đi, về ngay đấy, đi cẩn thận

Bố cúp máy ngang, bình thường bố mình có khi nào như vậy đâu nhỉ, nhìn đồng hồ: 9h sáng, giờ này bố mình vẫn còn ở cơ quan chứ nhỉ. Thôi không nghĩ nhiều, lên xe về....

Gửi xe vào bãi rồi đi bộ về nhà, quái lạ, sao nhà mình đông người thế kia. Vừa bước vào cổng, các chú, các cô sao đông thế này. Tại sao mọi người lại khóc, Tiếng mẹ mình, mẹ mình khóc rất to, có chuyện gì....

Mình chạy vội vào nhà, bố mình, bố vợ mình ngồi trên chiếc sập, mắt đỏ hoe. Mẹ mình, mẹ vợ mình đang ngồi bệt dưới sàn, bộ bàn ghế uống nước nhà mình đã bị mang đi đâu rồi, giữa nhà, là

một chiếc quan tài, một bát cơm, quả trứng, hai cây đũa, và một bát hương đang còn nghi ngút khói....

(xin lỗi ae chap này ngắn quá, viết đến đây mình không cầm đc nước mắt nữa. Em yêu, em sẽ không giận anh vì anh nhắc lại chuyện này phải không em, em vẫn luôn tha thứ mọi lỗi lầm của anh mà. Nhưng lần này, dù em có tha thứ thì anh mãi cũng không thể tha thứ cho mình được)

Chap 30

#534

Old 05-01-2016, 23:20

Mình ngẩn ngơ, không biết cái cảm giác lúc đấy phải gọi là như thế nào, hốt hoảng, sợ hãi đến mức ngẩn ngơ luôn. Lấp bắp...

- Bố, mẹ, có chuyện gì xảy ra.....

Bố mình cúi mặt, lấy khăn lau mắt, mẹ mình càng khóc lớn. Nước mắt mình bắt đầu chảy, nhưng cơ thể vẫn bất động, mình không thể nhúc nhích nổi, mình sợ....

Đôi chân mình bắt đầu không vững nữa, mình quỳ xuống đó....

- Con ơi, cái Yến bị tai nạn.....Mẹ mình nức nở lên, mẹ vợ mình cũng vậy, các dì các cô bắt đầu khóc lớn thành tiếng, chỉ có riêng mình, vẫn ngẩn ngơ....Nước mắt chảy dài trên mặt, mình không nói nổi một lời nào, cơ thể cũng không thể cử động nổi

- KHÔNG PHẢI... Mình gào lên, cố hết sức, mình bò lại phía chiếc quan tài

- MỞ RA...

.....- MỞ RA NGAY - Mình tiếp tục hét lên

- Thiện ơi đừng vậy nữa con, con bé đi rồi...Bố vợ mình định đỡ mình dậy, mình gạt tay ông ra, gạt phắt bát cơm và bát hương trên nắp áo quan xuống, mình bắt đầu phá quan tài bằng tay không, lúc đó mình gần như hóa điên. Bác nào học taekwondo thì biết mìn chặt gạch khi lên đai rồi phải không ạ. Em bắt đầu chặt mạnh xuống nắp áo quan, mạnh đến mức có đường nứt trên mặt chiếc áo quan gỗ. Mọi người bắt đầu xúm lại lôi mình ra, mình đẩy ngã tất cả, đẩy ngã cả bố mình.

Cho đến khi, cậu mình tát vào mặt mình, tát mấy cái liên, mình bắt đầu gục xuống, gục mặt xuống chiếc áo quan mà em đang nằm bên trong, khóc nức nở.....

Mình gọi tên em, gọi trong tuyệt vọng, không có ai trả lời mình cả, chỉ mới mấy tiếng trước còn cười đùa với nhau.... Rất lâu sau, cậu mình đỡ mình dậy, để mọi người chuẩn bị bát hương khác thay cho chiếc đã bị mình đập vỡ. Mình chẳng còn chút phản kháng nào nữa, cũng chẳng còn chút sức lực nào nữa...

mình ngồi một góc nhà, ánh mắt vô hồn, mơ màng nhìn mọi chuyện diễn ra, một đám tang vội vã, còn trẻ mà...Vô hồn bước bên cạnh chiếc xe tang, lầm lũi tiến về phía nghĩa trang....Những tiếng khóc, gào thét văng vẳng bên tai, còn trong mình, chẳng còn chút cảm xúc nào nữa, hoàn toàn trống rỗng....

Em đã nằm sâu dưới 3 mét đất, lạnh lẽo, đơn côi. Anh chẳng biết làm sao em ạ, em cô đơn lắm phải không em, vậy thì anh sẽ ở lại đây với em, anh đã hứa không xa em rồi mà.....

Mọi người dần ra về, còn mình vẫn ngồi đấy, tựa vào gốc cây bên năm mộ của em, người nằm dưới đó là vợ của mình, mình cứ ngồi đó dù bao nhiêu lượt người bảo mình về, màn đêm dần buông xuống, mình vẫn ngồi đó, bất động....

- Đi với cậu

.....

- Tao biết thằng nào đâm phải cái Yến...

- Cậu nói gì...

- Thằng đấy lái xe cho nhà thằng bạn tao, hồ vồ 4 chân, sáng nay nó đâm phải cái Yến, nó vẫn chưa ra đầu thú đâu, mà có muốn.... Thì cậu dẫn đi

- Nó đang ở đâu

- Theo tao dò hỏi thì nó trốn ở nhà thôi, chắc định thu xếp việc nhà rồi mai mới đầu thú

- Đi.....

Cậu mình chở mình đi, qua nhà cậu, lấy hai con kiếm lờm, rồi phi một mạch đến nhà thằng chó đó, cách nhà mình khoảng 15km

Nhà nó đóng kín cổng, cậu mình gọi thì một người đàn ông trung tuổi bước ra

- Các cậu tìm ai
- Anh cho em gặp thằng Quân chút
- Nó không có nhà...

Cậu mình đập tung cánh cổng gỗ, dí dao vào cổ ông ta

- ĐCM thằng chó già, mày rút ra một bên không bố chém chết cả nhà mày, thằng Quân đâu....

- Nó..Nó.. không có nhà

Cậu mình sút vào mặt ông ta, ông ta nằm ôm mặt còn mình với cậu mình vào nhà, lục hết tầng một không thấy, lên tầng hai cũng không thấy chả lẽ nó không có nhà thật. Đến lúc cậu mình ra ban công tìm ...

- Thiện ơi nó đây rồi, đcm mày, đcm mày....

Thằng chó nó trốn ngoài ban công, mình xô cậu mình ngã ra rồi chém nó, rất nhiều, rất điên cuồng, mình muốn giết nó, không phải dọa dẫm hay cảnh cáo gì cả, nó phải chết.....

Cậu mình kéo mình ra, cố lôi mình ra khỏi cơn điên của mình, thẳng chó đó nằm đấy người bê bết máu. Bố mày còn lạ gì bọn xe tải chúng mày chạy thế nào nữa, đcm mày vợ tao xưa nay đi đứng cẩn thận đéo bao giờ dám đi quá 40km/h

- Thiện đừng chém chết nó

Mình vẫn cố với, cố chém thêm một hai nhát trước khi bị cậu mình lôi đi....

-Giờ về nhà nhé

- Không cậu đưa cháu qua nghĩa trang đi

....

Mình lại quỳ xuống bên cạnh mộ em, em à anh phải đi rồi, anh chỉ ở với em được hết đêm nay, em chờ anh, anh sẽ về sớm thôi

Mình với cậu ngồi đó, cả đêm, cả hai chẳng nói lời nào, chỉ hút thuốc vặt. Bình minh, bình mình buồn nhất trong cuộc đời mình. Mình tạm biệt em, hai cậu cháu chở nhau ra ca huyện đầu thú.....

Chap 31

#558

Old 06-01-2016, 11:20

Mất buổi sáng làm biên bản, rồi mình với ông cậu bị tổng vào phòng tạm giam, có gần chục người, vài cô cậu choai choai chắc lại ăn chơi đập phá. Vài bác bộ đội già.....Nghe cậu mình nói chuyện thì toàn mấy ông chơi ma túy xong bị hốt vào đây, chỉ có mình với cậu mình là tội nặng

Ở trong phòng tạm giam hai ngày, mình chẳng chuyện trò với ai, thỉnh thoảng cậu hỏi gì thì nói. Suốt hai ngày đấy mình khóc rất nhiều, nhớ vợ, nhớ con....Không lúc nào mình không nghĩ đến em....

Đến ngày thứ 3 thì mình và cậu tiếp tục bị dẫn đi hỏi cung, rồi được đưa về trại tạm giam của ca huyện. Có lẽ bố mẹ mình đã thu xếp nên mình và cậu mới được vào chung buồng chứ theo mình biết thì nghi phạm trong cùng vụ án không được tiếp xúc với nhau, cũng ko đc thăm nuôi trong thời gian điều tra

Cậu mình tù con dạ, lần này thứ 3 rồi nên ko bờ ngỡ gì cả, mình thì chỉ còn như cái xác không hồn cậu bảo gì thì làm nấy. Cũng có thủ tục chào buồng nhưng cho nợ, cậu mình cũng được vào hàng mâm trên trong này. Còn mình, chả mâm nào hết, suốt

ngày chỉ nằm. Đêm nhớ đến em mình lại khóc....Cũng thỉnh thoảng lau nhà, lấy cơm theo phân công của buồng

Vì là trại tạm giam nên chỉ có tù án ngắn, với những người tạm giam chờ ra tòa. Mình với cậu mình ở đấy gần 2 tháng thì ra tòa

Ngày ra tòa mình mới được gặp lại người thân, tuy nhiên cũng không chuyện trò gì được, người nhà mình đến cũng đông cả bên nhà mình cả bên nhà vợ, mẹ mình, mẹ vợ ngồi dưới mắt đỏ hoe....

Sau mấy cái phần sét hỏi vợ vẫn thì mình bị truy tố tội giết người trong trạng thái tinh thần bị kích động mạnh, còn ông cậu thì cố ý gây thương tích....

Ông luật sư không biết nhà mình mượn hay chỉ định nhưng cãi cũng hăng phết, mỗi tội chả đc việc gì tòa vẫn tuyên án.....

Mình có nhiều tình tiết giảm nhẹ, gia đình có công với cách mạng, phạm tội lần đầu, đầu thú, nạn nhân không chết.... Với chắc bố mẹ mình cũng lo lót nên vào mức thấp nhất 6 tháng tù giam. Cậu mình thì không được như thế, mình biết chắc bố mẹ mình cũng lo cho cậu không khác gì mình nhưng cậu mình nhiều tiền án tiền sự, vẫn đang trong thời gian thử thách..... 3 năm tù giam.....

Chiếc xe thùng lại đưa mình với cậu về trại, mình không kháng cáo, cũng chả còn tâm trạng nào, muốn ở bao lâu cũng được....

Nhất nhật tại tù, thiên thu tại ngoại. Chỉ có mấy tháng trời mà nó dài lắm, mình lại mất ngủ nên thời gian nó càng dài. Thời gian trong này bố mẹ mình cứ đều đặn 2-3 tuần thăm 1 lần, bố mẹ vợ thăm vài lần. Nhỏ Khánh em vợ mình cũng đến 2 lần, có lẽ do em học xa quá... Mỗi lần gặp nhau mọi người chỉ khóc là chính, cũng không nói được gì nhiều.....

Ngày mình ra tù, lẽ ra chục ngày nữa mới đến ngày ra nhưng ko hiểu sao lại đc ra sớm ít hôm. Tối hôm trước mình có lấy hết tiền lưu ký mua đồ mời anh em, mỗi tháng bố mẹ mình gửi lưu ký 3 triệu nhưng mình không tiêu gì mấy, chỉ mua thuốc lá nên lúc về còn gần chục, mình mua đồ mời mọi người còn chuyển cho cậu 3tr còn lại, cậu mình bố mẹ mình cũng lưu ký 3tr mà ông tiêu ác lắm toàn hết sạch sẽ

Mình cũng không báo về nhà, báo cũng đc trong phòng cũng có đt, mỗi lần gọi nhờ thì cứ 5p trả 1 cái thẻ 100k. Buổi sáng mình được dẫn đi làm thủ tục, rồi nhận lại đồ của mình lúc bị bắt. Cũng không còn gì đâu, còn bộ quần áo, thắt lưng mất, điện thoại mất. May nó trả mình cmnd, 2 cái bằng lái xe, thẻ ngân hàng, nhưng toàn bộ tiền trong ví và cả chiếc ví cũng ko còn....Đám giấy tờ của mình đc nó buộc lại bằng cái dây chun

Bước ra khỏi cánh cổng trại giam, mình chỉ muốn đến ngay với em. Ra đường lớn bắt xe, về đến khu nhà mình thì mình xuống, vào chợ mua một bó hoa hồng. Trong túi chỉ có đúng 60 nghìn trại cho tiền xe đi về nhưng mình đi nhờ xe tải nên không mất tiền. Mua một bó hoa hồng 9 bông mất 45 nghìn, một bao thăng long

với 1 chiếc bật lửa 12 nghìn. Còn 3 nghìn trong túi cũng không đủ tiền đi xe ôm, mình đi bộ gần 3 km đến nghĩa trang.

Cảm giác đau đớn lại hiện về, nguyên vẹn như chỉ ngày hôm qua, mộ em đã xanh cỏ....Mình lại quỳ xuống bên cạnh mộ em, gục mắt khóc...

- Em, anh đã về rồi đây.....

Chap 32

#579

Old 06-01-2016, 17:08

Mình gục mặt xuống, nước nở như một đứa trẻ, những đau đớn, những nhớ thương vỡ òa trong khoảnh khắc....

Mình ngồi từ 9h sáng, đến 7h tối, mình nói chuyện với em, kể cho em nghe sáu tháng qua mình đã sống trong tù như thế nào. Những ám ức, những khổ cực trong tù mình kể với em. Nhưng em không đáp lại.....

Trời tối dần đi, mình chào em, hôn lên bia mộ của em...Ngày mai anh lại tới....

Chắc em lạnh lắm, mùa đông rồi, nhưng anh không có cái áo khoác nào ở đây cả... Khi mình bị bắt là mùa hè, chỉ mặc có chiếc sơ mi với áo phông...Mình gầy đi khá nhiều đến cái quần mặc lại cũng rộng, có cái thắt lưng thì bọn chó nó cũng mút mất

Cởi chiếc áo sơ mi, gió lùa lạnh buốt, nhưng em chắc còn lạnh hơn rất nhiều, đắp chiếc áo lên mộ em, mình ra về

Nhà mình vẫn sáng đèn, cũng còn sớm, cổng chưa khóa. Bước vào nhà thì đang bữa cơm, giờ này ăn cơm kể cũng là hơi muộn. Bố không có nhà, cũng phải hôm nay là giữa tuần, dù gì cũng bố

cũng phải đi làm. Có mẹ mình, Bống, và nhỏ Khánh, tại sao nhỏ lại ở đây ????

Mẹ thấy mình thì buông bát đĩa

- Thiện, sao con được về hôm nay
- Con cũng không biết tự dưng người ta cho về
- Sao con không báo để bố mẹ đón

Mẹ mình ôm lấy mình, khóc nức nở, mình cũng chảy nước mắt. Nhỏ Khánh cũng nhìn mình, cũng khóc. Bống còn nhỏ chưa biết gì mấy nhưng chắc nhớ bố, nhớ mẹ lại thấy người lớn khóc nên cháu cũng khóc lên ầm ĩ.....

- Con về khi nào, sao muộn thế này mới về tới nhà
- Con về từ sáng, con đi thăm Yến....

Nhỏ Khánh giờ mới lên tiếng

- Anh, anh rửa mặt rồi ăn cơm đi đã, anh chưa ăn gì đúng không...

- Ừ đi rửa mặt rồi ăn cơm, con gầy quá...
- Vâng....

Mình bế bồng vào nhà tắm, Bồng bé bồng ôm chặt cổ mình. Tội nghiệp con gai chắc nhớ bố mẹ lắm. Bồng chốc không còn mẹ...Bố thì mang tiền án giết người, rồi sau này con sẽ ra sao...Con có trách bố không?

- Anh đưa cháu em rửa mặt mũi cho cháu

- Ừ

- Anh có mệt lắm không

- Anh không

- Anh gầy quá...

Mình rửa mặt mũi, nước ấm, thoải mái quả chỉ muốn tắm luôn. Trong tù tắm phải có lịch, 1 tháng cắt tóc 1 lần, 1 tuần cạo râu 1 lần...Ôi cái khoan hồng của nhà nước. ĐKM cơm thì bữa nào cũng nấu nát bét cho nặng cân, canh rau muống toàn cọng là cọng, cả nồi canh đéo thấy nổi đc lấy 1 cái váng mỡ...

Đồ cantin thì đắt vãi nồi, vina 30k 1 bao, thăng long 25k. Mỳ tôm 10k/gói, tổ sư bố chúng mày....

Soi mặt vào gương, đúng là mình nhìn khác thật, gầy đi rất nhiều, râu ria tua tủa....Vợ mình mà nhìn thấy mình thấy này chắc em xót lắm...Tự dưng nước mắt lại ứa ra

Bữa cơm kéo dài vì mẹ liên tục hỏi mình đủ thứ chuyện

- Thế ở trong đây con ăn uống thế nào
- Thì người ta ăn thế nào con ăn thế
- Có bị bắt nạt không
- Dạ không có cậu Minh rồi
- Thế con có biết bao giờ cậu được về không
- Con cũng không biết nhưng chắc còn lâu
- Ừ thôi được rồi, Cậu con cũng quen rồi, con đừng lo nghĩ nhiều nữa....
- Vâng...

Mẹ và nhỏ K không ăn nữa, chỉ ngồi nhìn mình ăn, mình cũng không muốn ăn nuốt mãi mới hết bát cơm...

- Thế Khánh học hành sao mà hôm nay lại ở nhà....
- Em mới được nghỉ
- Ngày gì mà nghỉ....
- Dạ.... Thôi anh cứ ăn đi nói chuyện sau

- Thôi dọn đi, anh không ăn nữa

- Anh ăn ít thế

- Ừ, anh quen rồi...

Mình đứng dậy, bế theo bé bỗng về phòng, con gái mình rất tình cảm, trước đây khi đi ngủ lúc nào cũng đòi nằm giữa bố mẹ, đi ngủ phải ôm cổ bố mẹ mới ngủ.....

Căn phòng thờ được mở ra, phong phòng vẫn còn bóng khói chắc mẹ cũng mới thắp hương, bức ảnh em ở đó, tươi tắn quá.....

Quote:

Em ra đi bỏ lại anh và con thế này, anh biết phải làm sao hả em. Quãng đường em đi cùng anh sao ngắn ngủi thế này, ngôi nhà này, nơi đâu cũng có những kỉ niệm anh và em, nơi đâu cũng có hình bóng em, anh biết phải làm sao đây. Mười năm trời, em bên anh khi anh chỉ là một thằng nhóc, đến hôm nay anh đã là một người đàn ông trưởng thành, nhưng thiếu em anh vẫn không biết làm cách nào để sống tiếp cả.....

Thắp cho em mấy nén hương, mình lặng lẽ ngồi đấy, bé bỗng nằm trong lòng bố, đủ lâu để bé ngủ say từ lúc nào....

- Anh...

- Ừ

- Anh đưa cháu em bế, anh đi tắm đi quần áo em đã sắp trong phòng tắm rồi

- Ừ...

Chap 33

#642

Old 08-01-2016, 10:44

Nước ấm làm tâm trạng mình dễ chịu đi ít nhiều, mình ngồi khá lâu trong nhà tắm, cơ bản là cũng bẩn. Trong tù mỗi lần tắm được có 1 thùng nước con con, cái loại thùng đựng sơn ấy, chưa ướn người đã hết cmn nước rồi

Tắm xong mình tìm mọi mắt cái dao cạo râu mà không thấy đâu, mọi khi vợ mình vẫn sắp sẵn dao cạo trên bồn rửa mặt cho mình, mình cạo xong vứt đó vợ mình lại cất ko sợ bé bỏng vô nghịch rồi đứt tay, nhưng vợ mình cất chỗ nào thì mình chịu.....

Về phòng thì thấy nhỏ Khánh ôm bóng ngủ ngon lành rồi, mình lạng lẽ mở tủ lấy chiếc chăn rồi sang phòng thờ nằm. Phòng thờ nhà mình cũng có cái sập nhỏ nhỏ, mùa nóng mình với bố mình thỉnh thoảng ngủ bên đó gió mát lắm, nhưng chỉ đàn ông trong nhà được ngủ ở phòng thờ thôi

Trên ban thờ có chai singleton không biết thấp hương từ bao giờ, đang buồn...Mình xách xuống uống.....Vơi nửa chai là mình đã say rồi, bắt đầu ngồi nói lảm nhảm, rồi khóc.....Rồi ngủ thiếp đi lúc nào chả biết nữa

Sang ra mình dậy thì không thấy ai ở nhà nữa, mẹ thì chắc đi làm rồi, Bống chắc đi học, còn em chắc về rồi. Mình vsen xong cũng định đi qua xưởng xem tình hình thế nào. Nhà không có ai thế này trống vắng quá, cứ ở nhà rồi lại suy nghĩ ngẩn ngơ

Dắt chiếc cbr ra sân, đạp hơn 30p vẫn ko nổ , chắc để lâu quá hỏng rồi , phải dắt ra quán sửa thôi. Nghĩ là làm mình vào nhà mở két lấy tiền

Đời lắm chuyện oái oăm, két sắt nhà mình chìa khóa thì để ngay tủ, loại hòa phát hai chìa 4 số ấy. Nhưng nào giờ mình có biết mã đâu . Mã chỉ có mẹ mình với vợ mình biết, Định gọi cho mẹ hỏi mã thì sức nhớ ra là mình cũng đâu có điện thoại đâu

Ngồi thử mò mấy mã mà mình nghĩ ra trong đầu, vẫn ko mở được.... Bực cả mình....Đành ún xe qua quán sửa nợ vậy . Hóa ra xe mình nó bị khô dầu không nổ đc, thay bình dầu khác là lại nổ ngon. Thằng em sửa xe này hàng xóm lâu năm cũng thân ngồi chờ nó sửa xe mà nó cứ hỏi chuyện trong tù cứ như hỏi chuyện du lịch nước ngoài về ấy , sửa xe xong nợ tiền còn bảo mày cho anh vay 5 lít ^^ ngược éo tả được

Chạy qua xưởng...Vắng tanh vắng ngắt, tụi nó đi đâu hết sao ko có ai . Không lẽ mọi người kì thị mình đến mức nghe tin mình về là trốn biệt hết . Loay hoay không biết làm thế nào, mình đi ra viettel làm lại cái sim của mình, cả của vợ nữa. Của vợ chồng mình sim trả sau mẹ mình vẫn đóng cước nên ko bị cắt. Tổ sư bố con nhân viên viettel sim mình thì không có vấn đề gì, sim vợ mình thì mình đưa cmd của vợ mình rồi nó vẫn đòi phải của ai người đấy

làm. Định cáu rồi đấy, nhưng nghĩ cáu với bọn này cũng chẳng được gì nên xuống nước nịnh nọt, mất mười mấy phút cuộc đời nó mới làm cho

Có sim rồi, chạy ra quán điện thoại mua con nokia ghẻ 2 sim, mất 3 lít rưỡi. Thế là còn nhõn lít rưỡi trong túi, phi qua chợ mua bó hoa, cả cam nữa, hồi còn sống vợ mình thích ăn cam lắm.....

Chiếc áo hôm qua mình đắp cho em bị gió thổi bay đi đâu rồi không rõ, nhưng hôm nay trời có nắng rồi, chắc em cũng bớt lạnh lẽo phần nào. Mình lại ngồi xuống cạnh em, đặt hoa lên mộ em. Lại nói chuyện với em, ngày em còn sống em hay chê mình ít nói, cứ lì lì....Ân hận, phải chi anh có cơ hội làm lại, anh sẽ nói yêu em thật nhiều, nhiều đến mức em ngán chẳng muốn nghe nữa thì thôi.....

mình ngồi đó, vừa nói chuyện với em, vừa bóc hết 5 quả cam xếp từng múi lên mộ em.....

- Em nghỉ nhé, anh về đi làm, chiều anh lại tới.....

Quay về xưởng vẫn ko thấy ai cả, bấm số gọi cho cu em

- Alo

- Thành hả

- Dạ anh, anh về rồi hả

- Ừ
- Anh về khi nào
- Mới tối qua, thế tụi mày đi đâu sao ko đi làm
- Dạ hôm nay bọn em lắp máy trong núi xx
- À vậy à, thế bao giờ xong
- Dạ hết hôm nay
- Ừ thế cứ làm đi, tối về thì qua nhà anh
- Vâng
-

May quá, cứ tưởng chúng nó nghỉ hết rồi, dù gì mình cũng phải nuôi con nữa, công việc vẫn phải làm thôi.....

Chẳng biết đi đâu nữa, mình quay về nhà, cũng gần trưa rồi, về nhà thì thấy nhỏ Khánh đang ngồi nhặt rau ở sân, bé Bống thì đang lái ô tô (loại ô tô chạy điện của trẻ con)

- Ở....Sao em chưa về hả
-

Chap 34

#654

Old 08-01-2016, 14:39

Em nhìn mình, thoáng chút bối rối...

- Dạ em trông Bống
- Sao không cho cháu đi học
- Dạ tại mấy hôm nay trời lạnh....
- Thế em...Sao lại ở nhà không xuống trường
- Em.....Em nghỉ học rồi
- Sao lại nghỉ học, nghỉ từ bao giờ
- Dạ 2 tuần rồi ạ....Em....
- Để đó, vào nhà anh nói chuyện

Phải nói em vợ mình khá là sợ mình, trong nhà mình hay bên nhà vợ mình cũng thế. Mình là con trai một nên từ sớm bố mình công tác xa nhà, dần dần mình đã thay bố là trụ cột trong gia đình, bên nhà vợ mình thì ông bà không có con trai chỉ có hai chị em gái, thành ra cũng rất nể và tôn trọng con rể. Trong gia đình tiếng nói

của mình có trọng lượng lắm. Bình thường vui vẻ nhưng mỗi khi mình căng thẳng mà nói chuyện nghiêm túc thì không chỉ em, mà đến các cụ cũng phải lắng nghe. Cũng chính vì bố mình công tác xa nhà nhiều nên nhà mình có mỗi mình mình không có anh em chi hết. May có cậu Minh sống với mình từ nhỏ. Ông bà mất sớm, mãi đến năm cậu 25 tuổi cậu mới dọn về nhà ông bà sống, cũng ngay gần nhà mình thôi. Cậu mình cũng không phải dốt nát gì đâu, nghe nói thời trẻ cũng thi được vào trường sĩ quan biên phòng ấy, mà không hiểu sao tuột xích, ngày ấy mình còn nhỏ nên cũng chưa hiểu chuyện. Mà thôi lan man quá....

Em lúng túng thấy rõ, đứng dậy lau quanh lau chân mãi chưa thấy vào nhà. Mình đang định giục thì bố mình về....

- Thiện về rồi hả con
- Vâng bố mới về ạ
- Ừ, sức khỏe thế nào
- Dạ con cũng khỏe không có sao ạ
- Về sao không báo với bố để bố đón
- Dạ cũng tiện đường nên con về thẳng luôn
- Ừ...

Thật ra, mình cũng ngại, đi tù về chứ có phải đi đâu đâu mà đón với rước. Bố mẹ chắc hẳn cũng đau lòng nhiều lắm về chuyện của mình rồi...

Khánh thấy bố mình về thì chào hỏi rồi lại cặm cụi nấu cơm, ngồi nói chuyện được một lúc thì họ hàng nhà mình cũng đến hỏi thăm. Mãi tiếp chuyện mọi người mình cũng quên bẵng nhỏ Khánh đi. Đến trưa thì mẹ mình về, một lát sau bố mẹ vợ mình cũng qua....

- Thiện về rồi à

- Vâng, con xin lỗi con mới về chưa kịp sang chào bố mẹ mà lại để bố mẹ sang đây thế này...

- Thôi không sao, về là tốt rồi ... - Mẹ vợ mình rơm rớm nước mắt

Không gian trở nên nặng nề, buồn bã, cả nhà ngồi im lặng, chẳng ai biết nói với ai câu gì, sự ra đi của vợ mình để lại khoảng trống quá lớn, mà không biết đến bao giờ mới có thể nguôi ngoai.

- Lúc này em Khánh nó nói với con là nó nghỉ học, có chuyện gì vậy ạ

- Thôi trưa rồi, ăn cơm đi đã chuyện đấy nói sau - Bố vợ mình nói

Đoạn hai ông đi lấy rượu, mẹ mình với mẹ vợ cũng đi dọn cơm nước bỏ nhõn lại mình ngồi đấy, thái độ mọi người có gì đó rất lạ mà mình không hiểu được. Chắc hẳn có chuyện gì đấy giấu mình...Lúc đó mình còn rất buồn và nhớ em, nên mình cũng không để ý lắm. Bữa cơm gia đình cũng trống trải nhiều, vì thiếu em, không biết mọi người nghĩ gì, nhưng mình, thì vẫn không thể quen được với ý nghĩ từ nay phải sống mà không có em....

- Uống đi con....

- vâng

Mình đón chén rượu từ tay bố mình, rồi tu một hơi hết, tự rót cho mình một chén nữa, uống cạn....

- Thiện uống từ từ thôi con ... Mẹ vợ mình nhắc

Mọi người cố pha chuyện, cho không khí bớt ảm đạm, nhưng cũng chẳng khá khẩm hơn được bao nhiêu...Bữa cơm trôi qua lặng lẽ....

Nhấp ngụm nước chè, mình nhớ đến câu chuyện đang dang dở trước bữa cơm...

- Dạ chuyện em Khánh nghỉ học là thế nào ạ

Bố mẹ mình không nói gì, bố vợ mình trầm ngâm một lúc rồi cũng lên tiếng

- Con cũng biết, nhà mình neo người, bố mẹ chỉ được hai chị em nó....Cái Yến không may mắn số....Chỉ được cái Bống.....

- Vâng, nhưng chuyện đó....

- Con cứ bình tĩnh nghe bố nói, đừng ngắt lời bố

- Vâng...

- Vận hạn đến với gia đình ta, cái Yến thì mất, con thì gặp chuyện như thế. Bố mẹ già rồi thôi thì thế nào cũng được...Nhưng còn cháu, nó còn bé quá làm sao mà chịu được.... Nó cũng cần có người chăm sóc.....

- Mẹ với bà ngoại cũng định sẽ xin nghỉ sớm, để chăm nom cháu, nhưng mẹ già rồi, sợ không chăm nom nó được chu đáo - Mẹ mình lên tiếng

- Em Khánh nó có nói với bố mẹ là nó xin nghỉ học, rồi về xin vào trường trung cấp gần nhà học thôi, như vậy nó có thể chăm nom cho cái Bống. Con có về cũng phải đi làm nữa, mà con là đàn ông, chuyện chăm sóc trẻ con cũng khó cho con....Bố mẹ thấy như vậy cũng được, nên bố mẹ đã đồng ý cho em nó nghỉ...

- Con nghĩ chuyện này không được, chuyện học hành là chuyện quan trọng. Trước mắt con vẫn có thể đưa đón cháu đi học được

- Con nên nghĩ cho cháu, và cho cả cái Yến nữa....Cứ để em nó qua lại chăm cháu, một vài năm nữa cháu nó cứng cáp rồi tính sau

- Con xin lỗi, nhưng chuyện này con không đồng ý được. Ngày mai con sẽ đưa em Khánh quay lại trường...

Mình đứng dậy, không muốn nghe tiếp câu chuyện của các cụ nữa, Vô lễ thật, nhưng ngồi lại chút nữa thì mình khóc mất, thương con, nhớ vợ...Sao bỗng trong chớp mắt cuộc đời mình lại trở nên như thế này....

Nặng nhọc từng bước lên cầu thang, nhưng không về phòng, mình lại bước sang phòng thờ, thắp cho em mấy nén hương...

- Em ơi, anh biết phải làm sao bây giờ....

Chap 35

#715

Old 11-01-2016, 13:37

Cầm chai singleton còn dang dở, mình tiếp tục uống, chỉ có cách say đến không biết gì mới có thể trốn tránh cái cuộc đời này

- Anh

- ừ

- Em ngồi đây được không

- Được

.....

- Anh giận em à

- Không, về nghỉ ngơi đi, mai anh sang đón xuống trường, đã gửi đơn lên khoa chưa

- Dạ rồi

- Em điên hả....

- Không, em không điên - Em bắt đầu lạc giọng đi....

- Không điên sao làm thế

- Anh nghĩ vì sao ạ

- Anh không có cần.....

- Không phải vì anh đâu, Bống là cháu ruột em, là đứa con duy nhất của người chị quá cố, anh nghĩ em có thương cháu hay không, anh chẳng hiểu gì hết - em rưng rức lên rồi...

- Không nói nhiều, Bống còn có anh, có bác, có bố mẹ nữa, chưa cần em phải nghỉ học như thế

- Anh nhìn lại anh đi, anh còn có thể chăm lo được cho ai nữa. Đúng, anh đoán đúng đấy, em nghỉ còn là vì anh nữa đấy, biết anh sắp về nên em nghỉ đấy, vì anh đấy, anh thì hiểu em được bao nhiêu.....

- Về nghỉ đi, mai anh đón....

- Không

- về đi....

- Anh nghĩ anh quyết định được à, em đã làm rồi, anh cũng không thay đổi được đâu

- Đừng nói nhiều....

- Em cứ nói đấy, thì sao, anh là gì mà đòi quyết định thay em chứ. Anh quen mọi người theo ý anh rồi, nhưng lần này thì không....

- Nói CC gì nhiều....

- Anh thành như thế này từ bao giờ hả ...Em òa lên khóc

- Phải, tôi thế đấy, tôi là thẳng như thế đấy.....

Mình hét lên, nghe to tiếng mẹ mình lên xem có chuyện gì....

- Hai đứa làm gì mà ầm lên thế

- Không có gì đâu mẹ

Mẹ mình thở dài, rồi đi xuống....

- Ngày mai anh đưa xuống trường

- Vâng...Tùy anh

Em đứng dậy, đi xuống nhà, chỉ còn mình mình ngồi lại đấy, chán nản, mệt mỏi, mình lại uống tiếp. Hết chai rượu, mình loạng choạng đứng lên....

Chiều hôm đó mình lại ra thăm mộ vợ, ngồi với em được một lúc thì thẳng em ở xưởng gọi mình về nhà. Nói chung công việc cũng vẫn ổn định, cũng kém đi nhưng không đáng lo lắm. Em K

vẫn ở nhà mình không về, mình cũng không nói gì nữa, em chắc cũng tức mình hay sao đó, không nói không rằng gì cả, mặt cứ xỉ ra.....

Mãi đến lúc em nấu cơm, mình định đi ra ngoài chút cho không khí bớt nặng nề em mới nói:

- Anh Thiện

- Hà, gì

- Sắp hết mùa tam giác mạch rồi đấy

Phải rồi, hồi vợ mình còn em ấy rất thích hoa tam giác mạch, năm nào cũng bắt mình đưa đi vài lần để ngắm hoa, dù cũng mấy chục km chứ không phải gần gì lắm. Điều ấy mình cũng quên ư.....

- Ừ, để anh đi

- Em đi cùng anh

- Thôi, xa lắm

- Cứ cho em đi đi

- Ừ

Mỗi đũa khoác thêm cái áo rồi lên đường, cuối đông tầm chiều cũng nhiều sương mù lắm, nhưng mình vẫn phóng nhanh. Cuối mùa rồi nên chỉ còn lác đác hoa thôi, nhặt một lúc khá lâu mới được một bó nhỏ. Trời cũng tối nữa nên nhìn cũng khó...

- Về thôi

- Vâng

Trên đường về, mình đi đường mà cứ mãi mê nghĩ về những ngày tháng trước đây, cho đến khi em khẽ dựa vào vai mình, thì thềm

- Anh có biết không, em cũng thích hoa tam giác mạch lắm đấy

Tiếng của em nhẹ như gió, như chỉ để nói cho mình em nghe vậy.....

Mình tính mang bó hoa ra mộ em, nhưng lại sợ bọn trẻ con nó nghịch mất, dù sao đây cũng là bó hoa cuối cùng của mùa tam giác mạch năm nay rồi.....Mang bó hoa về nhà cắm lên ban thờ cho em, ngắt một bông nhỏ trong bó hoa ấy, mình cầm xuống nhà, Khánh đang chuẩn bị dọn cơm tối...

- Này

- Dạ

- Cho em này

Mình đặt bông hoa vào tay em, thấy em khẽ mỉm cười, tự dưng thấy lòng thật nhẹ nhõm.

Sáng sớm hôm sau, 4h sang mình đã dậy rồi, vẫn ngủ ở phòng thờ về sáng gió lùa lạnh quá không ngủ được nữa. Tối qua mình không uống rượu, để hôm nay đi sớm. Ngồi hút thuốc 1 lúc gần 5h thì cũng đi xuống nhà, mẹ mình cũng mới dậy....

- Mẹ lấy cho con ít tiền, giấy tờ xe con đưa em Khánh xuống trường

- Con vẫn quyết như thế à

- Vâng

- Thôi ý con đã quyết mẹ cũng không nói nữa, bây giờ con đang không được bình tĩnh, cứ để một thời gian nữa....

Mẹ mình bỏ lửng câu nói, mẹ kết lấy tiền cho mình. Cầm tiền và giấy tờ xe, mình về phòng gọi nhỏ khánh dậy

- Khánh, dậy đi em

- Dạ làm gì sớm thế anh

- Dậy chuẩn bị lát anh đưa xuống trường, đi sớm anh còn về nữa....

Em lặng im, không nói gì, đứng dậy chuẩn bị quần áo, chậm chậm sắp từng bộ quần áo vào chiếc balo

- Anh ác lắm anh có biết không

.....

Một chút kỉ niệm thời sinh viên

#722

Old 11-01-2016, 15:25

Chuyện xảy ra hồi mình học năm 2, lớp mình có thằng gọi là Bình lợn, gầy nhom cao nhăng, nhà có trang trại lợn ở hà tây cũ, một lần lớp mình hai chục thằng về nhà nó chơi bố mẹ nó thịt hẳn con lợn nên gọi luôn là Bình lợn .

Thằng này tính tình rất được, chơi với anh em không có gì phải chê, tội cái tính nhát. Nó tắm tía 1 con bé bên mẫu giáo trung ương, mà trọ rõ xa tận Triều Khúc. Mấy lần cu cậu đạp xe sang rồi nhưng chưa đi được đến đâu, tại con bé kia ở ghép, rủ ra ngoài thì nó không đi, mà ở lại phòng thì 3 đứa biết nói gì

Nó khấn khoản nhờ mình, đi cùng rồi đẹp hộ cái lô cốt kia, trong lớp thì nhiều thằng đẹp trai với dẻo mỏ hơn mình chứ mình tính hiền. Chỉ tại thằng này ngược ko dám nhờ bọn kia, hai thằng lại ngồi cạnh nhau nên hay tâm sự, với nó bảo mình có vợ rồi nên đáng tin hơn bọn kia

Mình cũng ngại chuyện này lắm, nhưng thằng này chí cốt, không đi không được, nên đành vậy. Chỉ khó nghĩ là làm sao xin vợ đi tối được thôi

Mình quyết định nói dối, vợ mình cũng biết mình thân với thằng này, buổi tối hôm lên đường mình dối là sang phòng thằng bình làm bản vẽ. hai thằng đèo nhau trên con giắc mơ thailand cha truyền con nối của mình. Sang triều khúc mới thấy sáng được hai con mắt, cứ như tam tạng đến được Tây Thiên ấy, cơ man nào là gái, xinh có, xấu có, vừa vừa cũng có, đa dạng về mẫu mã, phong phú về chủng loại, nhưng chốt lại là nhiều, nhiều như quân Nguyên

Phòng trọ con bé kia thì ở chỗ hồ Triều Khúc đi vào một quãng.

Con bé thằng này thích nhìn cũng được, xinh xắn, con bé ở cùng thì cứ lì lì, dù là cũng xinh nhưng chắc bị tự kỉ nhẹ, tội nghiệp còn trẻ mà đã bệnh tật

Ngồi thì cũng chả biết nói gì, toàn hỏi chuyện học hành thi cử, ăn ở. may không nói chuyện rau dền...Mãi sau thằng Bình nó mới kêu nóng với kêu khát. Mình hiểu ý bảo để tao đi mua mấy lon nước lạnh cả nhà uống, thằng này chỉ chờ có thể nhờ con bé kia dẫn mình đi mua lấy lý do là không biết đường. May mà con kia nó cũng nhắc đít lên. Mình thì cũng nhân cơ hội, phải chém gió nhiệt tình, đi vào lòng người, với mục đích là cầm chân con này ở bờ hồ. Được cái con này ở phòng thì im như hến chứ ra ngoài cũng chịu nói chuyện

- Anh Thiện học cùng anh Bình hả

- Ừ em

- Học bên đây vui không anh

- Vui gì đâu em, lớp anh hơn 6 chục con trai ko có con gái, buồn muốn chết

- Chả bù lớp em không có con trai (có thằng con trai nào học mẫu giáo mới là lạ)

- Thế hả, thế để anh bảo bọn lớp anh sang chơi với lớp em cho cân bằng nhé

- Vâng hi hi

Hi hi cái củ cải, hồi đó văn phong thì kém, giờ hết mưu hèn kế bẩn vã mồ hôi dít mà cầm chân em nó được không đến 1 tiếng. Về thì thấy đôi kia cũng cười nói rộn ràng phết, chắc khả quan. Cũng muộn uống nước xong hai thằng đi về. Trên đường về thằng bình kể tình hình tốt lắm, bắt mình tối sau lại đi với nó.....

đâu đến lần thứ 5-6 gì đấy, lúc này chắc em kia cũng quen đi ra ngoài với mình rồi nên việc cầm chân hóng gió ở bờ hồ cũng dễ hơn nhiều. Run rủi thế nào gặp đúng con mỏ quạ chim lợn học cùng lớp vợ mình (ĐM mà Hăng nhé, mà có kể thì kể đéo gì thêm mắm thêm muối làm khổ bố mà). Nó phone cho vợ mình thế nào tối về vợ mình sắp sẵn balo quần áo của mình ở ngoài cửa, éo cho vào phòng

mình năn nỉ ỉ ôi ngoài cửa, kể lẽ giải thích tiếng rưởi vẫn ko xi nhê, đành vác bolo sang phòng thằng bạn cachs không xa, tá túc

Sáng sau lên giảng đường xong về sớm, chạy sang trường em tìm em cũng éo ra gặp, điên vãi rồi, lại được cái bọn lớp em nó trêu chọc đã thế bố về

Mình cũng cáu, có gì đóng cửa bảo nhau, sao lại để tình hình đáng quan ngại như thế

Tá tíc bên phòng thẳng kia đc 3 ngày thì bố mẹ mình xuống, gọi mình về phòng chửi té tát, em thì cứ khóc rưng rức kể tội mình đi tán gái nọ kia. Mãi sau mình khai thật, thề thốt rồi gọi cả thẳng Bình sang làm chứng thề sống thề chết em mới tạm tin, mẹ mình còn cảnh cáo thêm 1 lần như thế nữa thì mình không cần về nhà nữa đâu

Từ đấy đến hết đại học, những lần mình được đi chơi tối một mình không còn nữa....

Last edited by javier-hernandez; 11-01-2016 at 15:40.

Chap 36

#733

Old 11-01-2016, 22:05

Mình chẳng biết nói gì, chỉ biết im lặng thôi. Cái khoản mồm mép là mình kém lắm, nhìn con gái khóc cũng chỉ biết đực mặt ra.....

Em lặng lẽ thu dọn quần áo, chậm rãi bỏ từng thứ một vào balo, có lẽ em cũng không muốn đi

- Em để lại mấy bộ ở đây được không?
- Ờ, để làm gì em, sao không mang đi mà mặc
- Anh không hiểu thật, hay anh cố tình như vậy
- Anh không....
- Để hôm nào em về thì em mặc, có được không ?
- Ừ, được

Mình để em thu dọn, mình đi trước lấy xe, lúc quay lại đã thấy em và mẹ đứng ở đường đón, em khóc hay sao đó vẫn còn sụt sịt,

mẹ thì có vẻ đang động viên em gì đó mình nghe cũng không rõ, lại một lần nữa mình đưa em đến trường, một quãng đường dài....

Em trọ trong một ngõ nhỏ, ở một mình, nơi này cũng phải cách trường em đến 2km. May là chủ nhà chữa cho người khác thuê

- Khánh này

- Dạ

- Sao em không có đồ đạc gì mấy vậy

- Từ lúc sảy ra chuyện với chị em đã định sẽ thôi học rồi, nên cũng chẳng mua gì. Em sợ không dám về nhà nữa, cho đến khi anh về....

- ừ, thôi để anh mua cho ít đồ mà dùng

Chiều tối hôm đó mình dẫn em đi mua một ít vật dụng cần thiết, lanh quanh cũng hơn 7h tối rồi, cũng chưa mua được đủ nhưng thôi tạm như vậy.

- Thôi anh về, đi ăn đi rồi về nghỉ cho sớm

- Anh không ăn ạ

- Trên đường về anh ăn

- Tối như thế này rồi, anh về sao kịp, hay mai anh hãy về

- Thôi, anh về được

Em cúi mặt, im lặng, nước mắt em lại rơi...

- Chỉ một hôm cũng không được ạ

.....

- Ừ vậy đi ăn nào, nín đi

Lại dẫn em đi ăn đúng quán cơm sinh viên ngày trước hai anh em ăn, mình dân quê, những chỗ đắt đắt tiền mình ngại vào lắm, có công việc hoặc có dịp đặc biệt thì được chứ bình thường ăn cơm hộp là được. Mình ăn không hết đĩa cơm, em cũng vậy, còn ăn ít hơn cả mình

- Đi dạo một chút không

- Dạ có

Mình dắt em đi lang thang, đường phố hà nội giờ này cũng bớt ồn ào đi một chút rồi, đông đúc, nhộn nhịp chứ không yên bình như quê mình

- Trường anh đang kia kìa

- Vâng em biết rồi

.....

- Ngày trước anh định xin trông xe ở quán này này, nhưng được vài hôm chị Yến thấy quán đông con gái quá, cấm ko cho anh làm nữa....

.....

.....

- Trước đây, anh chị trọ trong ngõ này này....

Đi lang thang một hồi, chẳng hiểu sao mình toàn dẫn em qua những nơi gắn với kỉ niệm của mình và vợ, cũng đã lâu lắm rồi mình không quay lại những chỗ này, nhớ vợ da diết. Ngày ấy mình còn trẻ con, nóng nảy, hiếu thắng, không biết đến bao nhiêu lần phải để vợ mình buồn, khóc vì mình. Giá như thời gian có thể quay trở lại.....

- Về đi anh

- Ừ, về thôi

Lúc đi lang thang thì nhanh, mà giờ đi bộ về đến mệt, về đến phòng em thì cũng gần 10h tối rồi, rửa mặt mũi cho tỉnh táo rồi mình tính kiếm chỗ ngủ lưng, đi cả ngày giờ cũng mệt lắm

- Anh lên nằm cùng em đi

- Thôi, anh nằm đây được rồi

- Lanh

- Không sao trong tù ngủ bậc xi măng cũng có khác gì nằm đất đâu, anh quen rồi

Mình ngại nên cũng không tắt đèn, cứ thế nằm, thỉnh thoảng lại hút một điếu thuốc vì khó ngủ, khác với vợ mình, em không kêu ca hay khó chịu vì mùi khói thuốc, chắc sợ mình.....

cũng vì mệt, nên mình ngủ một giấc ngon, không mộng mị. Hơn 5h mình dậy đã thấy em đang lúi húi trong bếp

- Làm gì dậy sớm thế

- Em nấu mì cho anh

- Ừ

Mình vào vsen, rồi ra ăn bát mì em nấu, trời đông lạnh ăn được bát mì nóng cũng thấy ngon, dù chỉ là mì không....

- Thôi ở lại học cho tốt, đừng nghĩ linh tinh nữa

- Vâng

.....

- Anh

- Hà

- Anh...Chờ em nhé

- Chờ gì

- Thì ở nhà chờ em, học xong em về....

- Không ở nhà thì đi đâu

- Không phải, ý em là....

- Anh hiểu ý em, nhưng anh không chờ đâu, học đi, đừng nghĩ gì khác

- Tại sao

- Sau này anh sẽ nói, em quên những chuyện buồn đi, cố gắng sống vui vẻ lên

Thực ra, mình thừa hiểu ý em là gì, mình có phải trẻ lên 3 đâu. Nhưng nếu mình nói mình sẽ chờ, thì chắc chắn em sẽ về. Nếu vì thế mà em bỏ qua những cơ hội tốt của cuộc đời mình, bỏ qua những người tốt đến bên em, thì mình không muốn....Cuộc đời còn dài, mình không muốn em vì lời hứa gì đó với mình mà đánh mất quãng thời gian đẹp nhất của đời người....

Chap 37

#742

Old 11-01-2016, 23:38

Mình đưa cho em ít tiền, rồi ra về. Em tiễn mình qua chỗ gửi xe, em buồn, cứ đứng vân vê mép áo

-Lên xe anh chở về

Em lên xe rồi, mình vẫn đứng đó chưa đi, với chiếc tai nghe audio-technica ad900 mình vẫn để trên xe, đeo lên tai cho em. Cầm chiếc zune HD mở cho em bài reason Ost trái tim mùa thu....

Quote:

<https://www.youtube.com/watch?v=EC8I9i3AOHQ>

- Nghe đi

Rồi mình chậm chậm lái xe qua nơi em trọ, đến nơi em cũng bỏ tai nghe xuống

- Hay quá anh

- Ừ

Em định để tai nghe lên lại mép kính....

- Cầm lấy đi, buồn thì nghe

- Em cảm ơn

- Đừng nói mấy câu khách sáo vậy anh không thích đâu, em là em anh mà

- Em sẽ không khách sáo nữa, nhưng em cũng không làm em anh nữa đâu

Mình lặng im, chẳng biết nói gì nữa, em xuống xe, qua gương chiếu hậu mình thấy em vẫn đứng đầu ngõ cho đến khi khuất hẳn.....

Những ngày sau đó mình lại quay lại làm việc, cũng gần tết rồi cố gắng cày kiếm chút đỉnh bù vào hao hụt tiền mà mình tiêu, mình vẫn đều đặn ra thăm mộ em, dần dần nỗi đau cũng dịu lại, như một vết thương đã liền miệng nhưng mãi không thành sẹo, và thỉnh thoảng nó lại rách ra, ứa máu....

Trước khi mình về Khánh có bắt mình gọi điện mỗi ngày nhưng mình từ chối, mình kêu tốn tiền không gọi, em quay ra đòi nhắn tin mình kêu vẫn tốn. Cuối cùng thì chỉ hay liên lạc qua fb có việc gì mới gọi....Mỗi ngày mình cũng dành thời gian buổi tối nt với em....Nhưng băng đi cả tuần nay cũng không thấy em nt, mình kệ, cũng chẳng gọi

27 tết, mình đi làm về, hôm nay cũng là buổi làm cuối cùng nên về cũng sớm hơn mọi ngày một tí. Em đang đứng dựa lưng vào cổng nhà mình, vừa nhìn thấy mình em quay sang mỉm cười, có vẻ cũng ấm áp lắm, dù trời có tí mưa phùn....Mình thấy em cũng vui lắm, nhưng mà nghĩ linh tinh, rồi cũng hơi tức em cả tuần nay ko nt nên vẫn cố ra vẻ lạnh lạnh

- Hi anh, em không có chìa khóa vào nhà

- Về hồi nào, sao không về nhà lại đứng đây

- Thì về rồi đây nhưng không có chìa khóa vào còn gì, hôm nào em đi đánh cho em một bộ chìa nhé

- Em lấy chìa khóa nhà anh làm gì?

- Làm gì kệ em, có cho vào không đây

- Vào đi....

Em xách balo lẻo đẹo theo sau mình vào nhà

- Ngồi chơi anh đi tắm đã, anh bận lắm nhé

- Anh làm gì làm đi, em làm gì kệ em chứ

- À ừ, kệ đời em

Mình làm về là phải đi tắm, đông cũng như hè, làm cái này nó bẩn lắm ae ạ, toàn rỉ sắt nó bám vào người...Tắm xong thì thấy em đang ngồi ở hiên, nhặt rau....Chả biết em thay quần áo ở nhà ra lúc nào nữa, là bộ quần áo tháng lúc trước em để lại.....

- Làm gì đấy

- Em nhặt rau, nấu cơm chứ làm gì

- Sao không về nhà????

- Không về, em ở đây tí đi đón bóng về chơi

- Không được, về đi

- Không

- Nay bướng nhỉ, anh không cho ở đâu

- Em có cần anh cho đâu hi hi

- Này nhà của anh....

- Anh nhầm nhé, nhà hai bác nhé.....

- À ừ nhà bố mẹ anh..Vớì anh

- Anh đừng nhận vợ, nhà hai bác thôi, hai bác cho em ở là được, anh quyền gì

Chết thật, sao con nhóc này đáo để thế nhỉ, đúng là nhà này bố mẹ mình làm nên thật, mình cũng chưa đóng góp được cái gì mấy, tại nhà có mỗi mình mình nên mình cứ mặc nhiên coi là nhà của mình thôi

- Anh đi đón bống đây
- Em đi với
- Đi làm gì
- Em thích đi đón bống mà
- Ủ ờ khoác áo vào

Đến trường bống thì không như mọi khi, mình đứng ngoài chờ em vào đón Bống, nhìn hai dì cháu tíu tíu dắt nhau ra, tự dưng mình thấy nhớ về em, trước đây, đã bao nhiêu lần mình đứng đây nhìn em dắt con như thế này....

Bé bống thích ngồi trên bình xăng, không biết bé xem ti vi lúc nào, mà thay vì ngồi thẳng bé bắt chước các tay đua trên ti vi nắm ôm chặt lấy bình xăng, chỉ có đầu hơi ngó lên để nhìn đường. Trẻ con thật giỏi bắt chước....

Về nhà thì mẹ cũng đi làm về rồi, từ ngày em đi xa, bé bống toàn ngủ với bà, ít khi ngủ với bố tại bố hay uống rượu, hay thức khuya ảnh hưởng đến bé. Bé quần bà lắm. Thấy nhỏ Khánh thì mẹ mình vui vẻ hẳn lên

- Khánh về rồi hả
- Vâng a. Bác mới làm về à
- Ừ, vào nhà đi không rét

Mình với bé bống ngồi chơi nhà ngoài, em với mẹ đi vô trong nấu nướng, bé bống nghịch lắm nên cũng lớn rồi mà lúc nào cũng phải có người trông hết, không dám để bé chơi một mình

Mẹ và em vừa nấu ăn vừa nói chuyện rồi cười rất vui vẻ, cũng lâu lâu rồi, nhà mình mới lại có cái không khí ấm áp thế này. Tết mà

Chap 38

#779

Old 12-01-2016, 16:33

Ăn cơm xong, mình xia răng xem thời sự, toàn tin biển đông csb việt nam cướp cano ra xem giàn khoan bị tàu TQ xịt nước ướt hết. Lớn rồi mà còn nghịch vậy, mà cái dàn khoan có gì lạ ngày nào cũng ra xem hoài

Em dọn dẹp xong rồi bưng hoa quả ra đưa mình ăn

- Về chưa anh đưa về

- Về đâu

- Về nhà chứ về đâu ???

- Em ở đây với Bống mà

- Vớ vẩn, không về nhà để bố mẹ chờ cho hả, đi lấy đồ đi anh đưa về

- Không

- Đừng nói nhiều, lấy quần áo đi

- Thôi cứ thế này về cũng được, hôm nào em sang lấy sau

- Tùy em

Mình nói với mẹ, rồi dắt xe ra chở em về, sang bên nhà vợ bố mẹ vợ mình cũng với ăn cơm xong, thấy mình với em sang bố mẹ vợ cũng không có vẻ gì ngạc nhiên lắm, chắc em đã gọi điện trước rồi

Mình chào hỏi ông bà rồi ngồi uống nc chè làm mấy ván cờ tướng với bộ vợ, kết quả vẫn như mọi khi, ván thứ nhất mình không thắng, ván thứ 2 bố vợ mình không thua, đến ván thứ 3 mình xin hòa nhưng bố vợ mình không cho

- Công việc này thế nào con

- Vẫn bình thường bố ạ, hôm nay con nghỉ rồi

- Ừ, 29 hai đứa sang sớm làm tất niên

- Cho cả cái Bống sang hả bố

- Hai đứa con sang sớm thôi, cháu cho ở nhà thôi mưa rét, trưa nó đi với ông bà nội sang cũng được

- Hai đứa con...Là hai đứa nào ạ

- Thì con với cái Khánh, sang sớm đấy bố cũng mời bố mẹ con rồi

- Sao lại con với em Khánh ?

- Nó chưa nói gì với con à

- Dạ chưa, nói gì ạ

- Nó bảo với bố mẹ từ hôm trước là tết này nó ăn tết bên nhà con với cái Bống cho vui, nó cũng xin phép ông bà bên đấy rồi...

- Chuyện này...Như thế sao tiện ạ....

- Cứ để nó bên đó cho hai dì cháu nó chơi với nhau, tết nhất rồi, đừng có để nhà cửa lạnh lẽo nữa con

Mình im lặng, cũng không biết nói thêm gì nữa, thảo nào Khánh nhất định không mang quần áo về.

Mẹ vợ mình mang ra một đĩa chim sẻ quay, ko biết bà mua ở đâu, thơm và ngon quá, kèm chai rượu thuốc

- Hôm nay có cái này ngon này, hai bố con uống mấy chén đi

- Mẹ mua đâu ngon thế

- Nay mẹ đi làm về thấy có người bán ở đầu cánh đồng nên mẹ mua

Mình lấy chai rượu rót ra, mẹ vợ mình ngồi cạnh bố vợ còn em Khánh cũng sấn vào ngồi cạnh mình

- Ngồi đây làm gì thế
- Ăn chim quay, anh hỏi lạ nhỉ
- Có uống rượu không mà ăn chim quay
- Mẹ cũng có uống đâu
- Nhưng chim này mẹ mua
- Thế thì em cũng uống rượu là được ăn chim chứ gì, rót em 1 chén

Bố mẹ vợ mình nhìn em cãi mình thì cười, mình ngại ngại....

.....

Không nói được câu gì nữa, mình với bố vợ cụng ly, thời gian gần đây mình khổ luyện nhiều tối nào cũng làm nửa lít nên nội công đã xếp vào hàng thâm hậu. Lai rai cũng hết chai 75, chim quay uống rượu ngon thật đấy , thế này về phải chăm đi bắn. Mình cũng có khẩu súng hơi tiệp slavia 631 mà bận cũng ít khi đi bắn lắm, thỉnh thoảng thấy con nào thì bắn thôi, toàn nướng cho bố mẹ ăn.....

Rượu cũng đã hết, chim cũng ăn hết rồi, mình xin phép bố mẹ ra về, cũng đã muộn. Mình đi ra sân thì nhỏ Khánh cũng đi theo

- Anh về đây

- Vâng, về thôi anh

Nói đoạn nhỏ cũng leo tót lên xe, mình ngại quá, ngại với bố mẹ vợ lắm...

- Đứng đây chờ anh

- Anh đi đâu

- Cứ đứng đây

Mình dựng xe nơi cổng, rồi đi vào nhà, xin phép bố mẹ vợ cho em sang nhà mình chơi với cháu, chứ cứ lỳ lỳ mà đi như vậy sao được.....

Về nhà thì Bống ngủ mất rồi, nên cũng chả còn gì chơi được, mình cũng mệt lại cũng hơi có tí rượu nên đi về phòng luôn. Nằm được tí thì em lên

- Anh chưa ngủ à

- Chưa, sao em không ngủ đi

- Em xem anh ngủ chưa

- Anh ngủ chưa thì có gì mà xem, à cũng được anh nhờ cái này
tí

- Gì ạ

- Lấy đồng phong bao trong tủ ra nhét tiền hộ anh

Mình cũng đã chuẩn bị sẵn ít tiền mới, ít phong bì để lì xì các em, các cháu hai bên, dặn em nhét phong bì còn mình ngồi chuẩn bị quà cáp đi biểu các nơi. Đợt đó nhà mình còn làm khai thác đá nên cũng phải có quan hệ với một vài chỗ

- Năm nay anh lì xì em bao nhiêu

- Lớn rồi làm gì có nữa

- Lớn là lớn thế nào, em chưa đến 20

- 5 chục

- Đồ ki bo

Chuẩn bị xong đồng quà tự dưng mình buồn ngủ quá, leo lên giường ngủ luôn, mặc kệ em muốn làm gì thì làm

- Anh ngủ đây, lúc nào xuống tắt điện....

Chap 39

#794

Old 12-01-2016, 22:21

Ngủ được 1 giấc thì mình buồn đái, với thèm thuốc lào nên tỉnh, nhìn đồng hồ cũng 12 rưỡi rồi. Vừa đứng dậy định ra ngoài thì thấy em nằm ngủ dưới sàn nhà, co quắp, đắp cái chăn mùa hè mỏng dính mà mình vẫn hay lôi thang phòng thờ ngủ. Nhìn em thấy tội vô cùng, sao em phải khổ như thế này, đến một giấc ngủ ấm áp cũng không có nữa...

Mình bế em lên giường, đặt vào chỗ mình vừa nằm cho ấm rồi đắp chăn lại cho em. Xong đi đái, buồn đái vãi , tiện thể bắn bi thuốc lào, mình nghiện thuốc lào từ hồi còn đi học ấy, sáng ngủ dậy chưa đánh răng rửa mặt đã phải làm ngay một bi rồi....Thế nó mới phê

Quay về phòng mình nằm xuống chỗ em vừa nằm, đúng là lạnh thật, lạnh như vậy là em nằm đây suốt từ tối, tự dưng thương em quá...

- Anh Thiện

- Hà

- Anh không ngủ được à

- Anh vừa dậy

Chắc lúc mình bế em lên giường em tỉnh rồi, cũng phải, như vậy đứa nào chả tỉnh, trừ bọn trẻ con.

- Anh lên đây nằm đi, không lạnh

- Không sao

- Lên đi....Không là em xuống đây

- Đừng nói nhiều, ngủ đi

Mình trùm chăn lên, cố nhắm mắt chờ giấc ngủ kéo đến....

Chắc tại đêm trăn chọc sáng ra mình cũng dậy khá muộn, giật mình cứ tưởng đi làm muộn, mãi mới nghĩ ra hôm nay đóng xưởng rồi. Xuống nhà thấy mẹ mình đang quét dọn sân, em đang lau bàn lau ghế. Thấy mình vừa đi vừa ngáp mẹ nhìn mình cười cười.

- Ngủ muộn sao mà giờ mới dậy

- Không, con ngủ sớm mà, tại say rượu

- Mà thì có ngày nào không say đâu con

.....

- Đánh răng rửa mặt đi, rồi đi sắm tết, chiều bố về rồi mà chưa mua được gì đâu

- Vâng

vscn xong, ra bàn mời điếu thuốc hút, chờ mẹ rồi đi thì mẹ mình vào

- Hai đứa đi đi, mua những thứ mẹ ghi giấy đây, còn thích gì thì mua thêm

- Mẹ không đi à

- Không, mẹ dọn nhà nốt

Nhỏ Khánh có vẻ thích lắm, cứ giục mình thay quần áo rồi đi nhanh không sợ mua không kịp. Mình nhìn tờ giấy mẹ đưa, dài dằng dặc hai trang, thờ dài.

- Em có biết mua tất cả những thứ này không

- Có, anh cứ mang theo đủ tiền là được

Mình trong lòng hơi nghi ngờ khả năng chợ búa của em, nhưng thấy em đang vui cũng không nỡ nói, thôi thì cứ đi rồi đến đâu hay đến đó. Mọi năm có bao giờ phải lo thế này, đã có vợ mình mua....

- Nhiều thế này phải đi xe mẹ mới chở được anh nhé

- Ủ ừ, biết rồi

Con cbr của mình đi thì thích thật, nhưng bất tiện, chả chở theo được cái gì, mình thì hay ngại đi xe mẹ vì mình hơi cao đi blade nhìn nó thế nào ấy, blade của mẹ mình là blade 2010 nó nhỏ chứ ko to như cái blade sau này. Mình dắt xe ra, chở em đi chợ, ngoài đường cũng nhận nhịp người đi sắm tết. Em ngồi sau mình, bám nhẹ vào mình, nhìn qua gương thấy em mỉm cười rồi khẽ hát cái gì đấy mình chẳng nghe rõ, nhưng chắc em đang vui. Và cả mình cũng vậy, lâu rồi, với có cảm giác bình yên mà ấm áp thế này....

Chợ cuối năm đông lắm, cũng nhiều đồ bán hơn hẳn ngày thường, mình gửi xe rồi lẻo đẹo theo em xách đồ. Em mua bán cũng giỏi phết, mặc cả kinh người làm nhiều lúc mình phát ngượng, đủ mọi thứ từ măng miến, bánh kẹo, thịt cá....Loanh quanh gần đến trưa em mới bảo mình

- Không được rồi anh ạ, nhiều quá rồi phải về rồi mới đi mua tiếp được

- Ủ, biết thế đi ô tô cho xong

- Nhưng đi thế này cũng vui mà hì hì

- Ủ

Lại phải chờ hết đồ về nhà, nấu cơm ăn, đến chiều chờ tiếp em ra thêm một vòng nhiều gần bằng chỗ lúc sáng nữa, mua gì đến lắm. Mọi năm mình ko phải đi, mẹ với Yến đi, có năm nay đi mới biết tết phải mua nhiều thứ thế này.....Về đến nhà cũng chiều rồi, mình nằm vật ra sập, thờ dốt

- Anh làm gì như chết đến nơi....

- Em có phải xách như anh đâu, cầm mỗi cái ví chả không mệt

- Tối đi nữa nha

- Đi đâu

- Mua đào, ở chợ hoa ấy anh

- Thôi thôi, anh mệt lắm em bảo bác đi cùng đi

- Không, anh đi với em đi, anh nhá

Tính mình thật thà, dễ mắc bẫy lắm cứ nghe con gái nói ngọt là lại mềm lòng, rõ khổ

- Ừ biết thế, nấu cơm cho anh ăn đi, đói rồi

- Vâng hì hì

Mẹ mình vào nhà từ lúc nào, đứng nhìn mình và em nói chuyện, mẹ cười mỉm, chờ em đi mẹ mời ngồi cạnh sập

- Sao, có mua đủ các thứ mẹ dặn không

- Con biết đâu, mẹ hỏi em Khánh xem

- Ừ, đi chợ tết vui không

Thực ra, thì có vui, nhưng mình ngượng với mẹ

- Không, vui gì, mệt bỏ xừ, toàn người là người thôi

- Thế hả - Mẹ lại cười rồi bế bống đi tắm. Cũng lâu rồi, không thấy mẹ cười nhiều như thế

Chap 40

#816

Old 13-01-2016, 13:30

Trong lúc chờ cơm mình nằm vắt chân ở sập, mở lệ quyên nghe sâu tím thiệp hồng bụng bảo dạ một mai em lấy chồng anh có buồn hay không

Bố về, có lẽ hơi ngạc nhiên thấy thằng con trai hôm nay lại vừa nghe nhạc vừa rung đùi

- Bố về ạ

- Ủ, ra bê đồ vào cho bố

- Vâng

Bố mình thường có ít quà tết, năm nay mình ưng, nhiều rượu thật, chỗ này phải uống hết tháng giêng....

Trong bữa cơm mình cũng có uống chục chén, đang xia răng nói chuyện với bố thì em khánh chạy ra

- Đi thôi anh

- Đi đâu

- Ơ, đi chợ hoa

- À, ừ nhỉ, đi

Chợ hoa năm nay vẫn chỉ như mọi năm, nhiều đào nhưng đào không được đẹp lắm, em chạy nhảy tíu tít, chỗ nào cũng sà vào em, mình phải dặn là không mua thì đừng hỏi không người ta mắng cho....

- Khánh này....

- Dạ

- Anh xin lỗi, nhưng em chỉ được xem thôi, không được mua đâu, năm nay nhà mình.....

- Vâng em biết rồi

Thấy em có vẻ buồn, mình tự dưng thấy có lỗi với em, tội nghiệp, em xứng đáng với những thứ tốt đẹp hơn thế này nhiều, ở cạnh anh chỉ làm em buồn theo anh thôi.....

Nhưng em vẫn còn trẻ con lắm, buồn tí rồi lại lôi mình sang chỗ vui chơi, thấy trò gì cũng đòi nhảy vào chơi. Tiên sư bọn tôm cua cá, em thì dễ lừa, được một lát đã thua hơn 300k rồi....

- Đưa em thêm, em sắp đỏ rồi anh

- Em chơi toàn thua, hết tiền lẻ rồi

- Anh cứ đưa em, phát này em thắng

Nhìn em vui vẻ mình cũng chẳng nỡ nói là em đang bị lừa, thôi thì cứ cho em chơi, miễn em vui là được

Em chơi hẳn 500k, không biết do em đỏ thật hay bọn kia ra tay lỗi mà em ăn thật, em nháy căng lên ôm lấy mình

- Đấy, anh thấy chưa , em thắng rồi kìa, lãi rồi anh ơi

- Ừ ừ lãi rồi thì đi thôi

- chờ em tí bây giờ em mới đỏ

một lát sau em mới chịu đứng lên sau khi thua liên tiếp mấy phát nữa, cả số tiền lãi của em và số vốn 800k mình cấp cho em đã không cánh mà bay....

- Em nợ anh 800k nhé

- Không, tiền đấy anh cho em mà

- Anh cho hồi nào, anh cho mượn thôi

- Không, anh mà đòi nữa là em khóc đấy

Sang đến chỗ bắn súng, em đòi mình bắn thắng cho em con gấu, thắng chủ trò cũng tử tế, cho mình bắn thử thoải mái, bắn thử 5 phát trúng cả 5. Đến lúc bắt thật bắn 5 phát trượt cả 5

- Thôi anh ơi, không bắn nữa

- Không được, vừa rồi anh run tay thôi, giờ bắn thật nè, chủ quán cho 5 viên nữa

Lại trượt hết, đụ mẹ cái rồi đây

- Cho tao 5 viên nữa

Hên cho mình là đến viên gần cuối thì cũng bắn trúng, tổng thiệt hại 450k lấy được con gấu ko biết đáng 100k không

Lang thang quanh chợ hoa, tuy đi cùng nhau nhưng nhìn mình với em cũng không giống 1 cặp, mình thì xỏ tay túi quần, còn em thì ôm con gấu, cứ đi lang thang vậy....

- Mọi chân chưa

- Rồi anh

- Về nhé

- Không, ngồi nghỉ tí rồi chơi tiếp

- Thế ra ăn kem rồi đi tiếp nhé

- Vâng

Em ăn cốc kem mình thì uống cốc trà nóng, hút điếu thuốc rồi em lại kéo mình đi chơi khắp chợ, trò gì cũng đòi nhảy vào chơi tí, mà tuyệt nhiên không trò nào thắng

Ra về thì cũng hơn 2h sáng, đêm xuống vùng cao sương lạnh buốt, em khẽ vòng tay ôm lấy mình.

- Cảm ơn anh....Nay em vui lắm

.....

- Năm sau anh lại đưa em đi nhé

- Ngoan thì cho đi

- Vâng hì hì

.....

- Em ngủ nhé

- Không, ngã xuống đường đấy

- Không sao, em bám chặt rồi

Tưởng em nói chơi, nào ngờ em ngủ thật, về đến nhà mình lay hoay mãi không biết làm thế nào mang em vào được, may bố mình thấy xe về cổng mà không thấy vào

- Bố giữ hộ con cái xe tí

- Cái Khánh làm sao đấy

- Ngủ thôi ạ, mãi chơi đến lúc về ngủ gật

- Mà làm bố hết hồn, tưởng chúng mày làm sao, năm hết tết đến rồi cẩn thận, thôi bế nó vào bố dắt xe cho

- vâng

Bế em vào nhà, mà không biết cho em ngủ đâu đây, nay bố về bỗng ngủ với ông bà, nhà mỗi hai phòng có giường...Hơi ngượng với bố mẹ nhưng đành bế về phòng mình. Vừa đặt em xuống giường thì em mở mắt

- Hi hi mệt không anh

- Dậy rồi à

- Em dậy từ lúc bác ra, xấu hổ quá em kệ cứ giả vờ ngủ luôn

- Dậy không tự đi bắt anh khiêng lên đây

- Hi hi không giả vờ thì làm sao được anh bế

- Thôi ngủ đi, mai còn về bên nhà sớm đấy

- Em sang cùng anh xong lại về cùng anh nhé

- Ừ

- Anh nằm đây ngủ luôn đi

- Thôi anh ngủ đi

- Không, anh cứ nằm đây

.....

Nghe giọng em như sắp khóc ấy, mình cũng ngại đêm rồi nhờ em khóc lên bố mẹ mình lại tưởng có chuyện gì. Cả đêm mình trần trọc chẳng ngủ được bao nhiêu....

Chap 41

#852

Old 13-01-2016, 22:17

5h30 mình dậy, bên cạnh em vẫn đang thở đều, nhẹ nhàng kéo chiếc chăn lên cho em rồi ra ban công làm bi thuốc Lào, cái thủ tục buổi sáng này không quên được các bác ạ . Hơi sương buổi sớm làm đầu óc mình dễ chịu hẳn, quyết định đi mặc bộ võ phục vào thể dục thể thao tí, lâu nay nát choét toàn rượu chè không chịu thể dục gì hết. Được lúc thì thở hỗn hển, mồ hôi như tắm, định đi vsen thì em đã ngồi ở bậc cửa

- Anh dậy sớm vậy
- Ừ dậy tập thể dục
- Mặc võ phục nhìn thích thế, anh dạy em đi, em cũng học
- Em hết tuổi rồi
- Hết tuổi là sao ạ
- Anh học từ năm 8 tuổi đấy, lớn rồi khó xoay lắm
- Như nào mà khó

Mình ép ngang, ép dọc thử cho em xem, em cũng lật đật định bắt chước, nhưng dĩ nhiên em không làm được.

- Thôi đừng cố

- Đau quá, thôi em chả tập nữa, có chuyện gì anh sẽ bảo vệ em anh nhỉ

- Tất nhiên rồi, anh chạy rất nhanh, có gì anh sẽ chạy đi gọi người

Mặc kệ em tức xì khói đầu, mình đi tắm cái đã, xong còn sang nhà vợ nữa

Mọi năm, ngày tất niên bên nhà vợ mình hay làm lớn, cỡ 5-6 mâm cỗ, mà năm nay nhà có chuyện buồn nên rút gọn, không mời ai cả, chỉ có nhà mình với nhà vợ thôi. Mình với em sang thì bố mẹ vợ mình cũng đã đi chợ về rồi, nhưng toàn thấy rau chả thấy thịt gì mà làm. Tính mình chả ngại, sang nhà vợ mình vẫn làm đồ ăn bình thường, thịt gà thịt vịt toàn một mình mình làm hết, cơ bản mình làm nhanh....

- Làm gì đây bố

- Hai con mèo nhà mình, bố nhốt trong lồng kia, mà làm khẽ, cái Khánh nó biết sợ nó không chịu

- Vâng bố yên tâm

Em mãi nhặt rau làm củ quả với mẹ vợ mình, không để ý mình cho hai chú mèo đáng yêu vào bì rồi, nhẹ nhàng xách ra sau nhà. Kiểm cái thùng cho hai em nó vào. Cũng đau lòng lắm nhưng mình đành đè cái cối đá lên chốc, rồi dội từng xô nước vào thùng

Chả mấy chốc chúng đã chết, nhúng nhanh vào nồi nước nóng, bố vợ mình cũng ra, hai bố con tranh thủ bào lông thật nhanh để tí nữa nhỏ Khánh không nhận ra được mèo nhà hay mèo mua

- Sao lại thịt chúng nó hả bố

- Bẩn như quỷ ấy chả thịt để làm gì, cái Khánh nó ở nhà nó thích giờ nó đi rồi ai nuôi

Bào xong mình mang ra vườn chắt rơm thui, đang thui thì em ra

- Anh làm gì đấy

- Thui mèo

- Mèo nào đấy

- Bố mua

- Hì, bố mua nhiều thế những hai con

- Ừ, hai con ăn cho thoải mái

- Béo nhì anh nhì

- Ủ ờ béo

Em ngồi xem tí đến lúc mình thui xong đi làm thịt thì em không dám xem nữa, chia làm ba món, phần thì hấp, lòng thì xào rau má, còn đầu giả cày . Mình thích món này lắm, không biết các bác thế nào chứ trên em uống rượu ngon nhất là với thịt mèò rừng, rồi đến mèò nhà....

Gần trưa thì bố mẹ em sang, mang bống sang, bữa cơm cũng có phần vui vẻ hơn những lần trước nhiều, sắp năm mới rồi chuyện buồn không ai muốn nhắc lại nữa, sẵn có thịt mèò em uống bao nhiêu là rượu, tí say

Tội nghiệp em Khánh ăn cơm xong mang cơm ra gọi mèò về ăn, một con tên là miu miu, một con tên là lu lu . Bố vợ mình bảo chúng nó đang mùa động dục còn lâu mới về ko phải gọi, em cũng tin

Cơm nước xong bố mẹ mình ngồi chơi lúc rồi về luôn, mời bố mẹ vợ ngày mai lại sang bên nhà mình, mình thu dọn cùng em rồi cũng xin phép về, em cũng đi theo luôn.....

Mấy ngày tết có em nhà cửa cũng vui hẳn lên, tính em vui vẻ và hơi trẻ con nữa, đôi khi hậu đậu nhưng mọi người ở cạnh em đều cảm thấy vui theo em, em rất hay cười....

Tối cuối năm, thu dọn nhà cửa, cho Bồng đi ngủ xong mình lại ra ban công ngồi uống rượu, được cái ngày tết ko phải rang lạc, nhiều đồ ăn. Có cái thịt traai gác bếp của đồng bào mình cũng mua 1 kg về ăn thử, uống rượu công nhận hợp, lúc chiều đi tảo mộ về, tâm trạng mình lại buồn, lại nhớ vợ....

- Anh lại uống rượu à

- Ừ

- Anh uống ít thôi

- Ừ

- Anh này

- Hà

- Anh đừng buồn nhiều nữa, có em nữa mà, dù người ta nói gì em cũng không sợ đâu, em sẽ bên cạnh anh

- Trẻ con cứ lo học đi

- Em nói thật, Chị Yến là chị gái em, chị thương em nhất, Chị mất rồi cái gì của chị em phải được thừa kế chứ. Anh và Bống chắc chắn là quý giá nhất với chị rồi, em sẽ thừa kế, mọi người nghĩ em thế nào cũng được, em chỉ nghĩ anh và bống là món quà mà chị dành cho em thôi....

Mình suýt bật cười, với cái suy nghĩ ngô nghê của em, cuộc đời phức tạp lắm em ạ, không phải cứ muốn sao là sẽ được như vậy đâu, lớn chút nữa rồi em sẽ hiểu thôi

Last edited by javier-hernandez; 13-01-2016 at 22:26.

Chap 42

#906

Old 14-01-2016, 22:16

Ngồi uống rượu có em rót cho uống cũng sướng, em mồm thì nói anh uống ít cơ mà cứ hết lại rót, quanh quẩn mình sắp say mẹ nó rồi phải xin em thôi đừng rót nữa.

- Sắp giao thừa rồi đấy, đi khiêng đồ cúng thôi

- Vâng

Lật đật chạy đi chạy lại sắp cơm cúng, luộc gà xong rồi bố mẹ mình cũng lên thắp hương giao thừa, mừng tuổi mỗi đứa 500k rồi bảo mình với em đi hái lộc, /chỗ nhà mình cùng xóm có nhà có cây lộc vừng có cảnh đẹp mình tia từ mấy hôm trước rồi, dẫn em ra bảo em trông chó cho mình leo lên bẻ

- Cẩn thận nhé, nhà này có con chó dữ lắm đấy

Em có vẻ run run, thực ra thì con cho nhà này ko dữ lắm, không dữ bằng chủ. Ban ngày nó cũng hiền thôi nhưng tối thì cũng hay cắn bậy. Nhất là nó thù mình, tại mình mỗi lần gặp nó ban ngày mình hay tiện chân sút cho lộn ngược lên....

Đang trò chuyện bẻ được cành lộc rồi thì nghe tiếng gừ gừ...

- Anh thiện ời

....

- Anh thiện, nó ra đây này

- Nói bé không nó nghe thấy ...

- Nó ra tới nơi rồi này

- Đừng im nó ko cần đâu

Mình cố với bé cảnh lộc, vừa bé được thì nghe bịch một phát, xong là chuỗi âm thanh ăng ăng ăng...Em cầm đầu chạ thẳng về nhà, mình chả biết chuyện gì cũng tụt xuống chạy thẳng về.....

- Làm sao mà em chạy như ma đuổi thế

- Em bảo anh xuống anh ko xuống, nó ra gần đến nơi

- Anh bảo đừng im rồi mà

- Nó cứ ra gần gừ gừ, em sợ quá nèm cho nó nửa hòn gạch xong chạy về luôn

Không biết là nên tội nghiệp em, hay tội nghiệp chon chó đây, vừa năm mới đã đc mừng tuổi nửa hòn gạch rồi. Đến ác nhân như

mình cũng chỉ đá đít nó thôi có bao giờ cho ăn gạch đâu....

- Tối nay em ngủ đây nhé

- Còn chỗ nào nữa đâu...

- Mà lì xì của em đâu

- Đây

Đưa cho em chiếc phong bì đã chuẩn bị sẵn, nhìn em hí hửng bóc ra

- Sao có mười nghìn

- Xem kĩ đi

- A, nhiều thế, năm nay anh lì xì gấp đôi năm ngoái

Mình có bỏ vào phong bì 1 tờ 100\$ nữa, mà tính troll em nên nhét xuống dưới cái phong bì dài, nhét thêm đồng 10k lên trên

Hơi men bốc tưng bừng lên đầu, mặc kệ em hí hửng, mình leo lên giường zZz một mạch tới sáng luôn

Mấy ngày tết nhà mình có chuyện buồn nên cũng không đi chơi đâu mất, quanh quẩn ở nhà rồi sang nhà vợ, hết ăn lại nằm, hết nằm lại ăn.....

Đến ngày 5 thì mình đi làm, gọi là làm khai xuân chấm mút tí rồi nhậ nhệ đến xế chiều thì về dẫn em đi chùa, sáng mai em lên trường rồi

Buổi tối cơm nước xong mình cho em đi mua vài thứ quà quê mang lên trường, rồi giục em về nghỉ ngơi sớm mai còn đi

- Mai có cần anh đưa đi không

- Thôi, vất vả cho anh, em đi xe khách được rồi, mai anh đưa em xuống bến xe

- Ừ

Mình và em im lặng, ngồi bên bậc cửa, buồn buồn mình lại rót rượu uống

- Anh uống ít thôi anh nhé

- Ừ

- Sau này đừng uống nữa....

- Ừ

Em nghiêng đầu, dựa vào vai mình, mình và em cứ ngồi lặng lẽ như thế, một chút buồn, chút nuối tiếc.....

-Khánh này

- Dạ

- Cảm ơn em....

Em mỉm cười, chẳng nói gì, lại dụi đầu vào vai mình, cứ lặng lẽ như vậy cho đến tận khuya, em lại ngủ gật.

Sáng ngày hôm sau, em thu xếp đồ chào bố mẹ mình, rồi mình đưa em ra bến xe, cả bố cũng đi cùng tiễn dì, trên xe hai dì cháu nói hết chuyện nọ đến chuyện kia. Mình muốn đi chậm một chút, nhưng có chậm thì rồi cũng đến, chẳng thể nào mà đi mãi được.....

Cảnh chia tay thì bao giờ cũng buồn, em rơm nước mắt hết ôm mình rồi ôm Bố, đến lúc mình giục em lên xe em mới chịu buông bố ra, nước mắt ngấn dài

- Bố ơi

- Gì con

- Bao giờ Dì Khánh lại về...

- Bố không biết.....

Mình cứ đứng nhìn cho đến khi chiếc xe chở em khuất hẳn, tần ngần.....

- Về đi bố

- Ừ, về con

.....

Chap 43

#976

Old 17-01-2016, 13:01

Mình quay trở lại với công việc, lại nhíp sống cũ tuy nhiên cảm giác trống vắng thì không tránh được. Mình cũng không còn nhiều tâm trí kiếm tiền nên giải tán luôn cái mảng khai thác đá, tập trung lại mỗi xưởng cơ khí của mình. Công việc cứ thế diễn ra, bình lặng thăm thoát đã mấy tháng, mình vẫn nói chuyện với Khánh hằng ngày, mỗi ngày một chút thôi

Một ngày tháng 4, mình nhận được một hợp đồng dàn chuyên đá từ dưới tàu và bến đò lên bãi, lắp đặt tại bãi đá dưới khu cầu long biên. Xa vậy lẽ ra mình cũng chả làm đâu, tiền thuê xe tiền đi lại cũng chết, nhưng họ trả cũng cao, với lại nhà họ hàng mình có con xe đầu kéo, loại hay kéo máy xúc máy cẩu ấy gọi là xe phọc, mình mượn được nên tính tự lái luôn, đỡ đc 1 khoản...Mình cũng có bằng FC nên ko ngại lắm.....

Hoàn thành dàn máy vào cuối tháng 4, mình với 3 đứa nữa trong xưởng đi xuống lắp máy, cu Thành đi cùng xe phọc với mình còn hai thằng kia cho chúng nó đi xe khách cho nhàn, đi từ đêm để tránh công an đỡ được tí tiền luật đường

- Thành

- Dạ
- Ngủ à
- Vâng
- Dạ kiểm chuyện gì nói đi, mình tao lái tao buồn ngủ lắm
- Kiểm chuyện gì bây giờ
- Thì có chuyện gì hay thì nói
- Em chả có gì hay....À anh này, lần này xuống anh có sang thăm cái Khánh không
- Thăm làm gì?
- Ở thì tiện xuống sang chỗ nó chơi
- Có cc gì mà chơi
- Anh cứ giấu em, cái con Khánh ấy nó thích anh em biết thừa
- Sao biết
- Thì mấy hôm tết em thấy nó ở nhà anh suốt
- Rồi sao

- Thì chả là nó thích anh à
- Mà nói như cc
- Như cc thì thôi, em đi ngủ đây
- Thôi, tao đùa, dậy nói chuyện đi
- Thích bỏ cha còn làm bộ
- Mà biết gì, khó nói lắm em ạ

....

Hai anh em cứ thế nói linh tinh đủ thứ chuyện, chủ yếu cho đỡ buồn ngủ khi lái đường dài các thím ạ. mình không phải dân lái xe chuyên nghiệp nên lái xa thế này là khá mệt, mấy con đầu kéo cũng khó lái nữa nên tốn sức lắm không như lái xe con....

Tới nơi thì sáng sớm hai thằng kia cũng xuống rồi, đi mượn cầu về cầu máy rồi lắp luôn, mình cũng muốn thu gọn việc lắp ráp này trong 3 ngày thôi vì xe mượn lâu cũng ngại.

LÀM một mạch đến gần 7h tối thì nghỉ...

- Thành này
- Dạ

- Cầm tiền tí đưa hai thằng kia đi ăn uống rồi về xe mà ngủ, trông xe trông máy, đừng có rượu chè gì đấy

- Anh đi đâu

- Tao đi có tí việc, hỏi làm gì việc mà ả

- Vâng he he

.....

Mượn được con ware nát của một anh ở bãi đá, mình lượn sang cầu giấy, giả vờ đeo quan tâm thôi chứ thực ra cũng nhớ nhớ

Mình vẫn nhớ đường, tại ngày xưa cũng học khu cầu giấy này nên tuy không trợ khu em nhưng cũng biết, để xe vào chỗ để chung của khu trợ mình đi lại phía phòng em, vẫn sáng đèn, mở cửa, cũng phải mới có hơn 8h tí

Nhưng đứng cách phòng em một quãng , nhìn từ cầu thang dây đối diện sang thì em không phải chỉ ở trong phòng một mình, em đang nấu nướng gì đó, ngồi ở giường em là một thanh niên chuẩn đa cấp. Quần tây, sơ mi thụng kiểu việt tiến đóng hộp, giày đen bóng lộn, tóc chải luống 3/7

Đã thế thằng ôn này lại còn gồi gảy đàn guitar, đã đa cấp lại còn lai vãng nghệ sĩ nữaNhưng mà tội, nhìn nó cũng đẹp trai, thua mình tí ti thôi phải nói là 9/10

Nhìn lại mình, tóc tai thì chả bao giờ chải, vướng thì vuốt lên phát là xong, mà lúc này chắc như rơm ròi, ám khói hàn từ sáng. Mặt mũi chân tay thì đen nhem rỉ sắt...Ăn mặc thì nhếch nhác, bẩn thỉu, lúc sang đây nóng ruột đi mình cũng không kịp tắm rửa hay thay quần áo nữa, mà có thay thì cũng toàn đồ lao động thôi, đi làm mà....

Mình với thằng kia nhìn khác nhau quá, một trời một vực. Em và nó vẫn không biết mình đứng bên kia nhìn sang, thằng lỏi dừng chơi guitar, nói gì đó, em quay lại, vẫn nụ cười ấy....Có điều....

Lẳng lẳng ra dắt xe, quay lại gặm cầu Long Biên.....

Trên cabin con đầu kéo thấy lỗ nhỏ chúng nó đang làm gì đó

- Bọn này giỏi nhỉ, tao mới đi một lúc

Mấy ông con đã bắt cặp được với mấy anh làm dưới bãi, đang ngồi đan quạt, hứng chỉ mình cũng nhảy vào làm một chân, các cụ có câu đen tình đỏ bạc

Nhưng đời không như mơ, đã đen là đen như chó mực, có hơn tiếng đồng hồ đứt mắt củ rưỡi...Chán đời mình leo sang sàn mooc ngồi hút thuốc vậ....

có cuộc điện thoại gọi đến, là em, chắc nay ko thấy mình nt nên gọi, mình kệ chả nghe, em gọi mấy cuộc nữa rồi cũng thôi....Nhìn đồng hồ đã hơn 10h rồi...

- Anh Thiện ơi đt anh sao đấy, cái Khánh gọi cho em bảo gặp anh này

Thằng Thành chui ra khỏi ca bin vớt cho mình cái đt rồi lại chui ngay vào

- Alo

- Sao anh ko nghe đt

- Ủ anh để im lặng ko để ý

- Anh xuống Hà Nội sao không nói với em

- Sao em biết

- Anh Thành vừa bảo em

- À ừ, lúc tối anh có sang thấy em có khách nên anh ngại, lại về

- Anh hâm à, khách nào mà khách

- Thì cái cậu bán hàng đa cấp ấy, mà thôi anh làm cả ngày anh mệt rồi, anh ngủ đây, em cũng ngủ đi

Nói xong mình dập máy, thấy trong lòng ấm ức đéo chịu được, ĐM bọn đa cấp

Chap 44

#997

Old 17-01-2016, 22:07

Cay cú, trời thì nóng sãn cơn bực mình, đua đt với ví tiền cho cu Thành, mình đi xuống bến sông, cởi bớt quần áo, gieo mình xuống....

Nước mát, tranh thủ bơi vài vòng cơ mà bơi quanh quần thôi, tối đêm bơi ra xa cứ rợn rợn

Bơi được tí thì thằng em cứ gọi nheo nhéo là anh có điện thoại, mình kệ...

- Anh lên đê, nó bảo nó sang bây giờ đây

Thằng ngu này lại bán đứng mình rồi, cho nó địa chỉ làm gì không biết, lại lóp ngóp bò lên lấy đt gọi lại cho em nó

- Có chuyện gì vậy

- Không như anh nghĩ đâu mà, anh đang ở đâu

- Anh ở bãi, mà cái gì ko như anh nghĩ nhĩ

- Anh sang chỗ em đi, anh không sang là em mượn xe sang chỗ anh đấy (giọng mếu máo)

- Ừ thôi ở nhà anh sang

Lại đi mặc quần áo mượn lại con ware.....

Sang đến nơi thì khu trọ em khóa cổng rồi phải gọi điện cho em ra mở, vút xe vào xó rồi đi vào phòng em, cái đàn của thằng đa cấp vẫn vút trên giường, nhìn ngửa cả mắt lại nhớ đến bài đập vỡ cây đàn. Nhưng mà sợ phải đến tiền, lại thôi

- Gọi anh sang có chuyện gì không

- Dạ...Sao anh sang rồi mà không vào

- Anh ngại, anh đi quên tắm người bẩn lắm

- Anh đẩy trọ ở phòng cuối, lúc anh ấy về chị vợ đi đâu ko có nhà nên ngồi nhờ em một tí, chứ không phải như anh nghĩ đâu

- Ngồi nhờ còn gửi cái đàn đây luôn hả

- Không đàn của em mà, em thích nên mua để học đấy chứ, lúc anh ấy ngồi đây em nhờ anh ấy xem thử xem cái đàn này có tốt không mà

- À, ừ, vậy hả

Em ngồi xuống cạnh mình, cười cười....

- Anh ghen đấy hả

- Ghen gì, vợ vẫn, anh thấy em có khách sợ phiền em thôi

- Thật không, sao tự dưng anh khó chịu với em

- Ai khó chịu

-Anh chứ ai, còn gọi người ta là đa cấp

- Thì tại nó ăn mặc giống mấy thằng đa cấp

- Người ta đi làm thì mặc thế thôi chứ, thế là bình thường mà

- Ừ, bình thường....Có gì nữa không, không thì anh về nhé

- Không ở đây với em

- Thôi ngại lắm

- Ngại cái gì, anh chỉ vợ vẫn thôi, vẫn ghen hả

- Đã bảo không mà....

Tự dưng, em ôm lấy cổ mình, hôn chụt lên má mình...

- Ơ, làm gì đấy

Em lại mỉm cười, bám lấy tay mình.....

- Anh đừng có nghĩ lung tung nhé, em không thích người như vậy đâu

- Nhưng cậu ta biết đánh đàn đấy...

- Biết thì sao, em thích đàn ông giỏi võ thôi...

.....

- Sau này anh đừng vậy nữa nhé, anh phải tin em chứ

- Ừ....

Đang lãng mạn, thì bụng mình kêu ọc ọc, từ tối tới giờ chưa có ăn gì cả....

- Anh đói hả

- Hơi hơi

- Em rang cơm cho anh ăn nhé

- ừ

Mình lăm giường, đọc báo chờ em làm cơm cho ăn, nhìn em vừa nấu vừa cười rồi thỉnh thoảng lại hát mấy câu vu vơ....Tự dưng, thấy em đáng yêu biết bao nhiêu....

Bưng đĩa cơm cho mình ăn, em rang cũng ngon gồm, chả thua quán bao nhiêu, mà sẵn đang đói nữa

- Anh ở đây mấy hôm

- Chắc 3, xe anh mượn nhà chú Hải xong sớm về cho chú còn làm nữa chứ

- Tối sang đây ăn với ngủ bên này với em nhé, ở đây chỗ đâu mà ngủ

- Ngủ lán với ngủ xe cũng đc mà

- Không, sang đây, anh không sang là em sang đây ngủ với anh đây

- Nói vợ vẫn

- Có anh vợ vẫn ấy, mà...Anh cũng biết ghen hả

- Anh không ghen, tại nhìn nó giống đa cấp anh sợ nó lừa em thôi

- Thật không anh...

Em nhìn mình, mắt long lanh như này này , làm mình ngại vì các thím ạ....

- Anh bằng này đi nói dối em hả

- Hì em biết rồi

Mình ngại, chả nói gì nữa, cầm mặt ăn cho xong bát cơm, làm mệt lại đói, giờ được ăn nó thì nó lại buồn ngủ các thím ạ, ngại về nữa...

- Anh ngủ đây một hôm nhé

- Vâng

Mình đi vsen xong lăn lên giường luôn, giấc ngủ ập đến ngay sau đó ít phút....

Kỉ niệm Tết 2006

#1189

Old 24-01-2016, 22:09

Ngoại truyện 2

Câu chuyện này xảy ra vào năm mình và Yến mới lấy nhau, tết bọn mình về quê từ cỡ 17-18 âm lịch, giờ lại sắp tết, 9 năm tròn rồi.....

Về quê mình theo mấy ông anh ông chú lên rừng săn, rừng đầu nguồn cách nhà mình 7-8km, sung thì trên mình sẵn, không bắn lung tung là được chứ vào rừng bắn thì không sao. Được cái người dân trên mình tính tình hiền hòa, súng rất sẵn nhưng chưa thấy hàng xóm láng giềng mang sung ra nói chuyện bao giờ

Mình thì không có súng săn, chỉ có súng hơi thôi, ông anh mình mượn cho mình một khẩu không biết của nga hay mỹ gì đấy chữ đã mờ hết rồi, loại bắn đạn tự nhồi cát tút to hơn ngón tay cái. Mình bắn kém nên ông đưa cho khẩu này, đạn nó tỏa như hoa cải ấy bắn dễ trúng. Mấy ông bắn giỏi thì dùng kíp của dân tộc, bắn viên 1 thôi nhưng tầm bắn xa hơn nhiều

Vào đến rừng thì chia nhau ra, mạnh ai lấy đi thôi rừng rộng lắm, mình với cậu Minh đi cùng, mấy ông kia địa hướng khác, có khi đi 1-2 ngày mới về

Chuyến đó cũng là may mắn, mình với cậu bắn được 1 con hoẵng và 1 con lợn rừng, mỗi con cũng phải cỡ 2 chục cân, thực ra là cậu mình bắn chết cả hai, con hoẵng chết tại chỗ còn con lợn vẫn chạy được, mình đuổi rồi cho nó phát kết liễu gọi là ân huệ thôi

Về nhà làm thịt ra cũng được nhiều lắm, mang cho họ hàng một ít, biếu bố mẹ vợ 1 ít còn cỡ một nửa, mình định để chén dần, thịt hoẵng ngon lắm mà mấy năm nay hiếm rồi, ít khi được ăn....

Tối đi ngủ đang nằm ôm vợ thì em hỏi mình:

- Anh ơi

- Hà

- Ngày mai, anh cho em một ít tiền

- Tiền trong túi đây em tiêu cứ lấy, nếu cần nhiều thì để anh xuống nhà lấy thêm cho, mà em cần tiền làm gì vậy

- Em mua thịt

- Em mua thịt làm gì, ăn gì bảo mẹ mua cho

- Em mua thịt cho bọn trẻ con ở trường học đây anh

- Mấy đứa hay đi lấy rau trên rừng đây à

- Vâng, em nhìn bọn nó tội quá anh ơi, hôm qua em với mẹ đi chợ thấy tụi nhỏ còn đi chợ xin rau nữa

- Em định cho tụi nó thịt à

- Không, em định nấu cho chúng nó 1 nồi thịt to

- ừ, mai anh đưa em đi mua

- Cho em 1 cái đùi hoẵng nữa nhé

- Cũng được....Mà em định nấu gì

- Em định nấu giả cầy, trời rét này mà có giả cầy ăn ngon lắm

- Ừ...

Chỗ mình có trường học cho trẻ em dân tộc nội trú nữa, bọn nhỏ này khổ lắm, mà bé xíu thôi không phải lớn đâu, từ lớp 1-2 đến lớn là lớp 5. Bà con trên bản thì nghèo lắm chỉ có gửi gạo không xuống thôi, bọn nhỏ hầu như không có thức ăn thức uống gì, chỉ đi mót rau, đi xin rau. Đôi khi cũng thấy mấy đứa lớn làm lụng bầy thú nhưng bọn trẻ con không đi được xa, lại ít kinh nghiệm nên cả tháng có khi chả bầy nổi con sóc....Mình nhiều khi nhìn cũng thấy tội, nhưng mình không nghĩ ra giúp bọn trẻ bao giờ....

Sáng hôm sau em gọi mình đi chợ từ sớm, mua 5kg thịt với 2 cái chân giò, về còn xin cậu Minh lấy 1 cái đùi hoẵng, cậu mình thì dễ tính nói ổng đồng ý ngay. Em bắt mình ngồi chặt hết đồng thịt

đấy để em nhóm lò ninh. Đến trưa thì nừ, mình chưa bao giờ thấy nồi giả cây nào to như thế

đợt đó nhà mình cũng mua xe riêng rồi, thỉnh thoảng bố mẹ mình muốn xuống thăm hai vợ chồng nên mua đi cho tiện, lâu ngày mình cũng chỉ nhớ mang máng là daewoo nubira, mình lúc đó chưa có bằng đâu mà biết lái rồi, em với mình khiêng nồi thịt cho vào cốp rồi ra trường bọn trẻ con, lúc đó chúng nó vừa đi học về. Trong khu nội trú này cũng có khoảng 4-50 đứa ở, mỗi phòng nhà trường phải xếp đến chục đứa ở với nhau

Vợ mình hỏi thăm bọn trẻ, rồi bảo tội nhỏ về lấy nồi ra em chia thịt cho về ăn, cảnh tượng lúc đấy thật sự rất ấm áp, bọn trẻ lem luốc lắm, đứa 10 tuổi chắc chỉ nhỏ cỡ đứa 6-7 tuổi ở dưới xuôi thôi, mình nhìn và...chảy nước mắt. Lần đầu tiên mình thấy được sự nhân hậu trong con người em, điều mà sau này mình còn được cảm nhận thêm nhiều lần nữa, nhưng đấy là lần đầu tiên...

Năm nay, không còn em bên cạnh nữa, mình cũng muốn làm một cái gì đấy nhưng mà... Có lẽ, phải để hỏi xem có ai chịu đi cùng không, chứ tính mình hay thẹn lắm.

Giữa trời giá rét ở Hoàng Su Phì lúc này, tự dưng thấy nhớ em và thương bọn nhỏ khu nội trú quá, người xuôi thì mong tuyết, còn với đồng bào trên mình, tuyết thực sự là một nỗi kinh hoàng, với người lớn thì là hoa màu, gia súc ra đi, với trẻ nhỏ thì co ro trong những manh áo mỏng. Tuyết không đẹp như ae vẫn nghĩ đâu....

Chap 45

#1214

Old 25-01-2016, 22:43

Đêm ấy mình cũng không ngủ được nhiều, cơ bản cũng mệt nữa. Ngủ kiểu mơ màng được một lúc thì thấy nhột sau lưng, em nằm ôm mình từ sau, thỉnh thoảng lại cọ cọ vào lưng mình nhột nhột, làm mình tỉnh cmnl

- làm gì đấy ? không ngủ à ?

- Hì, ôm anh

- hâm à

- có anh hâm ấy

- à giỏi nhỉ, không thấy nóng à

- dạ không, hì hì

cô nam quả nữ trong phòng quả thật hơi có chút bất tiện, mình thì trong sáng ngời ngời nhưng thành cu em trong quần chốc nhất lại đòi phát biểu làm mình rất chi là ngại ngùng...

- Ngủ đi cho anh ngủ, mai anh còn phải làm nữa

- Mai em sang đây với anh nhé

- Sao được, em phải đi học chứ, mà anh đi làm chứ đi chơi đâu mà đòi theo

em im lặng, không thấy nói gì nữa, mình cũng tính ngủ tí cho đỡ mệt thì em rưng rức, rồi sục sục nói

- Em có làm gì sai không anh

Mình thấy em khóc thì sốt ruột, quay lại, qua ánh điện mờ mờ khuôn mặt mình và em khá sát nhau, cảm giác rất là căng thẳng vì mình không có được bạo dạn lắm....

- Sao em nói thế, mà sao lại khóc, có gì nói anh xem nào

em rúc vào ngực mình, vẫn sục sục như vậy, mình cũng cố gắng chả biết làm thế nào, cũng không biết vì sao em khóc mà dỗ nữa, chỉ biết vỗ vỗ tí vào lưng em, ở nhà bố mẹ mà khóc mình cũng vỗ tí là nín

- Anh thiện

- Ừ, sao em

- Anh còn yêu em không, hay chán em rồi

.....

- Anh nói cho em biết đi
- Sao...Tự dưng em hỏi thế
- Em muốn biết, em cố gắng thế nào, anh có biết không
- Anh có...
- Anh có còn yêu em không anh
- Khánh à, em hiểu cho anh....Anh và em....
- Anh đừng nói những điều ấy, chỉ cần trả lời em thôi
- Anh có...
- Có gì
- Có...Yêu em
- Anh không có cách nói nào lãng mạn hơn à
- Anh có
- Anh nói em xem nào
- Anh yêu em....

Em cười, nước mắt vẫn ướt trên khóe mắt, em ngẩng lên hôn lên môi mình, thật lòng mình cũng có tình cảm với em không

ít...Mình đáp lại em, cuồng nhiệt, say đắm...

Em vẫn ngọt ngào như thế, từ hơi thở ấm áp của em, từ vị ngọt đôi môi em mình cảm nhận rất rõ ràng, lần này em đã biết hôn chứ không có lập cập để răng cắn lung tung nữa.... Hôm như thế chừng 5 phút thì mình buông em ra, hôn nhẹ một cái nữa lên trán em

- Ngủ đi, mai còn đi học, anh cũng phải đi.....

Em không để mình nói hết câu, lại hôn lên môi mình nữa, tay em luồn vào áo mình....

- Bụng anh không có sau múi hi hi

- Ừ, anh có tập gì đâu, lại hay uống bia thì lấy đâu ra múi

- Nhưng sờ thích ...

Em lại rướn lên, hôn mình nữa, lần này thì mình cũng chả kìm được nữa, ôm em chặt vào lòng, em không mặt áo ngực, mấy cái chỗ mềm mềm nhô nhô nó cọ vào mình muốn xị máu mũi

Luồn tay vào người em, em run lên, rất rất lâu rồi, mình mới có cảm giác gần gũi một người con gái, em vẫn nhẹ nhàng và ngọt ngào như trước, có lẽ còn ngọt ngào hơn nữa, thêm một lần nữa, mình và em lại hòa vào nhau....

Sáng hôm sau, 8h mình mới mở mắt, chắc do hai đêm liền 1 đêm thì mất ngủ lái xe, một đêm thì.... Em dậy trước mình rồi,

đang nằm cạnh nhìn mình...

- Em nhìn gì anh, sao không gọi anh anh muộn làm rồi

- Nhìn anh ngủ ngon quá em không muốn gọi

Em vẫn chưa mặc quần áo, lại ôm mình, rúc vào ngực mình

- Anh ơi

- Gì em

- Mình lấy nhau đi

-

- Được không anh

- Chuyện này...Anh sợ không được

- Tại sao, chẳng lẽ anh không yêu em nữa à

- Không phải vậy, nhưng anh và em....Sẽ khó để mọi người chấp nhận lắm

- Mọi người là ai ạ

- Bố mẹ, họ hàng, xã hội...

- Anh sợ à

- Anh không, nhưng thiệt thòi cho em lắm...Em xứng đáng với những thứ tốt hơn...Anh...

- Anh yêu em là được rồi

Mình chẳng biết nói gì nữa, ôm em vào lòng, chẳng biết ngày mai đây anh có thể mang đến được gì cho em không, thôi thì bên nhau được chút nào anh sẽ cố gắng để em được ấm áp nhất.

Chap 46

#1294

Old 27-01-2016, 19:05

nằm một lúc nữa em dậy nấu mì cho mình ăn sáng còn đi làm, ăn xong bát mì tính về bên bãi xem bọn kia làm ăn sao thì em cứ nằng nặc đòi đi theo

- Thôi, đi làm có gì đâu mà theo

- Em xem anh làm

- có gì đâu mà xem

- Anh không muốn cho em đi cùng chứ gì

- Không phải thế, đi cũng được nhưng đừng có đòi về giữa buổi đấy

- vâng hi hi

lại lóc cóc dắt chiếc sòng thần ra, đứng chờ em thay đồ, một chút thì ẻm ra mặc quần jean sơ mi trắng....

- Thay bộ khác đi

- sao thế ạ

- Mặc đẹp vừa thôi

- a vâng anh chờ em tí...

Lần này em ra mặc quần ngố áo full, vậy là được rồi đi thôi...

Sang bên bãi thì anh em đang làm rồi, mình dặn em đừng trên bờ thôi mình trả xe rồi leo xuống bên xem anh em làm đến đâu.

- Anh về rồi hả

- Ừ, làm luôn rồi hả

- Vâng, em đoán anh về muộn nên em thay mặt anh chỉ đạo tụi nó làm luôn rồi

- Cười cc gì Tao nhìn mặt mày tao thấy ghét quá Thành ạ

- Vâng, có thằng tối qua đi đâu về mặt còn như cục ngâm nhìn ghét hơn ấy

- Đm mất dạy, làm đi nói cc gì nhiều

- Vâng

Mấy thằng nó vừa làm vừa nhìn mình, xong liếc em, rồi lại liếc mình cười rất nham nhở, tính mình thì đã hay thẹn rồi

- Đm Năm mày hàn vậy à, hàn như này ba bữa nó bong tao cho mày đi bộ từ trên nhà xuống đây sửa nhé

.....

- Thăng Thành nhìn cc gì, hàn nhanh lên ngày kia tao về đây không xong là chúng mày ở lại....

.....

Mấy thằng nó quay mẹ đi, éo nhìn mình nữa, cười với nhau . Mình định lên chỗ em, nhưng giờ lên đó chúng nó lại cười nữa ngại lắm, thôi thì kéo dây hàn ra chấm mút tí cho đỡ thẹn vậy. Vừa chấm đc chục mối thì em lò dò xuống chỗ mình

- Xuống làm gì em, dưới đây bẩn

- Hì em xuống xem anh làm

- Có gì đâu mà xem, nhìn hàn tối về đau mắt đấy

- Kệ em

- Bướng thế....

- Hì hì

Nói không lại được em, mình đành tháo kính của mình đeo vào mắt cho em, không tối về đau mắt không ngủ được lại khổ ra, đau mắt hàn còn kinh dị hơn đau mắt đỏ nữa....Em thấy mình tháo kính đeo lên mặt cho em thì hơi bất ngờ chút, rồi mỉm cười...

Mấy con khi kia thấy mình đeo kính cho em thì cười cợt rồi cũng làm màu rút kính ra đeo, bọn đều bình thường có bao giờ đeo kính đâu

- Anh không đeo ạ

- Không

- Anh không sợ đau mắt à

- Anh quen rồi ít bị, với lại anh nhìn khi chuẩn bị hàn thôi, lúc hàn anh nhắm mắt....

- Nhắm mắt mà vẫn hàn được ạ

- Quen rồi mà...

Mình ngồi chằm đĩnh một lúc (đĩnh là lặp các chi tiết lại với nhau, rồi đĩnh tạm cho nó đĩnh vào đã) thì xong, thay que to để chuẩn bị kéo (Kéo là hàn chết luôn, hàn dày, mối to, khói nghi ngút....) thì sực nhớ em ngồi cạnh, ngồi gần khói hàn thế này mà không quen khói nó ám vào người về lột hết da như bị bỏng ấy, da mịn thế kia mà bị bỏng hàn thì hỏng hết chứ còn gì nữa...

Lại cởi các sơ mi cái bang ra khoác lên cho em...

- Mặc vào đi

- Dạ ??

- Mặc vào, anh sắp hàn kín rồi khói lắm, khói này nó ám vào da là lột da đấy

- Thế anh...

- Anh quen rồi không bị

Khoác áo cho em xong còn cẩn thận bắt em bịt khẩu trang, đội nốt cho em cái mũ cối của mình nữa, lúc này nhìn em rất chi là buồn cười

- Anh cười gì thế

- Không, không có gì

Em cũng lạ, cái này không biết có gì hay mà cứ quanh quẩn ngồi xem, mấy lần mình xua ngồi tránh ra chút cho đỡ bị khói mà được tí lại ngồi sẵn vào....

- Cho em hàn thử tí

- Không được, nhìn vậy chứ không dễ đâu, mà điện 3 pha nguy hiểm lắm vớ vẩn nó giật cho quéo người ấy

- Thì cho em thử tí thôi, đi anh....

- Đây, cẩn thận đó

Em cũng chĩa que vào chỗ mình đang hàn dở, tất nhiên em không hàn được, máy hàn 3 pha rất khỏe mút que rất chặt, tay yếu với không quen thì làm làm sao đc

- Sao nó cứ dính vào nhau mà không cháy anh

- Tại em dí sát quá, khi qua bắt đầu cháy em phải giữ không cho đầu que chạm vào thép

Em loay hoay một lúc thì cũng làm que hàn cháy được, tuy nhiên em lại để quá xa làm thủng một lỗ như cái chén trên máy

- O, anh ơi sao nó không dính mà lại thủng lỗ thế này

- Vì em để que hàn xa quá nó thối thủng chứ sao

- Khó vậy, giờ làm sao đây ạ

- Thì phải vá lỗ thủng lại, thôi ngồi sang bên để anh vá

- Vâng

Mình lại phải lay hoay nhặt ít sắt vụn vá lỗ thủng em mới đực, em ngồi yên xem mình làm đến trưa không thấy nói gì thêm nữa, chắc ân hận vụ xì thủng máy. Cơm nước xong em nghỉ trên xe

với mình còn bọn kia cho nằm dưới máy luôn, buổi chiều em lại
lạnh quanh xem mình làm, thỉnh thoảng chạy lạnh quanh cầm hộ
mình cái nọ cái kia cũng rất hăng hái, tuy nhiên cũng chả được
việc mấy

- Thôi nghỉ thôi mọi người, Thành qua đây anh bảo

- Dạ gì thế anh

- Cầm tiền tối ăn, trông xe trông máy cẩn thận đừng rượu chè
đấy

- Vâng, anh lại về bên kia à

- À, ừm

- He he

Nhìn quanh không thấy ông anh có con wave hôm qua đâu
nữa mà mượn, đành dẫn em ra bắt taxi về bên nhà trọ

- Nay mệt không

- Dạ không, vui lắm anh

- Có gì mà vui

- Thì xem anh làm vui....

Về đến khu trọ em, mình ngại ngại đang không biết nói thế nào để ngủ lại cho nó đỡ ngại, mà chờ mãi chả thấy em bảo gì, đang định nói anh đi về nhé thì em lên tiếng

Chap 47

#1500

Old 15-03-2016, 09:31

- Anh lại định về bên kia à

- Ừ

- Sao anh cứ như vậy ạ, anh ghét em lắm ạ

- Không, anh không....

- Có phải anh không còn tình cảm với em không, anh đang nghĩ em dai như đĩa bám anh đúng không ạ

- Không, anh có nghĩ thế đâu, sao em nói thế

- Tại em thấy anh cứ cố tránh em, còn em thì cứ bám lấy anh, em mặt dày anh nhỉ

- Không không phải vậy đâu....

- Thế thì tại sao ạ, tại sao anh cứ như vậy với em, anh có biết em yêu anh nhiều lắm không, anh có biết em nhớ anh thế nào không ạ, anh có hiểu được em phải cố gắng đến thế nào để có thể yêu anh không anh....

Em òa lên khóc nức nở, mình đứng đó lặng người đi, đúng là em đã phải chịu thiệt thòi rất nhiều. Em là một cô gái rất tốt, xinh đẹp, ngoan ngoãn....Đâu thiếu gì người tốt muốn đến với em đâu. Mình đã không bằng người ta, lại còn đối xử với em vô tình...Lúc đấy, mình thấy thương em vô hạn, nhìn em khóc trái tim mình như muốn ngừng đập, đau đớn lắm các bác ạ. Mình nhận thức được rõ ràng mình đã đối xử với em vô tình đến thế nào, không phải mình không yêu em, thương em, chỉ là mình sợ, mình sợ không dám thể hiện tình cảm ra với em, mình tự ti.....

Mình bước lại gần em, em đang ngồi co ro trên giường, vai em vẫn run lên bần bật, mình biết em đang cố giấu những tiếng nấc, em lúc nào cũng vậy, cố chịu đựng một mình, chỉ vỡ òa khi đôi vai bé nhỏ của em không thể nào gánh thêm được nữa. Mình lúc này chỉ muốn thay thế em gánh những gánh nặng ấy, mình đã quá hén nhát mà đẩy tất cả những khó khăn cho người con gái nhỏ bé và mỏng manh này

- Khánh

- Dạ

- Anh xin lỗi

- Dạ không sao đâu ạ, em xin lỗi đã trách anh

- Anh xin lỗi, đừng khóc nữa

- Vâng

- Nín đi, anh yêu em, anh xin lỗi đã để em phải chịu đựng nhiều như thế, em tha thứ cho anh nhé, anh sẽ không để em một mình nữa đâu, em cho anh 1 cơ hội nữa được không

Tự dưng mình nói đến đây em lại òa lên khóc nữa, mình rất lúng túng chẳng biết làm sao cả, chỉ biết ôm lấy em thôi, rồi cứ dỗ em nín nhưng em không nín....

- Sao bây giờ anh mới chịu nói, em chờ lâu lắm anh biết không Em vừa nói vừa khóc

- Anh xin lỗi

Em ôm lấy mình, sụt sịt thêm một lúc nữa rồi cũng nín, nhẹ nhàng nằm trong tay mình, rất nhỏ bé và đáng yêu. Không phải vì mình yêu mà mình khen đâu, nhưng em thực sự xinh lắm, hiền dịu lắm, em hiền đến mức mình cảm tưởng như bất kì điều gì mình nói ra em đều sẽ răm rắp nghe theo và tin tuyệt đối. Chính sự dịu dàng đó ở em làm mình yêu và cảm thấy thương em rất nhiều, khi một cô gái nhỏ bé mỏng manh như em phải gánh chịu những khó khăn mà đến mình cũng sợ hãi, trốn tránh....

Mình và em cứ ôm nhau như vậy, rất lâu sau em mới rời mình ra để đi nấu ăn, nhìn em quanh quẩn nấu nướng mình lại cảm nhận được không khí ấm áp của gia đình, thứ mà mình tưởng như đã mãi mãi đánh mất....

Cơm nước xong thì cũng muốn đi ngủ cho sớm, tại làm cả ngày cũng mệt rồi, lần này thì không để em phải nhắc như mọi khi mình trèo lên giường nằm luôn, khi mình kéo em để ôm thì em nhìn mình thoáng chút ngạc nhiên rồi mỉm cười, mình nhìn yêu quá không cầm lòng được, hôn em một cái dài và em cũng đáp lại nhiệt tình, đêm hôm đấy cũng ngủ được ít lắm. Tất nhiên là cũng giống mấy cặp yêu nhau khác nhưng ngoài ra thì mình và em nói chuyện rất nhiều về cuộc sống sau này, và lần đầu tiên mình dám hứa với em, mình sẽ chờ em...

Sáng hôm sau mình vẫn dậy đi làm, còn em vì đi học nên không theo mình được nữa, buổi hôm nay làm xong mình cũng phải về luôn để trả xe nên không sang với em được. Mình dặn dò em chuyện học hành, ăn ở rồi nói em cứ yên tâm học, mình nhất định chờ em về, nếu có thời gian rảnh mình sẽ lên thăm. Lúc chia tay thì mắt em cũng ướm ướm tuy nhiên mình cũng nhận ra là em vui chứ không rầu rầu như mọi khi nữa nên cũng yên tâm. Mình cho em ít tiền rồi về, em không phải dạng dễ dãi đâu, thực sự mình còn thấy em hơi khó gần nữa vì nhiều lần mình chứng kiến những cậu bạn thích em tặng quà nọ quà kia nhưng em không hề nhận của ai cả, chỉ có mình cho gì em cũng nhận ngay, không lần nào từ chối, kể cả là cho tiền cũng "em xin" ngay

Lại thêm một thời gian mình với em phải xa nhau, nhưng lần này thì tình cảm rất tốt, ngày nào cũng gọi điện và tối thì nt đến khuya, mình cũng không còn ngượng mồm mỗi khi nói anh yêu em nữa. Thời gian xa nhau mình nhớ em nhiều lắm, cũng may là chỉ hơn một tháng, mình chưa kịp lên thăm em thì em đã về nghỉ hè,

cũng như lần trước, em chẳng nói với mình câu nào, khi mình đi làm về thì đã thấy em ở nhà mình rồi.....

RCQ: 15.5.18 Chủ thớt vẫn chưa up phần cuối...

Đây là ebook thứ 2 Ry làm, nếu có gì sai sót mong mọi người bỏ qua.. Cảm ơn..

Table of Contents

GIỚI THIỆU TRUYỆN

Chap 1

Chap 2

Chap 3

Chap 4

Chap 5

Chap 6

Chap 7

Chap 8

Chap 9

Chap 10

Chap 11

Chap 12

Chap 13

Chap 14

Chap 15

Chap 16

Chap 17

Chap 18

Chap 19 J 18+ nhà

Chap 20

Chap 21

Chap 22

Chap 23

Chap 24

Chap 25

Chap 26

Chap 27

Chap 28

[Chap 29](#)

[Chap 30](#)

[Chap 31](#)

[Chap 32](#)

[Chap 33](#)

[Chap 34](#)

[Chap 35](#)

[Một chút kỉ niệm thời sinh viên](#)

[Chap 36](#)

[Chap 37](#)

[Chap 38](#)

[Chap 39](#)

[Chap 40](#)

[Chap 41](#)

[Chap 42](#)

[Chap 43](#)

[Chap 44](#)

[Kỉ niệm Tết 2006](#)

[Chap 45](#)

[Chap 46](#)

[Chap 47](#)